

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்;

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லமிடெட்)

1882 - ஞாந்திய ஆறுவது ஆக்டோபர்காரம் ரிஜிஸ்டர் செய்து
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ப்ரதிமாதம் 5 - பாரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்வதமாய் அச்சிட்டு
மூன்றுகலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாகஸ்தர்களுக்கு
5 - காபிகளும் போஷகர்களுக்கு 1 - காபியும் ப்ரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாகஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100,
போஷகர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது ப்ரதி இங்கிலிஷ்மீ
15உக்குள் 10-ல ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ர
வேசவர்த்தனைக்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்டபுத்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்
டும். இதின் விலை, அணு 2.

இந்த ஸபையாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு

ப்ரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்மேலான

காகிதம் தமிழ்விபி	3-4-0
பாரதாதிதனிஸ்லோகம்	0-5-0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்	0-14-0
ராமசரமஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் டிடொ	0-3-0
இயற்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா அரும்	
	பதஸஹிதம் டிடொ 1-2-0
டி.டொ இரண்டாம்திருவந்தாதி டிடொ டிடொ	0-12-0

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்உயர்ந்த

காகிதம் தெலுங்குவிபி	3-4-0
ராமசரமஸ்லோகம் டிடொ	0-3-0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் டிடொ	0-5-0
இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா	
	அரும்பதஸஹிதம் 1-3-0
டி.டொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடொ	0-12-0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய.

கார்யதர்சி - தனாதிகாரி,

நெ. 31, வெங்கடாசலமுதலிசெருவு, சென்னை

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக்ஷபை,
(விமிடெட்).

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்திரம்.

பீடிகை,

—(10:—

இந்த க்ரந்தம் பராசரமஹர்ஷி ப்ரணீதமான பராசரஸ்மருத்யில் உத்தரபாகம். வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில் யஜ்யம்முதலான ஸாமாய்ய தர்மங்களை விதித்து மேல்பாகத்தில் மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாகப் பரமாத்மன்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும் பக்தியையும் விதித்து போல் முதல்பாகத்தில் வர்ணஸ்ரமபாசாரங்களை உபபாதித்து மேல்பாகமான இந்த க்ரந்தத்தில் நிர்நுஷ்டமாய் ஸர்வோத்தக்ருஷ்டமான பரமைகாந்தி தர்மத்தை உபபாதிக்கிறபடியினால் இதற்கு விசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்திரம் என்று பெயர். ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்கிற மூன்றுவகைகளில் இந்த ஸ்ம்ருதியை மதஸ்யபுராணத்திலும் பத்மபுராணத்திலும் ஸாத்விகத்திற் சேர்த்திருக்கிறது. ஒருவகைப்பட்டதை மற்றொரு வகைப்பட்டதாக வறிவிக்கையின்றிக்கே வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி யறிவிக்கிற க்ரந்தமே ஸாத்விகமெனப்படும்.

இந்த க்ரந்தகர்த்தாவான பராசரமஹர்ஷியை மிகவும் ப்ராமாணிகராக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும், இவருடைய தகப்பனாரான சக்தி என்கிற மஹர்ஷியை விஸ்வாமிக்ரராலே உபபட்ட ஒரு ராக்ஷஸன் பணித்துவிட்டான் ; அதை இவர் கேட்டு இவ்வுலகில் ராக்ஷஸர்களில்லாமற் செய்து விடுகிறேனென்று ஒரு யாகம் செய்தார் ; அந்த யாககுண்டத்தில் இவருடைய மந்த்ரசத்தியினால் அனேகம் ராக்ஷஸர்கள் வந்து விழுந்து மாண்டுபோனார்கள் ; இந்த அநர்த்தத்தை இவருடைய பிதாமஹரான வஸிஷ்டமஹாமுனிவர் பார்த்து, அப்பா ! உம்முடைய தகப்பனார் தம் விதியினால் மாண்டார் ; அதற்கு ராக்ஷஸர்கள்மேல் என்ன குற்றம்? கோபமென்பது புருஷனைக் கெடுத்துவிடும். ஆகையால் நீர் ராக்ஷஸர்கள்மேல் கோபிக்கக்கூடாது ; என்று உபதேசிக்க, அதை அப்படியே அங்கீகரித்து அந்த யாகத்தை சிறுத்திவிட்டார். அப்பொழுது புலஸ்துடர் வந்து,

என்னுடைய வம்சத்தை யழித்து விடாமல் காப்பாற்றினபடியால் உமக்கு ஸகலமான வாஸ்தவார்த்தங்களும் செவ்வையாய் ப்ரகாசிக்கு மென்று வரங்கொடுத்தார். பின்பு வஸிஷ்டமஹாமுனியும் தான் சொன்னதை யங்கீகரித்ததற்காக ஸந்தோஷித்து அதே வரத்தைக் கொடுத்தார். எம்பெருமானுடைய ஸிம்ஹாஸநாம்சமாய் பரமாதார் யரான ஆளவந்தாரும் இவர் செய்த உபகாரத்தைப் பற்றித் தாம் செய்தருளின ஸ்தோத்ரரத்னத்தின் முதலில் இவர்க்கு ப்ரணாமம் பண்ணி, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுங் காலத்தில், பாமோபகாரகரான இவருடைய திருநாமத்தை தர்சனப்ரவர்த்தகரான ஒருவருக்கிட்டு மற வாமம் செய்திலோமே என்னுங் குறையுடன் திருநாட்டுக் கெழுந் தருளினார். அக்குறையை தர்சனப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வான் திருக் குமாரருக்கு ஸ்ரீபாசரபட்டரென்று திருநாமஞ்சாத்தி எம்பெருமா னார் தீர்த்தருளினார். ஆகையால் இவர் ஸகல வாஸ்தவார்த்த வேத் தாவுமாய் ப்ராமாணிகருமாகையாலே இவர்செய்த இந்த க்ரந்தம் எல் லா க்ரந்தங்களிலும் ஆப்ததமமாக சிஷ்டர்களு லங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவர் நாஸ்திகர் முதலான குத்ருஷ்டிகளுடைய குயுத்திகளைத் தம்முடைய ஸத்யுக்தியினால் கண்டித்து அவர்களை நசிப்பித்தபடி யால் பராசரரென்னுந் திருநாமத்தையுடையாரானார். இவர் செய்த ருளின க்ரந்தங்கள்: பராசரஸம்ஹிதை, புராணாத்நமான ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், இந்த பராசரஸம்ருதி என்பவைகளாம். இவைகளேப்ரஸித் தமாகக் காணவருகின்றன. இவருடைய தகப்பனார், வஸிஷ்டமஹா முனியின் குமாராகிய சக்தி என்னும் மஹர்ஷி; இவர் குமாரர், சுக மஹாமுனிவருடைய தகப்பனாரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான். இவர் மைத்ரேயர் முதலான அனேகம் சிஷ்யர்களுக்குப் பரமார்த்தங்களை யுபதேசித்து அவர்களடியாக ஜகத்தை வாழ்வித்துக்கொண்டு இந்த கவியுத்திஞாதி வரையிலும் நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படிக்கு,

ஸபாபண்டிதர்கள்.

ஸ்ரீமதேநாமாநுஜாயநமః.

பராசர விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்.

க - வது அத்யாயம்.

மூநயஸ்சூஃ.

விஸ்வரூப சமாஹ்யஹி ஹிஸம்ஸ்யணம்பரம் |

கதமாஸ்யணம்ந்ருணாம் கதமாராதகம் விபோஃ || ௧.

முநயணகః.

விஸ்தரேணஸமாக்யாஹி ஹிஸம்ஸ்யணம்பரம் |

கதமாஸ்யணம்ந்ருணாம் கதமாராதகம் விபோஃ ||

தா-ம். மைத்ரேயர் முதலான ருஷிகள் ஸ்ரீபராசரபகவானிடம் சென்று ஸாமான்ய தர்மங்களைக் கேட்டறிந்து, அவைகள் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதகங்க ளல்லாமையால் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்துக்கு நேரே ஸாதகமான பகவத் ஸமாஸ்யணத்தைக் கேட்க விரும்பி அவரை ப்ரார்த்திக்க, தத்ப்ரஸ்நோத்தரஸுபமாக ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கிறதிந்த ஸந்தர்ப்பம்.—ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.—நம்விரோதிகளைப்போக்கி இஷ்டத்தை யளிக்க ஸமர்த்தனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் விதமும் அதினங்கங்களும் ஆஸ்ரயித்தவந்ததாம் செய்யும் ஆராதனவிதிகளும் ஆகிய இந்த உத்க்ருஷ்ட தர்மங்களை நாங்களறியும்படி பரக்கச்சொல்லி யருளீர்.

க

ஸ்ரீபராசரஊவாஃ.

வக்ஷ்யாமி மூநயஸ்சூரீயே விஷ்ணு ராஸ்யணஸூரியம் |

மந்ஸா திக்ஷா விதிஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதிம்ததா || ௨.

ஸ்ரீபராசரஊவாஃ.

வக்ஷ்யாமி முநயஸ்ஸர்வே விஷ்ணே ராஸ்யணக்ரியாம் |

மந்த்ர திக்ஷா விதிஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதிம்ததா || ௨.

தா-ம். ருஷிகள் இப்படி ப்ரார்த்திக்க ஸ்ரீபராசரபகவான்சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! ஸர்வ வ்யாபகனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் க்ரமத்தையும், அதற்கங்கமான மந்த்ரத்தையும், மற்றுமுண்டான வர்தங்களையும், ஆராதனப்ரகாரத்தையும் நீங்களெல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்போகிறேன்; கேளுங்கள்.

௨.

ஆத்யநு ச்ஷக்ராதி ஧ாரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் ।

புண்ணிம் நாமதிரியாசைவ மந்த்ரஸ்சைவார்ச்சகம் ஹரேஃ ॥ 3.

ஸம்ஸ்காராஃ பஞ்சகர்த்தவ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய விதாந்தஃ ।

ஆத்யநு சங்கசக்ராதி தாரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் ।
புண்ட்ரம் நாமதிரியாசைவ மந்த்ரஸ்சைவார்ச்சகம் ஹரேஃ ॥ ௩.
ஸம்ஸ்காராஃ பஞ்சகர்த்தவ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய விதாந்தஃ ।

தா-ம். பகவத் ஸமாஸ்யண மாவது:—முதலாவது—ஒரு ஸேவகன் தன்னை இன்னார் மனுஷ்யனென்று பிறாறிகைக்காகத் தன் ஜெமானனுடைய அடையாளத்தைத் தரிப்பதுபோல் ஸ்ரிய: பதியினுடைய தாஸரான நாமும் அவனுடைய ஆபுதங்களான சங்கடச்சகரம் முதலானவைகளைத் தரித்தல். இரண்டாவது—சேஷியான அவனுடைய பாதாக்குதியான ஊர்தவ புண்ட்ரத்தை உத்தமாமங்கமான முகத்தில் தரித்தல். மூன்றாவது—ஸ்வாமியான அவனுடைய ஸம்பந்தியான திருநாமத்தைதாஸபத்ததைச்சேர்த்துத் தரித்தல். நாலாவது—அவனுக்கும் நமக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்துக்கும் உபாயோபேயங்களுக்கும்வாசகமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தல். ஐந்தாவது—தன்னுடைய அடிமை ஸித்திக்கைக்காக ஸ்ரிய:பதியையாராதித்தல். ஆக முக்தி யடைவதற்கு யோக்யதையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் இவையைந்தும் வேதசாஸ்த்ராகமாதிகளிற் சொன்னகரம்பபடி ப்ராஹ்மணாதி வர்ணங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அவஸம்பம் அநுஷ்டிக்கத்தக்க பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களாம். ௩௨.

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநாசக்ரஸ்ய தாரணம் ॥ ௪.

விநா ட்யயேநவெ விஸ்வஜ்ஞாலத்ய ஸுவபூயாநீ ।

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநாசக்ரஸ்ய தாரணம் ॥ ௪.

விநாதவயேநவை விப்ரஸ்சண்டாலதவ மவாப்துயாத் ।

தா-ம். சக்ரதாரணம் என்கிற தாப ஸம்ஸ்காரமும் த்வயாநுஸந்தாரம் என்கிற மந்த்ர ஸம்ஸ்காரமும் இல்லாதவன், பூணூலில்லாதப்ராஹ்மணன்போல் நீசனாவான். ௪௨.

விநாசக்ராதி ஧ாரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௫.

ஊஸவீதம் சிஷாபநம் விஸ்வஜ்ஞாலத்ய ஸுவபூயாநீ ।

விஸ்வஜ்ஞாலத்ய ஸுவபூயாநீ விஸ்வஜ்ஞாலத்ய ஸுவபூயாநீ ॥

விதிநாசங்க சக்ராதி தாரணஞ் சோர்த்வ புண்ட்ரகம் || ௫.

உபவிதம் சிகாபந்தம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் |

சக்ரலாஞ்சந ஹீஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்பலம் பவேத் || ௬.

தா-ம். சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய க்ரமப்படி சங்க சக்ரங்கள் முதலிய ஆயுதங்களைத் தப்தம் செய்து தரித்தல், ஊர்த்வ புண்ட்ரம், பூணூல், சிகை, இவைகளையும் ஸர்வகாலத்திலு மணிதல் ப்ராஹ்ம ணனுக்கு ஆவஸ்யக மென்று தர்மசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லப் பட்ட து. எவனுடைய சரீரத்தில் திரு வாழியின் சிஹ்ர மில்லையோ? அவனுடைய ப்ராஹ்மணத்வம் ஒரு பலத்தையும் கொடுக்காது. இத் தால், ஸமாஸ்ரயண மில்லாதவன் தானம் முதலானவை வாங்க யோக் யனன் றென்கிறது. ௬

அக்ஷ ஹரிணம் விஷம் யஸ்யா ஸ்ரீ ஹீஹேந்நரஃ |

ரேஹீமூத்ர புரிஸாதிந் சபிஷ்யத்யஃ ப்ரயச்சுதி || ௭.

அசக்ரதாரிணம் விப்ரம் யஸ்ய்ராததே போஜயேந்நரஃ |

ரேதோ மூத்ர புரிஷாதீந் ஸபித்ருப்யஃ ப்ரயச்சதி || ௮.

தா-ம். சக்ரங்கக மில்லாத ப்ராஹ்மணனை எந்தப் புருஷன் ஸ்ராதத்தத்தில் நிமந்த்ரித்து போஜனம் செய்விக்கிறானோ; அவன் தன் பித்ருக்களுக்கு சுக்லம், மூத்ரம், அமேத்யம், இவை முத லான நிஷித்தங்களைக் கொடுத்தவ னாகிறான். அவர்களுக்குக் கொடு த்தது தீமையையே விளைக்குமென்றபடி. ௮

ஷக்ஷ ஸ்ரீரூபுணாமி ரஹீஹீ ப்ராஹ்மணதமஃ |

ஸ சீவநீவ ஸ்ரீஸூல ஸ்ரீரூபுணாமி ப்ராஹ்மணதமஃ || ௯.

சங்க சக்ரோர்த்வ புண்ட்ராத்ர ஹீதோ ப்ராஹ்மணதமஃ |

ஸஜீவந்நேவ சண்டாள ஸ்ரீஸூல கர்ம பஹிஷ்க்ருதஃ || ௧௦.

தா-ம். சங்கசக்ர ஊர்த்வ புண்ட்ரதாரணங்கள் முதலானபஞ்ச ஸம்ஸ்கார மில்லாத ப்ராஹ்மணன், தன் ஜாதியில் தாழ்ந்த இந்த ஜம்மத்திலேயே நீசனாய் யாதொருவைதிக கர்மத்துக்கும் உபயோகி யாக மாட்டான். ௧௦

ஷக்ஷ ஸ்ரீரூபுணாமி ரஹீஹீ ப்ராஹ்மணதமஃ |

ஸ சீவநீவ ஸ்ரீஸூல ஸ்ரீரூபுணாமி ப்ராஹ்மணதமஃ || ௧௧.

தஸ்மாச்சக்ராதி ஸம்ஸ்காராஃ கர்த்தவ்யா முநிஸத்தமாஃ|

சக்ர லாஞ்சக ஹிநேக க்ருதம் கர்மச நிஷ்பலம்||

கக.

தா-ம். ஞ்ஷிகளே ! சக்ரதாரண மில்லாதவன் செய்த கர்மம் பலமின்றியே யொழியு மாகையால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களை அவ ஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும்.

கக.

நாபஸம்ஸ்காரத்தின் கர்மம்.

ஸ்வாஸ்ய ஸஹிஷ்ய ஸூர்யஸ்ய சம்ய கஸ்யஸ்ய கீஸவம் |

ஸ்வாஸ்ய ஸமயஸ்ய ஸமயஸ்ய கஸ்யஸ்ய கீஸவம் || ௧௦.

பசாரீய விதிவத்யுபயோக புண்ணிவி சிவ்யம் |

ஸ்வாத்வா சுபேதஹி பூர்வாஹ்ணே ஸம்யகப்யர்ச்சயகேசவம்|

ஸ்வாத்வம் சிவ்யம் ஸமாஹு-யக்ருதகௌதுக மங்களம் || ௧௦.

ஆசார்யோவிதிவத்யுபயோச சக்ரபுண்ட்ரதிஸத்த்கிரியாம்|

தா-ம். சுபமான திதி வாரம் முதலானவைகளோடு கூடின திந த்தில் ஆசார்யன் முதல் யாமத்தில் ஸ்நானம் முதலான நித்ய கர்மங் களை யதுஷ்டித்து பகவானுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்துப், பி ன்பு ஸ்நானம் பண்ணி, பரிசுத்தனா யிருக்கிற சிவ்யனை யழைத்து, கங்கணங்கட்டி சாஸ்த்ர விதிப்படி பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்ய க்கடவன்.

கஹி.

காரயே ஸ்ஷுப ஸ்ரூதி ஸேவ்யஸ்யஸ்ய ஸ்ஷுபஃ || ௧௧.

ஸ்வரூ ராஜத ஸ்ரூதி ஸ்ரூதி ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ || ௧௧.

காரயேச்சங்க சக்ராதி ஹேதிப்ரதிக்குதிஸ்பாஃ || ௧௧.

ஸ்வரணராஜத தாம்ராதிரவ்யை குர்யாத்யதோசிதம் |

தா-ம். ஸமாஸ்யணத்துக்காக ஸ்வரணத்தினாலாவது, வெள் ளியினாலாவது, தாம்ரத்தினாலாவது, தன்னுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி சங்கசக்ரம் முதலான ஆயுதங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகாயிருக்கும் படி செய்விக்கவேண்டியது.

ககஹி.

ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ || ௧௨.

ஸ்வாஸ்ய ஸமயஸ்ய ஸமயஸ்ய கஸ்யஸ்ய கீஸவம் |

ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ ஸ்ஷுபஃ || ௧௩.

சங்கம்சக்ரம் கதாமகடகம் சார்ங்கம் பஞ்சாயுதம் க்ரமாத் || கஉ.
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம் ருதைச்சுத்தை: பூஜயேத்புரதோஹரோ |

தத்தத்ப்ரகாச கைரமந்த்ரை: பூஜயேத்குஸுமாத்ரிபி: || கங.

தா-ம், சங்கம், க. சக்ரம், உ. கதை, க. கடகம், (நந்தகமென் னும் கத்தி), ச. தநுஸ்ஸு, ரு. என்கிற பகவானுடைய இந்த ஐந்தா யுதங்களுக்கும் க்ரமமாகப் பரிசுத்தமாய்ச்சேர்த்திருக்கும்பஞ்சாம்ரு தத்தைக் கொண்டு திரு மஞ்சனம் செய்து, அவ்வவ ஆயுதங்களின் ப்ரபாவங்களை நன்றா யுரைக்கும் மந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்துக் கொ ண்டு புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலானவைகளால் பகவானுக்கு முன் னே அவைகளுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கங.

புரதோக்ரிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருஹ்யோக்த விதாநத: |

ஐஹ்யாநாநி வர்யஸ்து தாம்பூலஜ்ஞ நிவேதயேத் || ௧௪.

புரதோக்ரிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருஹ்யோக்த விதாநத: |

இத்மாதா நாத்ரி பர்யந்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || கச.

தா-ம். பின்பு தன் முன்னிலையில் அக்ரிப்ரதிஷ்டை பண்ணி, அந்த அக்தியில் தங்கள் தங்களுடையக்ருஹ்யம் என்கிற அநுஷ்டாந ப்ரகாசகமான கல்பஸூத்ர விதி ப்ரகாரம் ஸமித்தேஹாமம்முதல் தாம் பூல நிவேதநம்வரையிலானஹோமங்களைமுடிவுவரையில் நடத்தவும்.

சுஷுப்த்யுபாயுதாந்யௌ ப்ரக்ரிப்யச யதாவிதி |

ஐஹ்யாநாநி வர்யஸ்து தாம்பூலஜ்ஞ நிவேதயேத் || ௧௫.

நமஸ்குரயத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

பஸ்சாத் பஞ்சாயுதாந்யக்ருள ப்ரக்ரிப்யச யதாவிதி |

ஐஹ்யாநாநி வர்யஸ்து தாம்பூலஜ்ஞ நிவேதயேத் || ௧௬.

நமஸ்குரயத் ததோ பக்த்யா தேவதேவம் ஜநார்த்தநம் |

தா-ம். பிறகு அந்த அக்தியில் ஐந்து ஆயுதங்களையும் வைத்து அந்த ஆயுதங்களின் மஹிமையை ப்ரதிபாதிக்கிற மந்த்ரங்களினால் ஆசார்யன் ஹோமம் செய்து, அநந்தரம் சிஷ்யனோடு கூடி தேவாதி தேவனான ஸ்ரீய:பதியை பக்தியுடன் நமஸ்கரிக்கக்கடவன். கரு.

புஷ்பதூபம் தீபம் பூஜயேத் || ௧௭.

புஷ்பதூபம் தீபம் பூஜயேத் || ௧௮.

புஷ்பதூபம் தீபம் பூஜயேத் || ௧௯.

சுஜீந் ப்ரதபேத்யம் ருதயா ஸால மத்யமம் ।

சுதாபத்யம் ஸாலயம் சாஜீந் வலு ம் ஸுதம் ॥ ௧௮.

ப்ரதப்ய விமலாகாரை ஸாலய பஞ்சாமுத்யம் ।

ஸாலய பஞ்சாமுத்யம் ஸாலய பஞ்சாமுத்யம் ॥ ௧௯.

ப்ரதப்யுத்ய ஸாலயம் சிஷ்யம் மந்த்ரஜலபலுதம் ॥ ௨௦.

ப்ரதபேத்யம் சகராதி ஹேதிபி ப்ரதபேத்யம் ।

பவித்ரேணங்க யேத்யுத்யம் பாலுமலந்த தகதினம் ॥ ௨௧.

சங்கேந் ப்ரத பேதஸவ்யம் கதயாபால மத்யம் ।

ததாபத்யேந ஹ்ருதயம் சார்ங்கேணவது மஸ்ததம் ॥ ௨௨.

ப்ரதப்ய விமலாகாரை ஸாலய பஞ்சாமுத்யம் ।

ஸாலய பஞ்சாமுத்யம் பஞ்சாமுத்யம் சேஷம் ஸாலயேத்யம் ॥ ௨௩.

தா.ம். குடம் முதலானபாத்தத்தில் ஜலத்தை நிறைத்து அதை மந்தரித்து அஜ்ஜலத்தினால் சிஷ்யனை ஸ்நானம் செய்வித்து கிழக்கு லோக்கி உட்காரச் செய்து, ஆசார்பன் ஜாக்ரதையா யிருந்து அக்நி யில் தப்தம் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களை எடுத்து காமமாக, சக்ரத்தி னால் வலது புஜத்தையும், சங்கத்தினால் இடது புஜத்தையும், கதை யினால் நெற்றியையும், கட்கத்தினால் மார்வையும், சார்ங்கத்தினால் சிரஸ்ஸையும் சிவ்ரம் மிருக்கும்படியாக அஜ்ஜலத்தைப் போக்கா தின்ற இந்த ஆயுதங்களினாலே அங்கம் செய்து பின்பு அவைகளுந் குபஞ்சாமுத்யத்தினால் திருமஞ்சளும் முன்போல் திருவாராதமும் செய்து அந்தரம் ஹேமமத்யம் முடித்து விடவேண்டும். ௨௪.

வம் சாபத்யம் ருதயா ஸால மத்யம் சாபத்யம் ।

ஸ்ரத்யம் சாபத்யம் ஸாலயம் ஸாலயம் ஸாலயம் ॥ ௨௫.

ஸ்ரத்யம் சாபத்யம் ஸாலயம் ஸாலயம் ஸாலயம் ।

ஸாலயம் தாபத்யம் குத்யாத் சங்க சகராதி ஹேதிபி ।

ப்ரதயம் தாபத்யம் ஸாலயம் தாபத்யம் முநிபிஸ்ஸம்ருத்யம் ॥ ௨௬.

ஸாலயம் தாபத்யம் ஸாலயம் ஸாலயம் ஸாலயம் ॥ ௨௭.

தா.ம். இவ்விதமாய் சங்கம் சக்ரம் முதலான பஞ்சாயுதங்களி னால் தாபம் என்கிற இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவும். ப்ராஜம்ம ணேத்தமர்களே ! இதுக்கு ஆஸ்ரம நியம மிலலை; ஸத்ரி என்றும்

புருஷனென்றும் நியமமு மில்லை; எந்த ஆஸ்ரமத்திருந்தாலும் எவராயிருந்தாலும் ஸகலரும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில் முதன்மையான தாப ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்வித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கர்மயோக நிஷ்டரும் ஜ்ஞாநயோக நிஷ்டருமான ருஷிகள் ப்ரதிபாதித்தார்கள்.

உ௦௨.

கர்மஸம்ஸ்கார சித்திஃ பஞ்சகர்மா காரயேத் || ௨௦.

மந்த்ரஸம்ஸ்கார சித்திஃ மந்த்ர தீக்ஷாவிதிம் ததா |

கர்ம ஸம்ஸ்கார வித்யர்த்தம் ஜாதகர்மாதி காரயேத் || ௨௧.
மந்த்ர ஸம்ஸ்கார வித்யர்த்தம் மந்த்ர தீக்ஷாவிதிம் ததா |

தா-ம். ஜாதகர்மம் முதலான ஸம்ஸ்கார மில்லாதவன் ஒரு யாகத்தைச் செய்தால் அந்த யாகம் ஸ்வர்க்கம் முதலான பலங்களைக்கொடாது. ஆகையால் முதலில் அந்த ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்து, பின்பு யஜ்ஞம் செய்து ஸ்வர்க்காதி பலங்களை ஸாதிக்கவேணும். அப்படியே, மந்த்ர தீக்ஷையை ஸாங்கோபாங்கமாய்ப் பெறுதலனுக்குத் திருவஷ்டாக்கூரம் முதலான மந்த்ரம் மோக்ஷத்தைக் கொடா தாகையால் மந்த்ர தீக்ஷைக்கு அங்கமான இந்த தாப ஸம்ஸ்காரத்தை அவஸ்யம் பெறவேணும்.

உ௧௨.

கூர்வாஹஸமயே ஸ்ரீநாம பஞ்சாஸ்தோத்ரமாயநே || ௨௨.

சக்ராதிகாரணம் ஸ்ரீகும் மஸ்து: பஞ்சாயுதஸ்யச ||

உத்வாஹஸமயே ஸ்ரீநாமம் பும்ஸாஞ்சைவோப நாயகே ||
சக்ராதிகாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரம் பஞ்சாயுதஸ்யச |

தா-ம். மந்த்ர யுக்தமாக பஞ்சாயுத தாரணமாகிது இந்ததாப ஸம்ஸ்காரம் புருஷர்களுக்கு உபநயந காலத்திலும் பெண்களுக்கு உபநயந ஸ்தானத்தில் செய்யப்படும் விவாஹ காலத்திலும் செய்ய வேணும்.

உ௨௨.

ஏவி ஸீவராஜரஸ்துதா பஞ்சரக்ஷை விஷ்ணு ஸரம ஧்ருதாஸ்து

தாப ஸம்ஸ்கார ஸ்ரீநாமம் ஸ்ரீமோக்யாய:.

க-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

உ - வது அத்தியாயம்.

புண்ட்ர ஸம்ஸ்காரந்தின் க்ராமம்.

ஸ்ரீபராசர ஊவாச.

அதேபரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்ட்ர தாரண மூத்ரமம் ।

யஸ்ய தாரண மூத்ரேண சர்வதீர்த்தபலம் லபேத் ॥ ௧.

ஸ்ரீபராசர உவாச.

அதேபரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்ட்ர தாரண மூத்ரமம் ।

யஸ்ய தாரண மூத்ரேண ஸர்வ தீர்த்த பலம் லபேத் ॥ ௧.

பராசரர் அருளிச்செய்கிறார்.

தா-ம். தாப ஸம்ஸ்காரம் நிருபித்த பின்பு புண்ட்ர தாரணம் என்கிற உத்தமமான ஸம்ஸ்காரத்தைப் பரக்கச் சொல்லுகிறேன். மேல் சொல்லப் போகிற புண்ட்ரத்தைத் தரித்தவன் கங்காதி ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்த பலத்தை யடைவான். ௧.

பூர்வாஹ்ணே பூர்வாவதஸ்த்வா ஸம்பூஜ்ய மதுஸூதநம் ।

சிஷ்யம் ஸ்நாத மலங்க்ருத்ய புண்ட்ரதாரணமாதிரேத் ॥ ௨.

பூர்வாஹ்ணே பூர்வாவதஸ்த்வா ஸம்பூஜ்ய மதுஸூதநம் ।

சிஷ்யம் ஸ்நாத மலங்க்ருத்ய புண்ட்ரதாரணமாதிரேத் ॥ ௨.

தா-ம். தாபஸம்ஸ்காரத்திற்கொல்லியதுபோல் ப்ராதிக் காலத்தில ஸ்நானம்செய்து ப்ரியபதியை யாராதித்துப், பின்பு ஸ்நானம் செய்து பரிசுத்தவாயி ருக்கிற சிஷ்யனை வஸ்த்ரம் பூஷணம் முதலியவைகளினாலலங்கரித்துப் புண்ட்ர ஸம்ஸ்காரம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி நியமிக்க வேண்டியது. ௨.

ஸநிலே நெகதேவா பி ஸ்யஸலப்ய தீர்த்தகுருஃ ।

த்யுதஸ்தே தாஸி புண்ட்ரே லபேத் தீர்த்தா க்ரமம் ॥ 3.

ஸ்தனம் திலே நெகதேவா பி ஸ்யஸலப்ய தீர்த்தகுருஃ ।

த்யுதஸ்தே தாஸி புண்ட்ரே லபேத் தீர்த்தா க்ரமம் ॥ ௩.

தா-ம். புல் முதலான பூண்டுக ளில்லாத ப்ரதேசத்திலாவது மணல் ப்ரதேசத்திலாவது கோமயத்தினால் லேபனம் பண்ணப்பட்ட இடத்தில் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் க்ரமமாக இந்தப் பன்னிரண்டு ஊர்தவ புண்ட்ரங்களையும் எழுதவேண்டியது. ௩.

அஸ்புஷ்டா ஸ்யஸ்திஷ்ட மதுஸூதா விஸ்யஸேத் ।

வாஸுதர சர்வதீர்த்தே ஸ்நாது ஸ்நாதுக்ரமம் ॥ ௪.

அஹநாஹ்ய பாவ்யேஷு ஸூபதீப நிவேதனై: |

சம்பூஜ்யாஹிம் ச்ரத்திஷ்ட்ய ஸோமம் புரவ்ய வாக்ரீத் ||

பூருஷேண சூகீந கீதவாஹ்யேஷு நமஸி: |

ஸூலம் நேண வௌஸூ ஸோமசேஹம் சமூபயேத் || ௨.

அஷ்டபுண்ட்ரணயஷ்டதிக்ஷாமத்யேசத்வாரிவித்யஸேத் |
வ்யாஹரன்ஸர்வபுண்ட்ரேஷுகேசவாதீத்யதாரமம் || ௪.

ஆவாஹநார்க்யபாத்யைஸ்ச தூபதீபநிவேதனந: |
ஸம்பூஜ்யாக்ரிம்ப்ரத்திஷ்டாப்ய ஹோமம் பூர்வவதாசரேத் || ௫.

பௌருஷேண துஸூகீதேந கேசவாத்யைஸ்ச நாமயி: |
மூலமந்த்ரேணஸவ ஹம்ஸ்வா ஹோமசேஷம் ஸமாபயேத் || ௬.

தா-ம், அதில் கிழக்கு முதலாக எட்டுத் திக்குக்களில் எட்டும், ஓவிய் மூலைகளிவிட்டுக்கிழக்கு முதலானவாறுதிக்குக்களில்நாலும், ஆகப்பன்னிரண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களையெழுதி, அவைகளில் எழுந்நைகர்மமாக கேசவன் முதலாக மேல் சொல்லப்போகிற பன்னிரண்டு திருநாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவ்வவர்கள் திருநாமங்களைக்கொண்டே அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம், தூபம், தீபம் இவை முதலியவைகளா லாராதித்துப் பழம் முதலாகத் தாம்பூலார்த்தமாகக் கண்டருளப் பண்ணி, அநந்தரம் முன்ஸம்ஸ்கார ப்ரகரணத்திற் சொல்லியபடி அவ்வவர்கள் கல்பாநுஸாரமாய் அக்திப்ரத்திஷ்டை பண்ணி, புருஷஸூகீத ருக்குக்களினாலும் கேசவாதித்வாதசநாமங்களினாலும் திருமந்த்ரத்தினாலும் ஹோமத்தை ஸம்பூர்ணமாகச்செய்து முடித்து விடவேண்டியது.

௬.

சுதக்ஷிணம் தத: குர்யா ந்நமஸுகுர்யா ச்ஞ பக்தி: |

புஷ்டாஹி தாயே பிப்ய மானீனம் வந்யாவ்ஸிதம் || ௭.

நமஸுகுர்யை தத பிப்ய குருநம் வந்யாவ்ஸிதம் |

ததாசுப்ய பிப்ய புஷ்டாஹி தாயே பிப்ய மானீனம் வந்யாவ்ஸிதம் || ௮.

ப்ரதக்ஷிணம்தத: குர்யாந் நமஸுகுர்யாச்சபக்தி: |

புண்ட்ராணிதாரயேச்சிஷ்ய மாஸீதம்வி யோந்விதம் || ௯.

நமஸ்க்ருத்யததஸ்ஸிஷ்போ குருந்ஸர்வகுணாந்விதம் |

ததாப்யப்ருதிபுண்ட்ராணி ம்ருதாதார்யாணிசித்யச: || ௧௦.

தா-ம். அந்தரம், பக்தியுடன் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைப் பண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் பக்கத்திலுட்கார்த்திருக்கும் சிஷ்யனுக்கு மேல் சொல்லப்போகிற க்ரமமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்யிக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனும் ஸமஸ்தமான ஆசார்யகுண யுத்தனான குருவுக்குத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அதுமுதல் நித்யமாய் ம்ருத்திகையினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரிக்கக்கடவன்.

அ.

ಆದಾಯ ವ್ರಷ್ಟವೇ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಮೃತ್ವಿಕಾಂ ವಿಮಲಾಂ ಉಭಾಷ್ಮ |

ಮೂಲಮಸ್ತೌಣಾಭಿಮಸ್ತಸ್ಯ ಷೋಢ್ಯಪುಣ್ಣಾಣಿ ಕಾರಯೇತ್ ||

ಲಲಾಟಾದಿಷು चाङ्गेषु केशवादी यथाङ्गनुम् |

ஆதாயவைஷ்ணவேக்ஷத்தரே ம்ருத்திகாம்பிமலாம்சுபாம் |

மூலமஸ்த்ரேணாபிமஸ்தர்ய சோர்த்வபுண்ட்ராணிதாரயேத் || கூ.

லலாடாதிஷாசாங்கேஷா கேசவாதீர்யதாஂக்ரமம் |

தா-ம். அந்த ம்ருத்திகையை எம்பெருமானுகந்தருளின ஸ்ரீரங்காதி திவ்யகேக்ஷத்ரத்தில் நின்றும் ஸங்க்ரஹித்து, வெண்மையாய், ம்ருதுவாய், வாஸநையுடையதாம்படிசெய்து திருமந்தரத்தினுலபிமந்த்ரித்து, நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் ஊர்த்வபுண்ட்ரமாகத்தரித்து அவைகளில் கேசவாதி மூர்த்திகளை ஆவாஹநம் செய்யவேண்டியது.

கஉ.

ஊர்த்வபுண்ட்ரலக்ஷணம்.

ಸ್ವಸ್ಥಜುಲಂ த್ರீஸ்துலம் வாபி ம்யஸ்தராஜம் ப்ரக்ஷயேத் || ௧௦.

ಪಾರ್ಶ್ವ ಮಜ್ಜಲಮಾತ್ರಂ ಸ್ಯ ದூರ್ಘಪುಣ್ಣಾಸ್ಯ ಲಕ್ಷಣம் |

த்வயங்குலம்தர்யங்குலம்வாபி ஹ்யந்தராளம்ப்ரகல்பயேத் || ௧௦.

பார்ச்வமங்குலமாத்ரம்ஸ்யா தூர்த்வபுண்ட்ரஸ்யலக்ஷணம் |

தா-ம். இரண்டங்குலமாவது, மூன்றங்குலமாவது, இடையில் விட்டு, இரண்டு பக்கங்களில் ஒவ்வொருங்குலம் அகலமுடையதாய், (ஹரிபாதாஂகுதியாய்வெண்ம்ருத்திகையினால்) தரிக்கப்பட்டது ஊர்த்வபுண்ட்ரமென்று சொல்லப்படும்.

க௦௨.

पारैः सादाकृत्यै रम्यं सुपार्ष्वं सुमुखोपरम् ||

नासिकांमूलं मारुध्य ललाटे स्तब्धं विन्यसेत् |

ವಿಮಂಸ್ಯಾಣಿಪುಣ್ಣಾಣಿ ಸಚ್ಛಿದ್ರಾಣ್ಯೇವ ಕಾರಯೇತ್ || ௧.௨.

ஹரே:பாதாக்ருதிம்ரம்பம் ஸம்பாஸ்வம்ஸமநோஹரம்|| கக.
நாஸிகாமுலமாரப்ய லலாடாந்தஞ்சவிந்யஸேத் |

ஏவம்ஸர்வாணிபுண்ட்ராணி ஸச்சித்ராண்டேவதாரயேத் || கஉ.

தா-ம். ஹரிபாதாக்ருதியாய், பஹுகுண ஸம்ருத்தமாய், மநஸ்ஸுக்கு ஆஹ்லாத ஜகதமான ஊர்த்வபுண்டரத்தை நாஸிகாமுலமென்று சாஸ்த்ரங்களில் வித்தமான நாஸிகையின் மூன்றாவது பாகம் தொடங்கி நெற்றிக்கட்டுவரையில் அழகாகத் தரிக்கவேணும். இப்படியே ஹரிபாதாக்ருதியான மற்ற ஊர்த்வபுண்டரங்களையும் இடையில் இடம்விட்டே தரிக்கவேணும். கஉ.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்டரத்துக்கு நீஷேதம்.

ब्रह्माण्डोऽस्य बद्धाग्रं मुच्यते विष्वक् ॥

அச்சித்ரமுர்த்வபுண்டரத்து யுகரோதிவிமுடதே: || கந.

தேவைவஹித்ருதஸ்ஸம்யக் சுந:பாதோநஸம்சய: |

தஸ்மாச்சித்ராந்விதம்புண்ட்ரம் ப்ராஹ்மணஸ்ஸததம்தரேத் ||
தா-ம். கீழுதஹரித்த நீளம்அகலங்களில் குறைந்தாலும் அதி

கரித்தாலும், துணிசேர்த்திருந்தாலும், இடையில்வெளியில்லாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட புண்டரத்தைத்தரிக்கக்கூடாது. ஊர்த்வபுண்டரத்தின்ஸ்வரூபமறியாத ஒருமுடன் அந்தபுண்டரத்தைத்தரித்தானே யானால், அவன் நாயின்காலேத் தரித்தவனாவான்; இதில்ஸம்சயமில்லை. ஆகையால் இடைவெளியுள்ள ஊர்த்வபுண்டரத்தையே ப்ராஹ்மணன் தரிக்கக்கடவன். கச.

வைதீககர்மங்களில் ஊர்த்வபுண்டரதாரணவிதி.

संस्कारे जपे पात्रे स्नाने चित्तवृत्तिर् ॥

சூட்சுமசு யஜ்ஞே ச ஧ாரயே மூர்த்வபுண்டரம் || கந.

ஸந்த்யாகாலேஜபேஹோமே ஸ்வாத்யாயேபித்ருதர்பணே |

ஸ்ராத்தேதானேசயஜ்ஞேச தாரயேதூர்த்வபுண்டரகம் || கந.

தா-ம். தினந்தோறும் த்ரிகாலத்திலும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் ஸந்த்யாவந்தநம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயநம், பர்வகாலங்களில்

செய்யவேண்டும் பித்ருதர்பணம், ஸ்ராத்தம், தாகம், ஒரு பலத்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் யாகம், இவை முதலான நியைமைத்திக காமய கர்மங்களை ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தே அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஊர்தீவபுண்டரமில்லாமல் செய்த கர்மம் பலமின்றி யொழிந்தது.

ఊర్విపుణ్నిను విప్రాణాం సన్యానుగ్రాహకర్త వత్ ।

శ్రావణకాలే విశేషేణ కర్తా భావనా నశ్యజేత్ ॥ ౧౬.

ఉద్ధృష్టపూర్ణవిహీనస్తు కర్తృయత్కించ దాచరేత్ ।

తత్పర్యం విఫలం యాయా దిష్టాపూర్తమపిద్విజాః ॥ ౧౬.

உளர்தவபுண்டரந்தி விப்ராணம் ஸந்த்யாநுஷ்டாக கர்மவத் |

ஸ்ரர்த்தகாலேவிசேஷேண கர்த்தாபொக்தாசநத்யஜேத் || ௧௬.

ஊர்த்வபுண்டரவீஹீஸ்து கர்மபத்திஞ்சிதாசரேத் |

தத்ஸர்வம்விபலம்யாயா திஷ்டாபூர்த்தம்பித்விஜாஃ|| கள்.

தா-ம். ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸந்த்யாவத்தம்மேபால் ஊர்தவபுண்

நாரணம் அ.வர்பகம். அதிலும் ஸ்ரரத்தகாலத்தில் ஸ்ரரத்தகாலம்

ஊகிறவனும் அதில் பழிக்கிறவனும் ஊர்க்வபுண்ட்ரத்தை விடா

தரிக்கக்கூடவன். ஊர்க்குபுண்டா மில்லாகவன் செங்கதிர்

நிதித் திட்டம் கர்மநிதனம், யாதுமே, களம், திணை, மெதலானவை.

பலாபின் றிவேய் பிராந்திரம்

பலமுள்ள திருவிழா நிகழ்ச்சிகள்.

ஊர்வடிபுண்டர சூநயசாரதாசந் தஞ்சை.

య చ్చరీరం మరుమ్యానా మూర్ధ్వపుణ్డ్రవివజ్జితస్య ।

ద్రవ్యం నేవ తదాతం శశాన సదృశం హి తత్॥ ౧౮

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

யசசாரமமதுஷ்யாண முாதவபுண்டரவாஜிதம்|

தரஷ்டவயமவைததகாதாடிஸமசாநஸதருசமஹிதத || கசி

தா-ம். ஊர்த்வபுண்ட்ரமில்லாத சரீரம் ப்மசாதுல்யமாலை

அதைப் பார்த்தேவசூடானது. கசி

ஊர்தீவபுண்டர தாரணபலம்.

మొదల మామాయ కృష్ణాయ మునిశ్చంద్రాయ—మొ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾಯಾ: ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ: ೧೦೦ |

ధారయే దూర్వపుణ్యాణి తస్యాః ఫల మనన్తకమ్ || ౧౯

యశు దివం హరేః శ్లో. తం మృత మానాయ శ్శతమ్ ।

ಮುಂದೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊಂದಿರುವವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು.

ధారయే మార్గపుణ్యాణి త్రిసన్ధ్యాను ద్విజోత్తమాః ॥ ౨౦

ம்ருதமாதாயக்ருஷ்ணயா ஸ்துலஸ்யாமூலஸம்பவாம் |
தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ராணி தஸ்யாபலமநந்தகம் || கக
யத்துதிவ்யம்ஹரேகேக்ஷத்ரம் ம்ருதமாதாயதத்ரவை |
தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ராணி த்ரிஸந்த்யாஸுத்விஜேர்த்தமா ||

தா-ம். ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! க்ருஷ்ணதுளஸியின் மூலத்தி
விருக்கும் ம்ருத்துவினாலாவது, ப்ரீரங்காதிபகவத்கேக்ஷத்ரத்தின் ம்ருத்
துவினாலாவது, உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம், ஆகிற மூன்றுஸந்
த்யாகாலங்களிலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்தால் அநந்தமான
பலத்தை யடையக்கடவன். ௨௦.

வேறுவிதமான புண்ட்ரங்களைத்தரித்தால் துந்ரதல்.

அபிபுட் ஸூர்யபுஷ்டிம்வா ப்ரிபுஷ்டிம் யஸ்து ஞாரயேத் |
ஸ ஜீவந்தேவசூத்ரத்வ மாசுகச்சத்யஸம்சயம் || ௨௧,

அச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரம்வா த்ரிபுண்ட்ரம்யஸ்துதாரயேத் |
ஸ ஜீவந்தேவசூத்ரத்வ மாசுகச்சத்யஸம்சயம் || ௨௧,

தா-ம். இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையாவது, திர்
யக் புண்ட்ரத்தையாவது எவனெருவன் தரிக்கிறானோ? அவன் இந்த
ஜந்மத்திலேயே வைதிக கர்மங்களுக்கு யோக்யதையில்லாத சூத்ர
னையே சிக்கிரத்திலாய் விடுவன். இது நிச்சயம். ௨௧.

த்ரிபுண்ட்ரதாரியோடு ஸஹவாஸநிஷேதம்.

கபால தீஹபுஷ்டி ஸூக்ஷ்ம வாமாஸாரிணம் |
ப்ரிபுஷ்டி ஞாரிணம் விபுஷ்டாலமிவ ஸ்ந்யஜேத் || ௨௨,

கபாலதேஹபஸ்மாஸ்தி சுக்திபாஷாணதாரிணம் |
த்ரிபுண்ட்ரதாரிணம்விப்ரம் சண்டாளமிவஸந்த்யஜேத் || ௨௨.

தா-ம். மண்டையோடு, உடலின் சாம்பல், எலும்பு, சங்கு,
ஷங்கமென்று கட்டிக்கொள்ளும் கல்லு, இவைகளையாவது, த்ரிபுண்
ட்ரத்தையாவது எவன் தரிக்கிறானோ? அவனை ஸஹவாஸ ஸம்பாஷ
ணங்களுக்கு யோக்யதையில்லாத சண்டாளனைப்போல் தூரத்தில்
விலக்கவேண்டியது. ௨௨.

த்ரிபுண்ட்ரதாரிக்கு ராஜ்யத்தில் நிஷேதம்.

அக்ஷயம் ரத ஸூக்ஷ்ம விஜ்வாமாஸாரிணம் |
பிஷ்ணுஷ்டிபரம் விபுஷ்டாலமிவ ஸ்ந்யஜேத் || ௨௩,

அக்நிதம்கரதஞ்சைவ விங்கபாஷாணதாரிணம்)

திரியக்புண்டரதரம்விபரம் ராஜாராஷ்டராத்ப்ரவாஸயேத்|| ௨௧.

தா-ம். வீட்டில் நெருப்பு வைக்கிறவன், அந்நாதிகளில் விஷத்தை யிகொடுவான், விங்கதாரி, த்ரிபுண்டரதாரி, ஆன இப்படிப்பட்ட ப்ராஹ்மணர்களை ராஜா தன் ராஜ்யத்துக்கு வெளியில் துறத்தி விடக்கூடவன், உந.

தீர்ப்புண்டிரதாரிக்ஞ கோஷ்டியில் நிஷேதம்.

తిర్యక్సుక్తిధరో నిప్రః పజ్జి-మధ్యే స్థితో యది ।

సా పక్షి బ్రహ్మ హత్యామాం యుజ్యతే నాత్ర సంశయః॥

తిర్యక్కుణ్ణాధరో విప్రో యత్ర తిష్ఠతి దుర్మతిః ।

సదేశః పాపసంభూతి శ్చక్షాన సద్యో భవేత్॥ ౨౫॥

திரயக்புண்டரத்ரோவிப்ர பங்க்துமத்யேஸ்ததோமதி

ஸாபங்க்திர் ப்ரஹ்மஹத்யாயாம் யுஜ்யதே தநாத்ரஸம்சய: || உச.

தீர்யக்புண்ட்ரதரோவிப்ரோ யத்ரதுஷ்டதிதூர்மதி: |

ஸதேசுபாபஸம்பூதி ச்சம்சாநஸத்ருசோபவேத்|| ௨௫.

தா-ம். த்ரிபுண்டரதாரியான ப்ராஹ்மணனோடுகூட ஒருவரிசையில்நின்றவர்கள் ப்ராஹ்மஹத்தயா பாபத்தையடைவார்கள். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டு, தூர்புத்தியுடையனும் த்ரிபுண்டரத்தைத்தரித்தவன் வஸிக்ரூம் தேசம் பாபிஷ்டமாய் ஸம்சாரம்போல் அசுசியாயிருக்கும். ௨௫.

தீர்ப்புண்டீரதாரிக்ரு தண்டம்.

బ్రాహ్మణః కులజో విద్వాన్ తిర్యక్స్పృష్టధరో యది ।

తం గదకభం సమారోప్య రాజా రాష్ట్రా త్ప్రవాసయేత్॥

ப்ராஹ்மண:சுலஜோவித்வாந் திர்யக்புண்டரதரோயதி |

தம்கர்த்தபம்ஸமாரோப்ய ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத்|| ௨௬.

தா-ம். ப்ராஹ்மணஜாதியில் அதிலும் ஸதாசாரமுள்ளருலத்தில் பிறந்து வேதசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்தவன் திரய்க்புண்டரத்தைத்தரித்தால், ராஜா அவனை சுழுதைமேலேற்றித் தேசத்துக்கு வெளியில் விட்டுவிட வேண்டியது.

உசு.

తనాతు బ్రాహ్మణో నిత్య మూర్ధ్విపుష్టః హి ధారయేత్ ।

దార్శనపుణ్యేణ సంసిద్ధిం లభతే నాత్ర సంశయః ॥ ౨౭.

தஸ்மாத்நுப்ராஹ்மணோநித்ய மூர்த்வபுண்ட்ரம்ஹிதாரயேத்|
ஊர்த்வபுண்ட்ரேணஸம்ஸித்திம் லபதேநாத்ரஸம்சய|| ௨௭.

தா-ம். ஆகைபால் ப்ராஹ்மணன் எப்போதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை யே தரிக்கக்கடவன். அதினால் ஸமஸ்தமான கர்மம், மந்த்ரம், தந்த்ரம் இவைமுதலானவைகள் ஸித்தித்துப் பலத்தைக்கொடுக்கும். இதிலொரு ஸம்சயமும் கிடையாது. ௨௭.

ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களின் ஸ்தாநமும், ஸ்தாநங்களுக்குத்தக்க
ப்ரமாணமும், தேவதையும்.

ஶ்ரீபுஷ்பி ப்ரமூணாநி ஸ்நாநி ஸுநிஸ்த்யூஃ |

ஹ்யூஹேதேநாநாநி ஸ்தாநாநிமுநிஸத்தமாஃ |
ஹ்யூஹேதேநாமாநி வக்ஷ்யாமிசப்ருதக்ப்ருதக்|| ௨௮.

ஊர்த்வபுண்ட்ரப்ரமாணாநி ஸ்தாநாநிமுநிஸத்தமாஃ|
ஹ்யூஹேதேநாமாநி வக்ஷ்யாமிசப்ருதக்ப்ருதக்|| ௨௮.

தா-ம். இப்படி ஸலக்ஷணமான ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தின் மாஹாத்மயத்தையும் இதரபுண்ட்ரங்களின் கிருஷ்டதையையும் சொன்னேன். இனி அதின் ப்ரமாணத்தையும் இடங்களையும் அவைகளில் ஆவாஹநம் செய்யவேண்டும் திருநாமங்களையும் சொல்லப்போகிறேன். குஷிகளே! கேளுங்கள். ௨௮.

சதுஸ்த்ரித்யஸ்துலம் வாபி விஸ்தாரம் பரிஶ்லக்ஷயேத்||

சதுஸ்த்ரிதீத்வயங்குலம்வாபி விஸ்தாரம்பரிகல்பயேத்||

தா-ம். நாலு அங்குலமாவது, மூன்று அங்குலமாவது, இரண்டு அங்குலமாவது, அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி. அகலமுள்ளதாக ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது. ௨௮.

லலாஹே ஶீஸாநேலி சதுரஜுலமாயஸம் || ௨௯.

சதுஸ்த்ரித்யஸ்துலம் வாபி விஸ்தாரம் பரிஶ்லக்ஷயேத் ||

லலாஹேகேசவாயேதி சதுரங்குலமாயதம்|| ௨௯.

சதுஸ்சக்ரதரந்தேவம் சத்தஜாம்பூநகப்பம்|

தா-ம். முகத்தில் நாலு அங்குலம் உயரமுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத்தரித்து, அதில் நாலு சக்ரங்களுடையனாய் அமுகெடுத்த தங்கம்போல் காந்தியையுடையனான கேசவனை கேசவாயநம் என்ற மந்த்ரத்தினால் ஆவாஹநம் பண்ணவேண்டியது. அந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்துக்கும் கேசவன் என்றே திருநாமம்; மற்ற ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களிலும் இப்படியே ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டியது. ௨௯.

நாபோ நாயனாயேதி ஞாயேது டசாஜுலம் || 30.

சதுஷ்டதர ஸ்வம் நிலமீமூதஸந்நிபம் |

நாபென நாராயணயேதி தாயேத்துதசாங்குலம் || ௩௦.

சதுச்சங்கதரந்தேவம் நிலஜீமூதஸந்திபம் |

தா-ம். கொப்பூழின் மேலே நடு உதரத்தில், நாலு சங்கங்களை யும் நிலமேகம்போன்ற காந்தியையுமுடைய நாராயணனை நாராய ணையநம: என்னும் மந்தரத்தினால் பத்து அங்குல ப்ரமாணம் தரி ச்கவேணும். ௩௦௨.

ஹுதயே மூதவாயேதி ஸ்ரீ டசாஜுல ஸ்தா || 31.

சதுர்ததர ஸ்வம் மிதிவரதஸந்திபம் |

ஹ்ருதயேமாதவாயேதி ந்யஸைதஷ்டாங்குலந்ததா || ௩௧.

சதுர்க்கதாதரந்தேவ மிந்தீவரதஸந்திபம் |

தா-ம். மார்பில், கருநெய்தல்போன்ற காந்தியையும் நாலு கதை களையுமுடைய மாதவனை மாதவாயநம: என்னும் மந்தரத்தைச் சொ ல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் தரிக்கவும். ௩௧௨.

ஸீவ்நாயேதி க்ஷேப ஞாயே ச்ஞாஜுலம் || 32.

சதுர்ததர ஸ்வம் ஸீவ்நாயேதி ஸ்வாஜுலம் |

கோவிந்தாயேதி கண்டேச தாயேச்சதுரங்குலம் || ௩௨.

சதுர்த்ததரந்தேவம் கோடிசந்த்ரஸமந்திபம் ||

தா-ம். கோடி சந்த்ரனுக்கு ஸமாநமான ஒளியையும் நாலு தனுஸ்ஸுக்களையுமுடைய கோவிந்தனை கோவிந்தாயநம: என்னும் மந்தரத்தைச்சொல்லி நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்தில் தரிக்கவும்.

விஷ்ணு டயீனீ க்ஷேப ஞாயேது டசாஜுலம் || 33.

சதுஷ்டதர ஸ்வம் ஸ்ரீ ஸ்வாஜுலம் |

விஷ்ணுஞ்சகக்ஷிணை குஷ்ண தாயேத்துதசாங்குலம் || ௩௩.

சதுர்ஹஸ்தரந்தேவம் பத்மகிஞ்சல்கஸந்திபம் |

தா-ம். தாமரை பூவின் தாதுபோன்ற வர்ணத்தையும் நாலு கலப்பைகளையுமுடைய ஸ்ரீ விஷ்ணுவை விஷ்ணவேநம: என்னும் மந் தரத்தைச் சொல்லி பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றின் வலது பக்க த்தில் தரிக்கவும். ௩௩௨.

மஹுஸூதநம் வாஹுமஹ்யே ந்யஸீ தஸ்டாஜுல ந்தா || 38.

வஹுஸூதநம் வாஹுமஹ்யே ந்யஸீ தஸ்டாஜுல ந்தா || 38.

மதுஸூதநம்பாஹுமத்யே ந்யஸீ தஸ்டாஜுலந்ததா || ௩௪,
சதுர்முஸலப்ருத்தேவ மரவிந்தாபமேவச |

தா-ம். தாமஸூதநம் பூப்போன்ற கார்த்தியையும் நாலு உலக்கை
களையுமுடைய மதுஸூதநனை மதுஸூதநாயநம: என்னும் மந்த்ர
த்தை யதுஸந்தித்து எட்டங்குல ப்ரமாணம் வலது புஜத்தில் தரி
க்கவும். ௩௪.

பிரிவிமாயேதி வாஸீ தாரயே ந்யஸூதஜுலம் || 39.

வஸூதஜுலம் ந்யஸூதஜுலம் || 39.

தரிவிக்காமாயேதிசாமஸே தாரயேச்சதுரங்குலம் || ௩௫.
சதுர்கட்கதாரந்தேவம் ஜ்வலதக்கரிஸமப்ரபம் |

தா-ம். ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கரியோடொத்த தேஜ
ஸையும் நாலு கத்திகளையுமுடைய தரிவிக்காமனை தரிவிக்காமாயநம:
என்னும் மந்த்ரத்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் வலது
தோளில் தரிக்கவும். ௩௫.

வாஸூதம் வாஸூதஜுலம் தாரயே ந்யஸூதஜுலம் || 3௭.

வஸூதஜுலம் ந்யஸூதஜுலம் || 3௭.

வாமநம்வாமகுஷ்ணது தாரயேத்துதசாங்குலம் || ௩௬.
சதுர்வஜ்ரதாரந்தேவம் தருணாதித்யஸந்திபம் |

தா-ம். மத்யாஹந்தது ஸூர்யன்போன்ற ஒளியையும் நாலு
வஜ்ராயுதங்களையுமுடைய வாமநனை வாமநாயநம: என்னும் மந்த்ர
த்தை யதுஸந்தித்துப் பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றி னிடத்துபாகத்
தில் தரிக்கவும். ௩௬.

பிரிவிமாயேதி வாஸீ தாரயே ந்யஸூதஜுலம் || 3௮.

வஸூதஜுலம் ந்யஸூதஜுலம் || 3௮.

ஸ்ரீதரம்பாஹுமத்யேது ந்யஸீ தஸ்டாஜுலந்ததா || ௩௭.
பட்டஸாயுதப்ருத்தேவம் புண்டரீகாபமேவச |

தா-ம். புண்டரீகஸமாநவர்ணத்தையும் நாலு பட்டஸாயுதங்
களையுமுடைய ஸ்ரீதரனை ஸ்ரீதராயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொ
ல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் இடது புஜத்தில் தரிக்கவும். ௩௭.

ஹ்யக்ஷீகேஸ்துவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௩௮,

சுதுருதரஹ்நேவம் வித்யுதநஸமபுதம் |

ஹ்ருஷீகேசகந்தாவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௩௮.

சதூர்முத்காப்ருக்தேவம்வித்யுத்கணஸம்பரபம்|

தா-ம். மின்னலுக்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸையும் நாலு உழல் தடிகளையுமுடைய ஹ்ருஷீகேசனை ஹ்ருஷீகேசாயநம: என்னும் மந்த்ரஸ்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் இடதுதோளில் தரிக்கவும். ௩௮.

ஹ்யக்ஷீகேஸ்துவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௩௯,

சுதுருதரஹ்நேவம் வித்யுதநஸமபுதம் |

ஹ்ருஷீகேசகந்தாவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௩௯.

ஸர்வாயுததரந்தேவம் கோடிஸ-லிர்யஸம்பரபம்|

தா-ம். கோடிஸ-லிர்யர்களுக்கு ஸமானமான காந்தியையும் ஸஸ்தமான ஆயுதங்களையுமுடைய பத்மநாபனை பத்மநாபாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் முதுகில் தரிக்கவும். ௩௯.

கருகே தாமோதரேந தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௪௦,

சுதுருதரஹ்நேவம் வித்யுதநஸமபுதம் |

கருகேதாமோதரேந தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௪௦.

சதூஷ்பாசதரந்தேவ மிந்த்ரகோபஸம்பரபம்|

தா-ம். பட்டுப்பூச்சிக்கு ஸமானமான நிறத்தையும் நாலு பாசாயுதங்களையுமுடைய தாமோதரனை தாமோதராயநம: என்னும் மந்த்ரத்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்துப் பிடரில் தரிக்கவும். ௪௦.

ஸமோஸ்துவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௪௧,

ஹ்ருஷீகேசகந்தாவாமாஸே தாரயேச்சதூரங்குலம் || ௪௧.

தா-ம். இப்படி தரித்து மிகுந்த திருமண்காப்பை வாஸுதேவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் சிர்ஸஸில் தரிக்கவும் || ௪௧.

ஊர்த்வபுஷ்டிரம் தரித்த சீரந்தின் பேருமை.

தாரண மூர்த்திபூஷணம் சீரம் மந்திரம் மூர்த்தி: |

தாரண மூர்த்திபூஷணம் சீரம் மந்திரம் மூர்த்தி: || ௪௨.

தாரணாதூர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய சரீரம்மந்திரம்ஹரேஃ|

தஸ்மாத்துஸததம்தார்ய மூர்த்வபுண்ட்ரம்த்விஜோத்தமைஃ||

தா-ம். பன்னிரண்டு திருநாமங்களை யுடைய இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரங்கள் எந்தச் சரீரத்தில் தரிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சரீரம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கோயிலாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் முதலானவர்கள் ஸர்வகாலமும் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை யணிபக்கடவர்கள்.

சஉ.

அதிலீயாகில் அவநீயம்.

ஊர்ஷ்யுஷ்டிம் விந யஸ்து ஸந்நா ஶ்ருதாடிக ஷ்ருதே !

த ஸ்ரீரம் ராஜ்யே ரீதம் ஐஸ்வர்யமாடிக ஸ்ருதா|| ௪3.

ஊர்த்வபுண்ட்ரம்விநாயஸ்து ஸந்த்யாகர்மாதிசுருசரேத்|

தத்ஸர்வம்ராஜ்யஸைரீதம் ஜபஹோமாதிகந்ததா|| சந.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் செய்து கொள்ளாமல் ஸந்த்யாவந்தநம், மந்த்ராஜபம், நித்யநாமத்திகமான ஹோமம் இது முதலான எந்தக் கர்மங்களை யறுஷ்டித்தாலும் அவைகளை ராஜ்யஸர்கள் கொண்டுபோவார்கள். என்றால், அவைகளால் தேவர்கள் த்ருப்தியடையார்கள்; இவனுக்குப் பலத்தையுங் கொடார்கள்; அவைகள் நிஷ்பலங்களாய் விடும் என்பதாம்.

சந.

தே ஶ்வா புருஷ லுக் யேஷம் ஸ்ருதி ந தேஷவஃ !

தேஷ்வார்ப்பிதசித்தாயே நசவாநபுநர்ப்பவாஃ || ௪௪.

தேசவாஃபுருஷாலோகே யேஷாம்ஹ்ருதிநகேசவஃ|

கேசவார்ப்பிதசித்தாயே நசவாநபுநர்ப்பவாஃ|| சச.

தா-ம். உலகத்தில் பிணங்கொன்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யாரெனில்; எவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரியஃபதிவஸிக்கவில்லையோ? அவர்களே பிணம்போல்பவர்கள்; அவர்கள் ஒரு கார்யத்துக்கும் உபயோகமின்றி அபரிசுத்தராயிருப்பார்கள். எவர்கள் ஹ்ருதயத்தில் ஸர்வகாலமும் பகவான் வஸிக்கிறானோ? அவர்களுடைய ஜந்மம் ஸபலமாகையால் அவர்கள் பிணமாகச் சொல்லப்பட மாட்டார்கள்; இவ்வுலகத்தில் மறுஜந்மத்தையு மடையார்கள்.

சச.

நாமஸம்ஸ்காரந்தீநீ கீரயம்.

நாமக்ர ஸ்ருவக்யமி ஸாஸநாஸந மூத்ரமம் !

ஜாதக்ர ணிவா க்ரே த்நா மாக்ஷீநிஷ்நே || ௪௫.

மஸ்திரித்யயநகாலேவா நாம கர்யா ட்யுதானதஃ !

நாமகர்மம் ரவக்ஷ்யாமி பாபநாசநமுத்தமம் |
ஜாதகர்மணிவாக்ஷௌரே ததாமௌஞ்சநிபந்தநே || சரு.
மந்த்ராத்யயநகாலேவா நாமகுர்யாத்விதாநத: |

தா-ம். பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில் நாமக்ரியை யென்பது நான்கா
வது ஸம்ஸ்காரம். அஸ்தச் சொல்லப்போகிறேன், அது ஸமஸ்த
மான பாபங்களையும் போக்கும். எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இதை
ஜாதகர்மம் செய்யும்போதாவது, சௌகாலத்திலாவது, உபநயந
காலத்திலாவது, இந்தக்காலங்கள் தப்பினால் மந்த்ரோபதேசகாலத்தி
லாவது மேல் சொல்லப்போகிற விதிப்படி செய்யவேண்டும். சருஹ.

வாஸுதேவாதயோயேசமூர்த்தய: கேசவாதய: || ௪௨.

மத்யக்ஷுர்தயோ ஸ்யஹ விபவாச்சததாபரே |

தேவாமாந்யதமந்நாம தத்யாத்வாந்யம்சபாஹ்வயம் ||

வாஸுதேவாதயோயேசமூர்த்தய: கேசவாதய: || சக.

மத்யக்ஷுர்தயோயேசமூர்த்தய: கேசவாதய: || சக.

தேவாமாந்யதமந்நாம தத்யாத்வாந்யம்சபாஹ்வயம் || சக.

தா-ம். நாமகரண மென்பது-பெயரிடுதல். அதில் வாஸுதே
வன் ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹாவதாரங்களென்ன, கேசவன்
நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தரங்களென்ன, மத்யம், கூர்மம்,
வராஹம் முதலான விபவாவதாரங்களென்ன, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீநிவா
ஸன் முதலான அர்ச்சாவதாரங்களென்ன, இவைகளில் தனக்கபி
மதமான தொரு திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்துக்கு வாசகமான திருநாம
த்தையாவது, பூர்வாசார்யர்களுக்கு வாசகமான சடகோபன் இராமா
னுஜன் முதலான இவைகளி லொரு திருநாமத்தை யாவது, இட
வேண்டும். சக.

அப்யர்ச்சயிதிவத்விஷ்ணும் நாமமூர்த்திமஸுமரன் |

ஆவாஹநார்க்யபாத்யைச்ச தூபதீபாதிபிஸ்ததா || சஅ.

கந்தபுஷ்பாதிநாப்யர்ச்சய ஜஹுயாச்சவிதாநத: |

தா-ம். ஆசார்யன், முன்னம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்து அநந்தரம் சிஷ்யனுக் கிடப்போகிற திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை தயாரித்து அந்த விக்ரஹபுத்தனு ஸ்ரீயஃபதியைக் கலசத்திலாவது, கூர்ச்சத்திலாவது, ஆவாஹநம்பண்ணி அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்து தூபம் தீபம் சத்ரம் சாமரம் தர்சிப்பித்து திருமாலே சந்தநம் திருவாபரணம் முதலானவைகளாலலங்கரித்து இப்படிஷோடசோபசாரங்களினு லாராதித்து அநந்தரம் நாமகரணத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அக்கியில் ஹோமம் பண்ணவேணும். சஅடி.

ஸ்ரூதிஹாரணம் யத்ர யத்ரவா நாமகர்மசு || ௪௬.

த ந்நாஸாதிபதேர் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசர்ஷோதிமாலபாஃ || ௪௭.

சக்ராதிராணம் யத்ர யத்ரவா நாமகர்மசு || சக.

தந்நாஸாதிபதேர் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசர்ஷோதிமாலபாஃ || ௫௦.

தா-ம். கேசவன் முதலாய் தாமோதரன் பர்யந்தமான பன்னிரண்டு திருநாமங்களும் மார்க்கசர்ஷம் என்கிற மார்க்கழிமாஸம் முதல் கார்த்திகைமாஸம் வரைக்குமான பன்னிரண்டு மாஸங்களுக்கும் க்ரமமாக தேவதைகள். ஆகையால் அந்தத் திருநாமங்களை யிடும்போது எந்தமாஸத்தில் ஸமாஸ்யணம் செய்யப்பட்டதோ? எந்த மாஸத்தில் நாமகர்மம் செய்யப்படுகிறதோ? அந்த மாஸத்துக்கதிபதியான மூர்த்தியின் திருநாமத்தை யிடுவது மிகவும் ஸ்லாக்யமாயிருக்கும்.

யா தந்நாஸபதேர்மூர்த்தி ஸ்தத்ரதாமதேசிகஸ்ஸவயம் |

பரிசுரம் நாமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்யபுரோஹரேஃ || ௫௧.

தந்நாஸபதேர்மூர்த்தி ஸ்தத்ரதாமதேசிகஸ்ஸவயம் |

பரிசுரம் நாமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்யபுரோஹரேஃ || ௫௧.

தந்நாஸபதேர்மூர்த்தி ஸ்தத்ரதாமதேசிகஸ்ஸவயம் |

பரிசுரம் நாமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்யபுரோஹரேஃ || ௫௧.

தா-ம். கேசவன் முதலான திருநாமங்களை யிடும்போதும் அந்தமாஸத்துக்கு அதிபதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை பகவத் ஸந்நிதிக்கெதிரில் ஆவாஹநம்பண்ணி முன்சொன்ன ஸமஸ்தஉப

பூர்வாஹ்ணேவிதிவத்ஸநாத்வா அர்ச்சயேத்புருஷோத்தமம் || ௧.

ஸ்நா த்ஸிஷ்யாஸமாஹாய ஹோமஸ்குர்யாதித்யாஸதம் ||

மஸ்த்ருத்யயேந ஜஹயா தாஜ்ய மஸ்த்ருத்யயேந || ௨.

வெஷ்யவெஷ்யாயத்ர மூலமஸ்த்ருத்யயேந ||

ததாபுருஷஸூக்தேந விஷ்ணுமத்ருத்யயேந || 3.

ஹோமஸ்த்ருத்யயேந விஷ்யாஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந ||

பூர்வாஹ்ணேவிதிவத்ஸநாத்வா அர்ச்சயேத்புருஷோத்தமம் || ௧.

ஸ்நாதம்சிஷ்யம்ஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந விதிவத்ஸநாத்வா ||

மஸ்த்ருத்யயேந ஜஹயா தாஜ்ய மஸ்த்ருத்யயேந || ௨.

வைஷ்யவெஷ்யாயத்ர மூலமஸ்த்ருத்யயேந தேசிகை ||

ததாபுருஷஸூக்தேந விஷ்ணுமத்ருத்யயேந தேசிகை || ௩.

ஹோமஸ்த்ருத்யயேந விஷ்யாஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந ||

தா-ம். பூர்வாஹ்ணமென்கிறதது உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரையிலுள்ள காலத்து. மஸ்த்ருத்யயேந தாவான ஆசார்யன் தான் உதயத்திலெழுந்திருந்து அதுமுதல் செய்யவேண்டும் பகவந்தாமஸ்மரணம் தந்ததாவதம் முதலாக ஸநாதஸந்த்யாவந்தநாதி நித்யகர்மாதாஷ்டடாசங்களை பூர்வாஹ்ணத்தில் முடித்துப் பின்பு புருஷோத்தமனான ப்ரீமந்தாராயணனை ஷோடசோபசாரங்களினாலாராதித்து, அந்தரம் ஸநாதம் முதலான நித்யகர்மங்களைச் செய்து நிற்கிற சிஷ்யனை யழைத்துத் தன் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாஞ்சராத்ரம் முதலான க்ரந்தங்களிற் சொல்லிய விதிப்படி விதிபூர்வமாக ப்ரதிஷ்டாபணைப்பட்ட அக்நியில் நெய்யினால், திருமந்தரம், த்வயம், விஷ்ணுகாயத்ரீ, இந்த மந்தரங்களினால் ௧௦௮ ஆவ்ருத்தியும், புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்கள், விஷ்ணுஷ்டக்ஷரீ, முதலான பகவந்தாமஸ்த்ருத்யயேந ப்ரதிபாதகங்களான மந்தரங்களினால் யதாஸம்பவமும் ஹோமம்பண்ணிப் பின்பந்த அக்நியை சிஷ்யனும் தானுமாய் ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது.

௩ ௨

தத்யைநாஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந || ௪.

தத்யைநாஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந ||

தத்யைநாஸமாஹாய ஹோமஸ்த்ருத்யயேந || ௫.

தீநஸமாஜயேச்சுஷ்யம் மஸ்தரதீநதேஃ |

ஸஸ்தாஜயேச்சுஷ்யம் மூலமஸ்தரமஸ்தரந் || ௬

புஷ்யே த்நிலிஸஸ்யத்ரிவாரம் மஸ்தரவிஷ்ணு |

ததஃகலசஆதாய பவித்ரஜலஸம்ப்ருதே || ௭

தூளஸீம்கந்ததூர்வாக்ரே கௌசேயம் கௌரஸர்ஷபம் |

அபிமந்த்ரத்வயோநாத மூலமந்த்ரேணமந்த்ரவித் || ௮

தேகஸம்மார்ஜயேச்சிஷ்யம் மந்த்ரரத்தேகதேகிகை |

ஸம்மார்ஜயேச்சதம்சிஷ்யம் மூலமந்த்ரமதுஸ்மரத் || ௯

ப்ராசயேதஸஸிலம்பஸ்சாத் த்ரிவாரம் மந்த்ரவிச்சதம் |

தா-ம். அதுக்கநந்தரத்தில் மந்த்ரவித்தான ஆசார்யன் பரிசுத்தமான ஒரு கலசத்தில் காவேரி முதலான புண்யதீர்த்தங்களின் ஜலத்தை நிறைத்து, அதில் திருத்துழாய் சுந்தகம் அலகம்புல் வெண் கடுகு இவைகளைச் சேர்த்து, பட்டுவஸ்தரத்தைச் சுற்றி திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களினு லபிமந்த்ரித்து, அந்த ஜலத்தினால் திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களை யறுஸந்தித்துக் கொண்டு சிஷ்யனைப் ப்ரோக்ஷித்து அந்த ஜலத்தை மூன்றுதரம் ப்ராசனம்பண்ணி வைக்க வேண்டியது.

௧௨.

மூர்த்திஹஸ்தஸ்திவிஷிஷ்ய தக்ஷிணஜாநபக்ஷிணம் ||

௧௩.

ஸஸ்யஸ்தாஜயே ஸ்யஸ்ய க்யபயா வீக்ஷயே ஧்ருஃ |

மூர்த்நிலாஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் || ௧௪.

ஸவ்யஞ்சஹ்ருதயேந்யஸ்ய க்ருபயாவிக்ஷயேத்ரு ||

தா-ம். ஆசார்யன், ஜ்ஞாநப்ரதமான தன்னுடைய வலதுகையை சிஷ்யனுடைய சிரஸ்ஸில் பொருத்துப்படி வைத்து இடதுகையை அவன்மார்பில் வைத்து தயையையுடையனாய் சிஷ்யனைப் பார் க்கவேண்டும்.

௧௫.

ஸ்யவார்யம் ஹஸ்தயே ஹ்யஸ்ய ஜஸ்தா க்ருபயா ||

தத ஸ்யஸ்தாஜயே த்நீந் ஸர்வலக்ஷ்யரீபியா ||

ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜபத்வாக்ருபரம்பராம் || ௧௬.

தத ஸஸம்ப்ரார்த்தயேத்தேஹிம் ஸர்வலோகேஸ்வரீம்பரியாம் |

தா-ம். அதுக்கநந்தம் ஆசார்யன், தனக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணின வாசார்யனை தயாரித்து ஸ்ரீதரன் பரந்தமான க்ருபரம்

பரையை யதுஸந்தித்து,"பின்பு, ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமிநி
யாய் சேதநர்விஷயத்தில் ப்ரியத்தையே செய்யுமவளான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
தேவியை மேற்சொல்லுகிறபடி ப்ரார்த்திக்கக்கடவன். அ.உ.

మూతా త్వం సర్వలోకానాం సర్వలోకేశ్వరప్రియే ॥ ౯౦

శ్రావ్యమైన మధ్యమ మహారాధశాస్త్ర్యతమ్

ఏవంరమాంపురస్కృత్య పశ్చాద్దేవంసమాశ్రయేత్॥ ౧౦.

மாதா தீவம் ஸர்வலோகாகாம் ஸர்வலோகேஸ்வரப்ரியே|| கூ.

ஸ்ராயயஸ்வைநமத்யேம மபராதசைதர்வ்(நுதம்)

ஏவம்ரமாம்புரஸ்க்ருத்ய பஸ்சாத் தேவம்ஸமாஸ்யேத்|| ௧௦

தா-ம். ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே! ஸர்வேஸ்வரன் ஜநங்களுடைய பாபங்களைப்பார்த்து அவர்களைத் தண்டிக்கமுயன்றபோது, இந்தச் செ தநன் அநேகமான அபராதங்களைப்பண்ணி ஸமீபத்தில் நெருங்கவும் யோக்கயைத் தில்லாதவனு யிருக்கிறான்; தேவரீர் யாரேனும் எவ்வித மான பிழையைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுத்து அந்த ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஒருவராலுமொருதீங்கும்வாராதபடி காக்கும்படி யான மாதாவாயிருக்கிறீர்; ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியான ஸர் வேஸ்வரனுக்குத் தாமெதைச் சொல்லிலும் மறுசொல்லில்லாதபடி செய்யும்படி அத்யந்த மபிமதையாயு மிருக்கிறீர். ஆகையால் இவ னபராதங்களைப் பொறுப்பித்து இவனை ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளி லாஸ்ரயிப்பிக்கவேணும். என்றிப்படி ஆசார்யன் பிராட்டியைமுன்னி ட்டுக்கொண்டு பிறகு ஸர்வேஸ்வரனைப் பற்றக்கடவன். க௦.

నారాయణ దయాస్థిన్తో వాత్సల్యగుణసాగర ।

త్రాహ్మణ్యం పాపిన నేప కృపయా సముపాగతమ్ ॥ ౧౧.

ఏవంప్రపద్య దేవేశ మాచార్యకృపయాస్సయమ్ ।

స్వాచార్యం హృదయేభ్యాత్వా మస్త్రమభ్యాసయేద్గురుః॥౧౨॥

காராயணதயாஸிந்தோ வாஜ்ஸல்யகுணஸாகர|

தீராவ்யேநம்பாபிநந்தேய க்ருபயாஸமுபாக்தம்|| கக.

ஏவம்பாபத்யதேவேச மாசார்யக்ருபயாஸ்வயம்!

ஸ்வாசார்யம்நுதயேத்யரத்வா மந்ச்ரமத்யாபயேச்சுரு||

தா-ம். ஸகல ஜநங்களுக்கும் மாதாபிதா என்றிவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஸகலவித பந்துவான ஸ்ரியாபதிமே ! ஸர்வன் துக்

கப்பட்டானாகில் அவனுடைய அந்தத் துக்கத்தைக்கண்டு பொறுக்க மாட்டாமல் தானவனைக் காட்டிலும் அதிகமாய்த் துக்கிக்கையாகிற தயாகுணமென்ன, பசுவானது தன் வயிற்றிற் பிறந்த கன்றின் சரீரத்திலப்போதுள்ள மலங்களை ஹேயமென்று பாராதே தன் நாக்கினால் நக்கி, போக்பமாகக் கொள்ளுமாபோலே தன்னை யாஸ்ரயித்தவன் பக்கல் தோஷமுண்டாகில் அதை ஹேயமாக நினைத்து அவனை விட்டு விடாமல் அங்கீகரிக்கைக்கு வேறுதவாக அதையே போக்பமாகக் கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யகுணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸமுத்ரமன்றோ தேவரீர்? எப்போதும் பாபத்தையே பண்ணித் திரிகிறவன் தேவரீருடைய க்ருபையினால் அப்பாபவ்ருத்தியில் நின்றும் திரும்பி ஸமுத்குயம் தேவரீர் ஸந்திதியை இப்போதடைந்தான். இவனை க்ருபையினால் ரக்ஷித்தருளவேணும், என்று தன்னுடைய ஆசார்யன் தன்னிடத்தில் பண்ணின க்ருபையினால் இப்படி தான் ஸர்வோஸ்வரனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணி தன்னுடைய ஆசார்யனை ஸ்ருதயத்தில் த்யாகித்துக்கொண்டு ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு மந்த்ரோபதேசம் செய்யவேண்டியது.

கஉ.

ஸநுநோஃஸ்யஸ்த்ரஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சேதநம்பரம் |

ஸர்வதம்ஸர்வபாபக்யம் மஹாப்ரியதமம்விபோஃ || ௧3.

அஹ்யஸ்யே ந்ருத்ரத்யம் ஸ்விஹ்நிஹிதே வதம் |

ஸந்யஸ்ய ஸமுத்ரத்யம் ஸார்த்தமத்யாபயேத்ஸவயம் || ௧௪.

விநாபிந்யஸமுத்ரேச விநாசந்தோதிதைவதே |

யஸ்யோச்சாரணமாந்த்ரேண ஸர்வஸித்திபலம்ஸபேத || ௧௫.

ஸமாரோத்க்ருஷ்டாஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சேதநம்பரம் |

ஸர்வதம்ஸர்வபாபக்யம் மஹாப்ரியதமம்விபோஃ || ௧௬.

அத்பாபயேந்மந்த்ராத்யம் ஸர்வஸித்திதோதிதைவதம் |

ஸந்யஸ்ய ஸமுத்ரத்யம் ஸார்த்தமத்யாபயேத்ஸவயம் || ௧௭.

விநாபிந்யஸமுத்ரேச விநாசந்தோதிதைவதே |

யஸ்யோச்சாரணமாந்த்ரேண ஸர்வஸித்திபலம்ஸபேத || ௧௮.

தாம். இப்பொழுது உபதேசிக்கவேண்டும் மந்த்ரத்துக்கு மந்த்ராத்யம் என்றுபெயர். எல்லா மந்த்ரங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்த ப்ரபவமுடைய தாகையால் மந்த்ராத்யம் என்று த்வத்துக்குத் திருநா

மம். மாஹாத்ம்யத்தில் இதுக்கு ஸமாநமாவது இதை யதிகரித்ததா வதுவேறொரு மந்த்ரம் கிடையாது. இதை யொருகாலுச்சரித்தால் உடனே ஸம்ஸாரத்தை யறுத்துவிடும். இதரமான எல்லா மந்த்ரங் களினாலும் போக்கத்தக்கதாயும் போக்கத்தகாததாயுமுள்ள ஸகல பா பங்களையும்போக்கி அவைகளால் ஸரத்யமாயும் அஸரத்யமாயுமுள்ள ஸகல பஸங்கனையும் தானொன்றே கொடுக்கும். இது ஸர்வேஸ்வர னுக்கு மிகவும் ப்ரியமானது. இதை ருஷி, சந்தஸ்ஸு, தேவதை, அங்ககர்யாஸ கர்யாஸங்கள், முத்தார, இவைகளுடன் உபதேசித்து அர்த்தத்தையும் தானே உபதேசிக்கவேண்டியது. அங்ககர்யாஸ கர் யாஸங்கள், முத்தார, சந்தஸ்ஸு, தேவதை, இவைகளில்லாமல் வெறும் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்தாலும் இதர மந்த்ரங்களின் வித்தியின லுண்டாகும் பலத்தை யடைவன்.

கரு.

அநநித்ய ஸ்வயம் மந்த்ரம் நவிரோவைதி கோபவேத் |

ஸுபுரதீந்நஹிதம் ப்ராஹ்மணம் தூரதஸ்த்யஜேத் || ௧௨.

அநநித்யத்வயம் மந்த்ரம் நவிரோவைதி கோபவேத் |

மந்த்ராத்நேநஹிதம் ப்ராஹ்மணம் தூரதஸ்த்யஜேத் || கக.

தாம். த்வயம் மந்த்ரத்தை நியமத்துடன் ஆசார்யனிடத்தி லிரு ந்து எவன் க்ரஹிக்கவில்லையோ? அவன் ப்ராஹ்மணகுலத்திற் பிற ந்த போதிலும் வேதோக்தமான ஒரு கர்மங்களுக்கு முபயோகியாக மாட்டான். ஆகையால் அவனை தூரத்திலே விட்டுவிடவேண்டியது.

அநநித்ய ஸ்வயம் மந்த்ரம் மாகார்ய சிஷ்யவத்ஸல |

அநநித்ய த்வயம் மந்த்ரம் மாகார்ய சிஷ்யவத்ஸல || ௧௩.

அத்யாபயேத் த்வயம் மந்த்ர மாகார்ய சிஷ்யவத்ஸல |

அத்யாபயேத் தத் பச்சாந மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம்ததா || க௪.

தாம். ஆசார்யன் சிஷ்யனிடத்தில் ப்ரீதியுடையனாய் த்வயம் மந்த்ரத்தை முன்னே உபதேசித்து அதுக்கந்த்ரத்தில் அஷ்டாக்ஷர த்தையும் ந்யாஸம் முத்தார ருஷி தேவதைகளோடு உபதேசிக்க வேண்டும்.

க௪.

அநநித்ய ஸ்வயம் மந்த்ரம் மாகார்ய சிஷ்யவத்ஸல |

அநநித்ய த்வயம் மந்த்ரம் மாகார்ய சிஷ்யவத்ஸல || ௧௪.

அசக்ரதாரிணம்விப்ரம் யோத்யாபயதிதேசிகு;

ஸகுருர்ரகம்யாதி கல்பகோடிசதம்த்விஜா;

கஅ.

தா-ம். எந்த ஆசார்யன், ஸமாஸ்ரயணமில்லாத ப்ராஹ்மணனுக்கு மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கிறானோ? ருஷிகளே! அவன் நரகத்தை யடைந்து அநேக கல்பங்கள் அங்கேயே வஸிப்பன்.

கஅ.

తస్తా త్వాపాదిసంస్కారా సర్వమస్త్రేషుసత్తమాః |

అభ్యాసయేత్తతఃపశ్చాదన్యథా సరకం ప్రజేత్ ||

௧௩.

தஸ்மாத்தாபாதிஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷு-ஸத்தமா;

அத்யாபயேத்ததஃ பஸ்சாதஸ்யதாநரகம்வ்ரஜேத்||

கக.

தா-ம். ஆகையால் ஸமாஸ்ரயணம் முதலான கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் எந்தமந்த்ரத்தை யுபதேசித்துக் கொண்டபோதிலும் அவஸ்யம் செய்துகொள்ளத் தக்கதுகள். அவைகளைச் செய்தே மந்த்ரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் நரகத்தை யடைவன்.

ఏకస్త్రివివసేవீషి కృత్వా త్వాపాదిసంస్కரியః ||

పృథక్పృథక్పానుపూర్వస్య సర్వజ్ఞుర్య దత్త్వితః || ౧౦.

ஏகஸ்மிந்திவஸேவாபி க்ருத்வாதாபாதிஸம்ஸ்கரியா;

ப்ருதக்ப்ருதக்சாநுபூர்வ்யா ஸர்வஞ்ஞர்யாததந்த்ரிதஃ||

௨௦.

தா-ம். ஸமாஸ்ரயணம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்களை யெல்லாம் ஒருநிதத்திலாவாது, வெவ்வேறு நிரங்களிலாவது, சொன்ன க்ரமப்படி ஒன்றும் விடாமல் செய்யவேண்டும்.

௨௦.

అధీత్య మస్త్ర మாகార్యం పూజయేత్సுక్తితో ద్విజః |

ఆచార్యాధీనమస్త్రైஸு యావజ్జీవం భవేత్సదా ||

௨௧.

அதித்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத்பக்திதோத்விஜ;

ஆசார்யாதீனவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்பவேத்ஸதா||

௨௧.

தா-ம். சிஷ்யன் மந்த்ரத்தை நியமத்துடன் கற்றபின்பு ஆசார்யனை பக்தியுக்கீதனாய்ப் பூஜிக்கக்கடவன். அந்தரம் ப்ராணனுள்ள வளவும் எப்போதும் ஆசார்யனுக்குப் பரதந்த்ரமான வ்ருத்தியையுடைய னாயிருக்கக்கடவன். அதாவது - ஆசார்யன் அமுதுசெய்த பின்பு அந்த சேஷத்தைத் தான் புஜித்தல், அவனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த இடத்தில் உட்கார்த்தல், படுத்தல், பின்செல்லல், ஸமித்து ருசம் திருத்துழாய் இவைகளைக்கொண்டு த்ருத்தல், இவை முதலானவைகள்.

பொழுதுமே ஸமாப்யாத ப்ராஹ்மணோபேஜயச்சபாந்|

யாவச்சரீரபாதந்துத்வய மாவர்தயேந்மநாம்|| ௨௨.

தாம். சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் பக்கல் செய்யவேண்டும் முறை

யைச் சொல்லி ஸம்ஸ்காராந்தத்தில் ஆசார்யன் செய்யவேண்டும் க்ரு

த்யத்தைச் சொல்லுகிறார், மந்த்ரோபதேசாந்தரத்தில் செய்யவேண்

டும் ஹோமத்தைச் செய்து முடித்து நல்லொழுக்கமுடைய ப்ராஹ்ம

வ்ரணனா மத்யதீயோஉத்யயி:

க-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ச - வது அத்யாயம்.

யாகஸம்காரந்தின் கீரமம்.

ஸ்ரீபராசரஹ்வாச

சுபகாலேவிதானேந ப்ராணிபத்யதேதாக்ருநாம்|

அஸ்யப்ராஸாதலப்தந்து க்ருஹித்வாவிக்ரஹம்ஹரே|| ௧.

ஸ்ரீபுமிநீளாஸஹிதம்ஸாயுதம் ஸபரிச்சதம்|

அர்ச்சயேத்யக்ரஹநித்யம் யாவத்காலமதந்த்ரிதஃ|| ௨.

தாம். பராசரர் சொல்லுகிறார்.—தாபம் முதல் மந்த்ரக்ரஹண

பர்யந்தமான நாலு ஸம்ஸ்காரங்களுக்குப் பிற்பாடு, சுபமான நிதி

புத்திரம் ப்ராணியைப் பத்யிப்பதற்குத் தாமதுகூடும்

புத்திரம் ப்ராணியைப் பத்யிப்பதற்குத் தாமதுகூடும்

புத்திரம் ப்ராணியைப் பத்யிப்பதற்குத் தாமதுகூடும்

வாராக்ஷத்ரங்கள் கூடின திருத்தில் நித்யகர்மங்களை யறுஷ்டித்தவ னாய் ஆசார்யன் ஸந்திதியில் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவனதுக்ரஹி த்துத்தந்த பகவானுடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை, ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளென்ன, திருவாழி முதலான ஆயுதங்களென்ன, அந் தன் முதலான பரிஜநங்களென்ன, இவைகளுடன் கூட எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு ஆயுஸ்ஸுள்ள வரையிலும் சோம்பல்விட்டுத் திருவாராதநம் செய்யக்கடவன்.

ஸ்ரீசுந்தரகமோகநாந் க்யஹித்யஸம்ஸந்தாகுரீஃ |

அர்ப்யை ச்யுந்யாநித்யம் தேவ ஸ்மரவாஸிஸம் || 3.

ஸ்ரீரளதஸ்மாந்நாகபோக்தாநாம் க்ருஷித்வாஸம்மதம்சுரோஃ |

அர்ச்சயேச்சரத்தபாநித்யம் தேவந்தஹரவாஸிநம் || ௩.

தா-ம். வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர த்திலும் சொல்லப்பட்ட திருவாராத க்ரமங்களில் தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கு எது இஷ்டமோ? அந்த க்ரமத்தினால் ஸர்வாத்ரபா மியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை மிக ஸ்ரத்தையுடன் திருந்தோறு மாராதி க்கக்கடவன்.

அர்ப்யைத்யுர்ப்யத்யுத்யாஹேஸம்ஸந்தாகுரீஃ |

பொம பூர்யா த்யுத்யாஹேஸ ஸ்ரீமதஸ்துக் ரீணவ || ௪.

மந்நத்யுத்யைநசத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் |

ஸூக்தேநசத்யுத்யாஹேஸமஃஸாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் || ௫.

ஸத மஸ்துக்ரா ஸ்ரீமோ மந்நத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் |

ஸூக்தேநசத்யுத்யாஹேஸமஃஸாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் || ௬.

தத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் |

ஸூக்தேநசத்யுத்யாஹேஸமஃஸாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் || ௭.

தத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸத்யுத்யாஹேஸம் |

அர்ச்சயேத்பூர்வவத்ஸநாத்வாஹரே ஸ்ஸம்பூஜயவித்ரஹம் |

ஹோமங்குர்பாந்விதாநேகஸ்திமதஷ்டா க்ஷரேணயவ || ௮.

மந்த்ரத்வயேநசததாஹோதவ்யம்விதநாஹவ ||

ஸூக்தேநசததாஹோமஃபௌருஷேணவிதீயதே || ௯.

சத்மஷ்டாக்ஷராத்ஹோமோ மந்த்ராயாஞ்சததோதிதஃ |
ஸ-லக்தேந்ந்ரத்ய்ருசம்ஹோமே ஹோதவ்யம்விதிரோஹவீஃ || சு.

தத்தந்நாமநாததைவைக முத்திஸ்பாவரணர்ஸூரந் |
ஹுத்வாப்ரதக்ஷிணங்க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வா ஜநார்த்தநம் || எ.
தஸ்மைதத்விக்ரஹந்தத்வா வ்ருத்திம்ஸம்யக்ப்ரசோதயேத் |

தா-ம். ஆசார்யன் ப்ராசரகாலத்தில் ஸ்நானம் முதலான நித்ய கர்மங்களை யறுஷ்டித்து, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டிய திவ்யமங்களை விக்ரஹத்துக்குத் திருவாராதநம் கண்டருளப்பண்ணி, விதிபூர்வகமாய் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட அக்ரியில் ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தினாலும், த்வயத்தினாலும், புருஷஸூக்தத்தினாலும் ஹவிஸஸ ஹோமம் பண்ணவேண்டியது. அதில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தினாலும் த்வயத்தினாலும் நூறுநூறு ஆவ்ருத்தியும், புருஷஸூக்தத்தினுடைய பதினாறு ருக்குக்களினால் பதினாறு ஆவ்ருத்தியும் நியமத்துடன் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. வீமானபாலகர்களென்ன, ஸ-தர்ஸநாதந்த கருடாநிகளென்ன, பகவானே யறுஸரித்திருக்கிற இந்த தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஒவ்வொரு ஆவ்ருத்தி அவ்வவர்கள் காமங்களினாலே ஹோமம் செய்யவேணும். ஹோமம் முடிந்த பின்பு பகவத் விக்ரஹத்தையும் அக்நியையும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி, 'தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அந்த திவ்யமங்களை விக்ரஹத்தையுடைய சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து எப்போது மாராதிக்கும்படி நன்று யுபதேசிக்கக்கடவன். எ.உ.

யஜக்ரஹிதாநேந ஸம்யக்ஸநத்வாக்ருஸ்ததா || ௮.

யாஜயேத்வைஷ்ணவம் பக்த்யாவைஷ்ணவாஃப்ரிதோஷயேத் |

யஜ்ஞகர்மவிதானேந ஸம்யக்ஸநத்வாக்ருஸ்ததா || அ.
யாஜயேத்வைஷ்ணவம் பக்த்யாவைஷ்ணவாஃப்ரிதோஷயேத் |

தா-ம். ஆசார்யன் மாத்யாஹ்நிக ஸ்நானத்தைச் செய்து அப்பொழுது யாக ஸம்ஸ்காரத்திற் சொல்லிய விதிப்படி வைஷ்ணவ ஞான சிஷ்யனைக்கொண்டு பகவதாராதமாகிற யாகத்தைச் செய்விக் கவேண்டியது. அந்தரம் பக்தியுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யழுது செய்விக் க வேண்டியது. அ.உ.

விஹிதாய்ஸாந்ஸாநாந் க்ருவ்ய ஸித்தி ஸ்ரீஜாஃ || ௯

புஷ்பாநாந் விஹிதாய்ஸாநாந் க்ருவ்ய ஸித்தி ஸ்ரீஜாஃ ||

ஏவம்யாகாந்தஸம்ஸ்காராஃ கர்த்தவ்யாவிதிவத்தவிஜாஃ|| கூ.
ப்ராஹ்மணூநாம்விஸேஷேண பாரமேகார்த்த்யஸித்தயே|

தா-ம். மஹர்ஷிகளே ! இவ்விதமாய் தாபம் முதல் யாகம்வரை யிலுமான ஸம்ஸ்காரங்களை ஸர்வேஸ்வரனிடத்திலேயே அந்தரங்க தைஸித்திக்மைக்காக எல்லாரும் விதிபூர்வமாய்ச் செய்து கொள்ள வேணும். அதிலும் ப்ராஹ்மணயத்துக்கு இவைகள் முக்யகாரண மாகையால் ப்ராஹ்மணர்களவஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும். கூடி.

ஏதி ஸீஸராசர்ஸ்யுதா புத்ரஹ்ஸ்தே விஷ்ணுபரமஹர்ஷாஸே
யாகஸம்ஸ்காரபரஸ்யநமோவசதுஷீஃ௨௫யுயஃ.

ச-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௫ - வது அத்யாயம்.

இனி பகவதாராதநமம் ஆஸ்ரமநர்மமும் சொல்லுகிறது.

ஸீஸராசர் உவாச.

ஸித்ய மஹர்ஷயே ஸிஷ்யம் புராணம் புருஷோத்தமம்|
ஸப்ய ஸீஸ்யா த்ஹாஹ்யாயம் வஸ்யம் மூகி த்ஹாஹ்யாயம்||
பிரகால மரப்யே ஸீஸம் ஸீஸமா ஸ்யவிஷேஷம்|

ஸ்ரீபராசர உவாச.

சித்தமப்பயர்ச்சயேத் விஷ்ணும் புராணம்புருஷோத்தமம்|
அபஸுவ்யோமிகிதகார்த்தசாயாம் வஹநெளஹ்ருதிததாஹ்யாயம்||
திரிகாலமர்ச்சயேத்தேவம் ப்ரீதிமாநஸுவிசேஷதே|

தா-ம். ஸர்வவ்யாபியாய் ஸர்வேவாத்மனாய் அநாதியாபுள்ள ஸ்ரீமநாராயணனை, ஜலத்திலும், அகாசத்திலும், அர்ச்சாவிஹாரத்திலும், அக்ஷியிலும், ஹ்ருதயத்திலும், ஆசார்யனிடத்திலும் திருந்தோறும் மூன்று வகைகளிலும் பிசுந்த பக்தியாபிடயவனாய் அர்ச்சிக்கக் கூடவன்.

கூடி.

ஸூக்யஸீஸம் மூகி ஸ்யுஜ்யே ஜலஸாயஸம்|| அ.
ஸூக்யஸீஸம் த்ஹா ஸீஸ்யா ஸூக்யே ப்ரஸிஷ்யஸீ||

புலிமூஸ்யரூபே ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥ 3.

புலிமூஸ்யரூபே ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥

ஸ்நாநகாலேஹரிமஸம்யக் பூஜயேஜ்ஜலசாயிநம்॥ ௨.

ஸ்நந்த்யாகாலேததாவ்யோம்ரி பூஜயேத்ரஸ்மண்டலே॥

ப்ரதிமாஸ்வரீச்சயேத்தேவ மக்ஞௌஹோஸமஸ்ததாப்ரபும்॥ ௩.

ப்ராணாக்நிஹோத்ரஸமயே॥

தா-ம். அதில் ஸ்நாநகாலத்தில் ஜலத்தில் பள்ளிகொண்ட விஷ்ணுவை ஜலத்தில் ஆராதிக்கவேணும். ஸந்த்யாவந்தரம் செய்யும் போது ஆகாசத்தில் ஸூரியமண்டலத்திலும், கீழ்ச்சொன்ன யாகாநுஷ்டாந காலத்தில் அர்ச்சாவிக்ரஹத்திலும், ஹோமகாலத்தில் அக்நியிலும், போஜநகாலத்தில் ப்ராணஹாஸி பண்ணும்போது ஹ்ருதயத்திலும் ஸர்வஸ்வாமியான அவனை ஆராதிக்கவேணும்.

ஐபே தஷ்டாஶ்ரம் யுதம்॥

அஸ்தே த்ரேதம்வாபி ஸ்யஸ்தேவிஞ்சிதமேவா॥ ௪.

யுதாஸ்தே ஐபே த்ரேதம் நித்யே மேவ மஸ்தே॥ ௫.

ததர்ஷிதமேவ நித்யே யாவதேதேஹிபாதநம்॥ ௬.

ஜபேதஷ்டாஶ்ரம்யுதம்॥

அஷ்டோத்தரஸதம் வாபி ஹ்யஷ்டாஸிம்ஸதிமேவவா॥ ௭.

யதாஸத்திஜபேதம்மத்ரம் நித்யமேவமதந்த்ரிதம்॥

ததரீதம்மதித்தயேந்நித்யம் யாவதேதேஹிபாதநம்॥ ௮.

தா-ம். சரீரம் நசிக்ருமளவும் தினந்தோறும் த்ருவஷ்டாஶ்ரத்தை நூற்றெட்டு தரமாவது இருபத்தெட்டு தரமாவது தன் சக்திக்கு அநுகுணமாக ஜபித்து அதினர்த்தத்தையும் அநுஸந்தானம் பண்ணக்கடவன்.

௯.

அலாபேதபுருஷம் ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥

ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥

அலாபேதபுருஷம் ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥

ஸ்வ மஸூ மோமே ஸுஹாஸ்யம்॥

௧௦.

தா-ம். அர்ச்சாவிக்கூறும் அகப்படாவிடில் பரிசுத்தமாய் அழகாய் புல்லு முதலானவைகளில்லாத தேசத்திலே சித்தரத்தை யெழுதி அதில் பகவானை மனதினால் தபாதிக்கவேண்டியது. கூடி.

జపే ద్వయ మ్మనరత్నం ధ్యాయ స్వర్వగతం హరిమ్! .

ஜபேத்த்வயம்மந்தாராத்நம் த்யாயக்ஸர்வசுதம்ஹரிம்)

தா-ம். மக்தர்ங்களில் உத்க்ருஷ்டமான த்வயமக்தர்த்தை ஸர்வவ்யாபியான பரமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்.

పాపజ్ఞానః పాశుపతా న్వికర్షతా ననీశ్వరాన్॥ ౭.

నసంభాషేత సతతం వాక్త్రతేజాపినాన్మయేత్ ।

பாஷண்டி நம்பாசுபதார் விக்ரம்ஸ்தாகதீஸ்வரார்|| ௭.
நஸம் பாஷேஷகஸ்ததம் வாஹ்மாத்ரேண பிகாரச்சயேத்|

தா-ம். பகவத் பாகவதர்களோடு தீவேஷம் பண்ணித் திரிகிற பாவண்டிகளோடும், பாசுபதம் என்கிற ஸசுவமதத்தை யவலம்பித்த வர்களோடும், கர்ம்பரஷ்டர்களோடும் ஈஸ்வரனொருவனில்லையென்று சொல்லுகிற நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் ஸம்பாஷிக்கவுங் கூடாது; அவர்களை உத்கர்ஷித்துச் சொல்லவுங் கூடாது. ஏ 9

ఉపవీతం శిఖాబద్ధ మూర్ధప్రస్థాంతథైవచ॥ ౮.

పద్మాక్షమాలాంకౌశేయం సతతం ధారయే ద్విజః॥

உபவித் தம்சிகாபந்த மூர்த்வபுண்ட்ரம்ததைவச|| அ.

பத்மாஷ்ரமரலாம்கௌசேயம் ஸததம்தாரயேக்த்விஜா

தா-ம். பராமனை பூனாவும் குடியும் ஊர்தவபுண்டர
மும் தாமரைமணி மாலையும் வெண்வஸ்திரமும் எப்போதூத்தரிக்
கவேணும்.

ఏకోపవీతం ధార్యం స్యా ద్యతీనాంబ్రహ్మచారిణామ్॥

గృహస్థానాం వనస్థానా ముపవీతద్యయం విదుః!

எனோ பவீதம்தார்யம்ஸ்யாத் யதி ஷாம்ப்ராஹ்மசாரிணம்|| கூ.

க்ருஹஸ்தாநாம்வநஸ்தாநா முபவீதத்வயம்விது |

தா.ம. அதில் பரஹ்மசாரிக்கும் ஸ்வாமிக்கும் ஒரு பூனாவும், க்ருஹஸ்தனுக்கும் வாகப்ரஸ்தனுக்கும் இரண்டு பூனாவும் தரப்பட வேண்டும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். கஉ.

அத்.]

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்.

கூஎ

மூஜீ மஜநதஸ்தாச ப்ருவ்வாரித ரேஷ்வா

௦௦.

மௌஞ்சமேஜிநதன் டௌச ப்ரஹ்மசாரீதரேதஸ்தா||

க௦.

தா-ம். முஞ்சமென் னும் புல்ஷினால் பின்னப்பட்ட மௌஞ்சி
யென்பதையும் க்ருஷ்ணஜிநத்தையும் பாலாசம் முதலான தண்டத்
தையும் ப்ரஹ்மசாரி தரிக்கக்கடவன்.

க௦.

கடீநூத்ரஜ்ஞ காபீநம் ஸுக்ஷ்ஸ்த்ருவ்யம் ஸுபம்

ஸலயாத்யஜுலீயாதி க்யுஹ்ஸாநாவிதீயதே||

௦௦.

கடிஸ-ல்த்ராஞ்சகௌபீநம் சுக்லவஸ்தர்த்வயம்சுபம்|

வலயாத்யக்யுலீயாதி க்ருஹஸ்தாநாம்விதீயதே||

கக.

தா-ம். அரைநாண், கௌபீநம், மங்களகரமான இரண்டு வெண்
வஸ்த்ரம், கைவளை, மோதிரம் முதலான ஆபரணங்கள், இவைகளைப்
போதும் க்ருஹஸ்தர்களுக்கு தார்யங்களாக விதிக்கப்பட்டன. கக.

சுக்ருலீம ஜடாநைவ த்நா ஸ்ரூபநாநம்

விராஜந்நமீரஸ்யா வஸ்தஸ்ய விதீயதே||

௦௨.

ஸ்மஸ்ருலோமஜடாநைவ ததாவஸ்கலதாரணம்|

சிராஜிநதபோரண்யம் வஸ்தஸ்யவிதீயதே||

கஉ.

தா-ம். மீசை மயிர் ஜடை இவைகளைக் கௌரஞ் செய்யாமல்
வளர்த்தல், அரையில் மரவுரியைத் தரித்தல், மரவுரியாவது க்ருஷ்ண
ஜிநமாவது உத்தரீயமாகத் தரித்தல், தபஸ்ஸுபண்ணுதல், காட்டில்
வஸித்தல் இவைகள் வாக்ப்ரஸ்தனுக்கு விதிக்கப்பட்டன.

கஉ.

திரஜ்ஞ மூபவீத்ரஜ்ஞ சீக்ஸ்காபாயமஸ்பரம்

கமஸ்துல துக்ஷ்மாய யதீநா நுவிதீயதே||

௦3.

திரிதண்டமுபவீத்ரஞ்ச சிக்யங்காஷாயமஸ்பரம்|

கமண்டுலுர்பைஷா சர்யா யதீநா நுவிதீயதே||

ககூ.

தா-ம். திரிதண்டம், யஜ்ஞோபவீதம், பிசுஷாயை வாங்குகைக்
காக முடியிட்டு வைத்திருக்கும் சிக்யம், காஷாயவஸ்த்ரம், கமண்டுலு
இவைகளைத் தரித்தல், பிசுஷாடநஞ் செய்தல் இவை யதிகளுக்கு
விதிக்கப்பட்டன.

ககூ.

சாஹாரணஸு நரேஸாஹரணஸு முனிபி ஸ்ருதம்!

அஹ்நிஷ்டாஹம் ஹிம்ஸா பரஸ்தீஷ்டாஹம்

௧௪.

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

ஸாதாரணத்துஸர்ஸிவஹம் தர்மத்துமுகிபிஸஸ்மருதம்!

அபக்யபக்யணம்ஹிம்ஸா பரஸ்தீஷ்டாஹம்

கசு.

பரேஷாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

தா-ம். இந்த நாலு ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கிஷித்தான கர்மங்களைச் செய்பாடுபடுவது பொதுவான தர்மமென்று குருவிகள் சொன்னார்கள். கிஷித்தங்களைது வென்றால்-புஜிக்கத்தக்காததென்று சாஸ்த்ரத்திலும் சிஷ்டாசாரத்திலும் கழித்து விட்டதைபுஜித்தல், ஒரு ஜீவனைக் கொல்லுதல், பரஸ்தீயை இச்சித்தல், பிறர்கோஷத்தைச் சொல்லுதல், மற்றும் பிறர் வருத்தமுறும் வ்யாபாரங்களைச் செய்தல் இவைகள்.

கசு.

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

௧௫.

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

பூர்வாஸ்ரமாத்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

கரு.

கருஹஸ்தாஸ்ரமாத்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

தா-ம். கருஹஸ்தாஸ்ரமாத்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம் விட்டு ஸ்வாஸியாகும்போது தன் ஸ்தீரியை விட்டுவிட வேண்டியது. கருஹஸ்தானும் மஹாநிஷ்டாஹம் தங்கள் ஸ்தீரிகளிடத்திலேயே போகேச்சையுடையவர்களாக ஆகக்கூடவர்கள்.

கரு.

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

ஸ்ருதிஸ்மருதபுதிதம் ஸம்யங் நித்யமாசாரமாசரேத்!

கசு.

தா-ம். எந்த வர்ணத்துக்கு எந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு எந்த ஆசாரம் வேதத்திலும் தர்மசாஸ்த்ரத்திலுஞ் சொல்லி யிருக்கிறதோ? அந்த வர்ணத்தில் அந்த ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவன் அந்த ஆசாரத்தைச் செய்யக்கூடவன்.

கசு.

பாஷணம்ஹிம்ஸாஹம்.

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

ஹேஸாஹ்நிஷ்டாஹம் மஹாநிஷ்டாஹம்

௧௬.

ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்தம் நித்யம்யஸ்துநாசரதித்விஜஃ|
ஸ்பாஷ்ணமகிவீஜ்ஞேயஸ் ஸர்வதர்மஸுகர்ஹிதஃ||

கௌ.

தா-ம். வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் எதை விசேஷிதம்மென்றும் நித்யமாக அதுஷ்டிங்கத் தக்கதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதோ? அஃது எவ்வென நவன் அதுஷ்டியாம் விருக்கிறானோ? அந்த ப்ராஹ்மணனைப் பாஷ்ணடிபென்று அறியவும். அவன் ஒரு கர்மங்களிலு முபயோகிக்கமாட்டான்.

கௌ.

ப்ரஹ்மசாரியேயவேண்டிம் நீத்யக்ருத்யம்.

ஸாயம் ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்வாத்யாயாத்யயநம்ஜபஃ|

க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேஸபக்ஷவிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரினாம்||

௧௮.

ஸாயம்ப்ராதஸஸமித்தேமஸ் ஸ்வாத்யாயாத்யயநம்ஜபஃ|

க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேஸபக்ஷவிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரினாம்||

தா-ம். உதயகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும் பலாசம்ஸமித்தினால் ஹோமம், அதாவது - ஸமிதாதாரம், வேதாத்யயநம், காயத்ரீதிருவஷ்டாக்ஷரம் முகலிய மஹாமந்த்ரங்களின் ஜபம், க்ருஹஸ்தர்களுடைய க்ருஹத்தில் பிஷகாகொள்ளுதல், — அதாவது சாப்பிடுகைக்காக நாலு ஐந்து க்ருஹஸ்தர்கள் டம்யாசித்து அந்நத்தை ஸம்பாதித்தல், இவைகளைப் ப்ரஹ்மசாரி நித்யமாகச் செய்யவேண்டும்.

க்ருஹஸ்தன் செய்யவேண்டிம் நீத்யக்ருத்யம்.

ஸாயம் ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்வாத்யாயாத்யயநம்ஜபஃ|

க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேஸபக்ஷவிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரினாம்||

௧௯

ஸாயம்ப்ராதஸஸமித்தேமஸ் ஸ்வாத்யாயாத்யயநம்ஜபஃ|

க்ருஹஸ்தாநாமக்ருஹேஸபக்ஷவிதிஸ்துப்ரஹ்மசாரினாம்||

கௌ.

தா-ம். க்ருஹஸ்தன் திருந்தோறும் உதயகாலம் சாயங்காலங்களில் அக்ரிஹோத்ரமென்கிற ஹோமத்தைச் செய்யக்கடவன். ப்ராதிகம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மதுஷ்யயஜ்ஞம் ஆகிய பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யக்கடவன். ப்ரஹ்மயஜ்ஞமாவது - வேதாத்யயநம்; தேவயஜ்ஞமாவது - ஹோமம் (ஐனபாஸநம்); பித்ருயஜ்ஞமாவது - பித்ருதர்ப்பணம்; பூதயஜ்ஞமாவது - காகம் முதலிய பூதங்களுக்கு அந்நத்தினால் பலியிடுதல்; மதுஷ்யயஜ்ஞமாவது - அதிதியைப் பூஜித்தல், அதிதியென்பவன் - தான் போஜனம் செய்யும் ஸமயத்தில் வந்த வழிப்போக்கன்; அவன் ஜாதி

யில் தனக்குக் குறைந்திருந்தால் அதிதியாகமாட்டான். அப்படியே தர்சனபௌர்ண மாஸங்கள் முதலாகிய யஜ்ஞங்களையும் செய்யக் கடவன்.

கக.

ஸந்யாஸிசெய்யவேண்டும் நித்யக்ருத்யம்.

ஸ்நஹம் ப்ரிஸந்த்யமபிஹி யதிநாந்துவிதிமதே|

ஐபமௌநதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா|| ௨௦.

காமக்ரோதௌ ததாலோப மோஹமாகமதாம்ஸ்த்யஜேத்|

மத்ஸரத்வேஷ்ஞேக்ஷாக்தி நித்ராலஸ்யாதிவர்ஜயேத்|| ௨௧.

ஸநாகம்த்ரிஸந்த்யமபிஹி யதிநாந்துவிதிமதே|

ஐபமௌநதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா|| ௨௦.

காமக்ரோதௌ ததாலோப மோஹமாகமதாம்ஸ்த்யஜேத்|

மத்ஸரத்வேஷ்ஞேக்ஷாக்தி நித்ராலஸ்யாதிவர்ஜயேத்|| ௨௧.

தா-ம். ஸந்யாஸி உதயம், மத்யஹ்நம், ஸாயங்காலம் ஆகிய இம் மூன்று காலங்களிலும் ஸநாகம் செய்யவேணும். திருவஷ்டாக்காரம் முதலிய மஹாமந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேணும். வ்யர்த்தமாய்ப் பேசக் கூடாது. சரீரமிளைக்கும்படி உபவாஸம் சாந்த்ராயணம் முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டும். பரமாத்மாவ்விடத்தில் பக்திசெய்யவேணும். ஸ்கந்தியோடு ஸம்பாஷணம் முதலியவைகளும் செய்யக் கூடாது. இந்திரியங்களை அதன் வழிகளில் யதேச்சையாய்ப் போகவேண்டாமல் அடக்கவேணும். சந்தத்திலாவது பந்துக்களிடத்திலாவது ப்ரீதிவைக்கக் கூடாது. ஒருவரைக் கோபிக்கக் கூடாது. சிறர் வஸ்துவை ஆசைபடக்கூடாது. நச்வரமான இந்த லோகத்தை சாச்வதமென்றெண்ணி மோஹிக்கக்கூடாது. நான் பெரியவென்கிற கர்வம்கூடாது. ஒருவன் பரிஹாஸம் செய்தால் அதிநலம் வெட்கப்படக்கூடாது. ஒருவன் மேன்மையைக்கண்டு பொறாமையடைபதற்கூடாது. ஒருவனோடு த்வேஷம் செய்யக்கூடாது. ஒருவனை நோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தூக்கம், சோம்பல், ஐயம் முதலியவைகளை விட்டுவிடவேணும்.

௨௧.

ஐதி ஸ்ரீபராசரஸ்ய ப்ராஹ்மணியேஷ்வரமஹேஸ்வரே

பரமஹம்ஸே நம: ||

௫-வது சத்யாயம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீபராசரஹ்வய.

விஸ்வரூபவீரமயத்ர விஷ்ணுராயணக்ரியாம்।

ஸ்ரீபராசரஹ்வய.

விஸ்தரேணப்ரவிம்யத்ர விஷ்ணுராயணக்ரியாம்।

தா-ம்.—ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷி சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! முன் சுருங்கமாகச் சொன்ன பகவதாய்ரயணத்தை இந்த அத்யாயத்தில் விஸ்தரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

க.

ஹ்ருய ஸ்விமே யாமு அசமய நயதா த்நாந்॥ ௧.

விவீரே ஸ்வா தேசே சமாநீந ஸ்ருஷாநந்।

அத்யாயம் ஸ்விசரிஷ்ய பரேசமநுவிந்யேத்॥ ௨.

உ.த்தாயபஸ்சிமேயாம ஆசமயப்ரயதாத்மவாக்॥ க.

விவேசிதேசசௌதேசே ஸமாஸீஸஸகாஸநே।

ஆத்மாநம்ஸ்வசரிஷ்ய பரேசமநுவிந்யேத்॥ ௩.

தா-ம்.—இரவில் நான்காவது யாமத்திலெழுந்திருந்து கைகால் களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசமநமசெய்து எழும்புமுதலியபுருக் களில்லாமல் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்தில் மருதுவாயிருக்கிற ஆஸகத்தையிட்டு அதிலுட்கார்ந்து மகஸ்சைப் பெண்டாட்டி பிள்ளை முதலிய விஷயங்களிற் செல்லாமற்படிசெய்து பின்பு தண்ணையும் தண்ணுடைய சரீரத்தையும் தனக்கு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையும் த்யானம் செய்யக்கூடவன்.

௩.

சரீரத்தை த்யானிக்கும் விதம் சொல்லுகிறது.

ஸுக்ரஜீவிதஸம்ஸாரம் சரிசம் ஸாஹ்யஜாதிகம்।

சந்தாபிஷயோபேதே ருத்ர மேகாதேநித்யை॥ ௩.

அஸ்யக்ஷுத்திஹாநாந்ரதசகார்யஸுநைருத்ரம்।

வஸாமூத்ரபுரிஸாஸ்தி வர்ஜமாஸநிராயுதம்॥ ௪

திஷ்டிஷ்டி காமகாரத்யே ரநிசம் வீடிதாந்ரமம்।

தாபத்ரயமஹாஜ்யலவஹிபிஷரிசேஷம்॥ ௫.

ఈ స.శా.త్ర.య.త్య.స్థా.భి. ర్ని బద్ధం మలపూరితమ్।

ద్విసప్తతినహస్రాభి ర్నాధీభిః పరివేష్టితమ్॥

சுக்ரேசாணிதஸம்பூதம் சரீரம்பாஞ்சபௌதிகம்|

சப்தாதிவிஷயோபேதைர் யுதமேகாதசேந்த்ரினா: 11

五、

அவ்யக்தபுத்தயஹங்கார தசசார்யகுணையுதம்)

வஸாழ்தர புரீஷாஸ்தி சர்மமாம்ஸஸிராபுதம்||

५.

தவிஷத்பிகாமகாராத்யை ரநீசம்பீடிதார்தரம்

தாபத்ரயமஹாஜ்வாலவஹ்நிபி: பரிவேஷ்டி.தம்||

சாஷ்னா த்ரயத்ருஷ்ணாபிர் நிபத்தம்மலபூசிதம்

தவிஸப் : திஸஹஸ்ராபிர் நாமினி: பரிவேஷ்டி தம்||

 \mathbb{F}_p

தா-ம்.—இந்தச் சரீரமானது சுக்ரமென்கிற புருஷனுடையவியத்தினாலும், சோணிதமென்கிற ஸ்திரீயினுடைய ரஜஸ்ஸினுமுண்டானது. மண், ஜலம், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து பூதங்கள் சேர்ந்து இவ்விதமாய் விகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றன. இது த்வக், சக்ஷுஸ், ஸ்ரோத்ரம், ஜிஹ்வை, க்ரானம், என்கிற ஐந்து ஜ்ஞாநேந்தரியங்களும், வாக், பாணி, பாதம், பாபு, உபஸ்தம், என்கிற ஐந்து கர்மேந்தரியங்களும், மநஸ்ஸு என்கிற ஆந்தரித்தரியமும் ஆகிய பதினொரு இந்தரியங்களோடு கூடியிருக்கிறது. த்வக் என்பது—வெண்மை குளிர்ச்சி முதலிய ஸ்பர்சங்களையறிகைக்கு ஹேதுவாய் சரீரமெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். சக்ஷுஸ் என்பது—வெண்மை, நீலம், முதலிய ரூபங்களை யறிகைக்கு ஸாதகமாய்க் கண்ணில் கருவிழியின் மத்தியிலிருக்கும். ஸ்ரோத்ரம் என்பது—சுபத்தத்தைக் கேட்கஸாதகமாய் செவிக்குள்ளிருக்கும். ஜிஹ்வை என்பது—தித்திப்பு, கைப்பு முதலிய ரஸங்களை யறிகைக்குக் காரணமாய் நாவின் நுனியிலிருக்கும். க்ரானம் என்பது—பரிமளம், தூர்க்கந்தம் முதலிய வைகளை யறிகைக்குக் காரணமாய் மூக்கின் நுனியிலிருக்கும். இவ்வையெந்தும் அறிவுக்கு ஸாதகமாகையால் ஜ்ஞானேந்தரியங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. வாக் என்பது—வார்த்தை சொல்லுகைக்குக் காரணமாய் கடைவாய்முதலிய இடங்களிலிருக்கும் பாணி என்பது—ஒன்றை எடுத்தல், பிடித்தல் முதலியவை செய்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டு கைகளின் தலங்களிலிருக்கும். பாதம் என்பது—டடக்கைக்கு ஹேதுவாய் இரண்டு பாதங்களிலிருக்கும். பாபு என்பது—மலத்

தை விடுகைக்கு ஹேதுவாய்க் குதத்திலிருக்கும். உபஸ்தமென்பது ஸ்தரீபுருஷர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ந்து ஸுகந்த யதுபவிக்கைக்கு ஸாதகமாய் ஆண்பெண்குறிகளிலிருக்கும். இவ்வாயத்தம் செயலுக்கு ஸாதகமாகையால் கர்மேந்தரியங்களுள் ஸுசொல்லப்படுகின்றன. மநஸ்ஸு என்பது—எல்லாவற்றிக்கும் ஸாதகமாய்சரீரத்தினுள்ளே யிருக்கும். ஆகையால் இதற்கு ஆத்தரித்தரியமென்று பெயர். இப்பதினென்றும் தந்தம் வ்யாபாரத்தோடு கூடியதாய்இந்தச் சரீரத்தில் வலிக்கின்றன. மூலப்ரக்ருதி, புத்தி என்கிற மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், அஹங்காரதத்வத்தில் நின்று முண்டான (சப்த தர்மாத்ரை, ஸ்பர்சதர்மாத்ரை, ரூபதர்மாத்ரை, ரஸதர்மாத்ரை, கந்ததர்மாத்ரை ஆகிய ஐந்து தர்மாத்ரைகள், ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், ஆகிய ஐந்து பூதங்கள், இந்த) பத்து தத்வங்கள், ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம், ஆகிய மூன்று குணங்கள் இவைகளோடும் கூடியதாயிருக்கிற மித்தச் சரீரம், சவுர்நீர், மூத்ரம், விஷ்டை, ஏலும்பு, தேரல், மாம்ஸம், நரம்பு, இவைகளோடும் கூடியிருக்கிறது. தனக்கு சத்ருக்களாகிற காமம் (ஒரு வஸ்துவில் ஆசை), க்ரோதம் (ஆசைப்பட்ட வஸ்துவை அகப்படாமல் செய்தவர்களிடத்திலுண்டான கோபம்), மோஹம் (செய்யவேண்டியவை செய்யத்தகாதவைகளை உள்ளபடி யறியாமை), லோபம் (அயலாருடைய பொருளை யாசைப்படல்), மதம் (தானே பெரியனென்கிற கர்வம்), மாத்ஸர்யம் (அயலார் மேன்மையைக்கண்டு பொறாமை), இவைகளினு லெப்போதும் நொத்திருக்கிறது. ஆத்யாத்மிகம் (சரீரத்தில் வாதம் பித்தம் ச்வேஷ்டம் இந்த தாதுக்களினுடைய உயர்வு தாழ்வுகளினுண்டான ஜ்வரம் முதலிய உபத்ரவம்), ஆகிபௌதிகம் (பாம்பு தேள் முதலானவைகளினுண்டான உபத்ரவம்), ஆதிதைவிகம் (மின்னல் இடி முதலானவைகளினுண்டான உபத்ரவம்) என்கிற மூன்றுவிதமான தாபங்களாகிற பெரிய எரிச்சலோடு கூடிய மூன்றக்களினுல் நரனுபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புத்ரேஷுணு (பிள்ளையினிடத்திலாசை), வித்தேஷுணு (தந்திலாசை), லோகேஷுணு (ஸ்வர்க்கம் முதலான லோகங்களிலாசை) என்கிற மூன்று ஈஷணைகளினுல் நெருக்குண்டிருக்கிறது. அழுக்கினுல் நிறைந்திருக்கிறது. எழுபத்திராயிரம் நரம்புகளினுல் சுற்றப்பட்டிருக்கிறது. என்று இவ்விதமாய் சரீரத்தின் நிஹைதையையும் நஸ்வரதையையும், இதன் ஸம்பத்தம் ஆத்மாவையும் பித்து விடுமென்பதையும் கன்றாய் அதுஸத்திக்கக்கடவன்.

ஆத்மாவை தீயாநிக்கும் விதம் சொல்லுகிறது.

హృత్పక్షరీకమధ్యేత్ర పసామి ప్రభయా జ్వలన్!
దేహేన్ద్రియమనఃప్రాణాధీభ్యోఽన్యోఽనన్యసాధనః॥ ౭.

పశ్చిమింశాత్తతో నిత్యో మకారార్థస్సమాధిమాణః |
భగవచ్చేషభూతోఽహ మనన్యగోఽచితఃపరః ||

నిర్వికారో హ్యణు ర్నిత్యః ప్రకృతే రవ్యయః పరః |
అజడోఽవ్యక్తరూపశ్చ జ్ఞానానందస్వరూపభావ్ ||

ఏకరూపా వ్యాప్తిశీలః షేత్రీ షేత్రజ్ఞ ఏవ చ |
జాతా కర్తా చ భోక్తా చ అహం ప్రత్యయగోచరః || ౧౦ |

అనామోఽన్యోఽన్యోఽప్రద్యోహ్యోఽక్షరవజసః
ఏవం దేహ్ద్వియాద్యస్య మాత్తానం సతతం స్మరేత్॥ ౧౦.

தேவநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் தமது சொந்த ஊரில்
தேவநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் தமது சொந்த ஊரில்

பஞ்சலிம்சாத்மகோநித்யோ மகாரார்த்தஸ்ஸமாதிமாம் |
பகவச்சேஷஸ்தோஹ மந்யாரஹோகிதபரஃ || அ.

கீர்விகாரோஹ்யணுர்நித்யஃ ப்ரக்ருதேவ்யய:பர:|
அஜடோவ்யக்தரூபஸ்ச ஜ்ஞாநாகந்தஸ்வரூபபாக்||

ஏகாம்போவ்யாபதிசீல: கேஷத்ரீகேஷத்ராஜ்ஞவச|
ஜ்ஞாதாகர்த்தாசபோக்தாச அஹம்ப்ரத்யயகோசா: க.0.

அதாஹ்யோக்லேத்யகோச்சேத்யோஹ்யசோஷ்யோக்ஷாராவச|
ஏவம்தேஹேந்த்ரியாத்யப்யமாத்மாரம்ஸததம் ஸ்மரேத்|| க்.க.

தா-ம்.—இந்த ஹேயமான சரீரத்தில் மார்பின் நடுவில் தாமஸ் மொக்குபோலிருக்கிற மாம்ஸுரபமான அவயவத்தின் நடுவில் நான் வாஸம் பண்ணுகிறேன். ஹேயமாய் பருமனாய்க்கான் கிற இந்தச் சரீரம், இதைக்காட்டிலும் ஸலக்தமமான இந்திரியங்கள், மகஸ்ஸு, இவைகளொழிந்தகாலத்திலும் காண்கிறப்போலான், புத்தி, இவைகளைக்காட்டிலும் வேறுபுத்தி தன்னுடைய பாகாசத்திற்கு வேறொரு

ஸாதகம் வேண்டாமல் தீபம்போல் தனக்குத்தானே ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், நான் ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தத்மா த்ரைகன், ஐந்துபூதங்கள், பதினொரு இந்த்ரியங்கள் ஆகிய இருபத்துநாலு தத்வங்கள் கழிந்த இருபத்தைந்தாம் தத்வமாய், க-முதல் இருபத்தைந்தாவது அக்ஷரமான ம-என்கிற அக்ஷரத்தினால் சொல்லப்பட்டவனாய், (ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்), உத்பத்தி விநாச மில்லாதவனாய் இருக்கிறேன். பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக் கு யோக்யமானபக்தி யோகத்தை யதுஷ்டிக்கைக்கு யோக்யதையுடையவன்; பகவானுன ஸ்ரியபதிக்கே அடியன், வேறொருவனுக்கு அடிமைப்பட்டயோக்ய னல்லன்; ஞானமில்லாத அசித்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாயிருக்கிறவன், அதெப்படியெனில்; அசித்து, சிறிதாசவும் பெரிதாசவும் பரிணாமத்தையடையும்; பெரிதாகக்காணும்; பிறக்கும்; அழியும்; மூலப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; ஜ்ஞாநமில்லாம லிருக்கும்; எல்லாராலும் காணக்கூடியதாய் ஜடமாயிருக்கும், பலவி தமாயிருக்கும்; ஒன்றால்வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆத்மாவானான் எப்போதும் ஏகரூபமாய், அணுவாய், பிறப்பிறப்பில்லாதவனாய், மூ லப்ரக்ருதிக்கும்மேலாய், ஜ்ஞாநமுடையவனாய், எல்லாருக்கும் ஸ்ப ஷ்டமாகக்காணக்கூடாதவனாய்; ஜ்ஞாநாதந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையவனாயிருக்கிறேன். பல்விதமின்றிக்கே மற்ற ஆத்மாக்கள் போல விருக்கின்றேன்; எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளே ப்ரவே சிக்க சக்தியுடையனாயிருக்கிறேன், நான் சரீரத்தையுடையவன். ச ரீரத்தை இது வென்றும் எனது என்றும் அறிகிறேன். அடையவே ன்டும் பலத்தையும் அதற்குபாயத்தையும்றிந்து அவ்வுபாயத்தைச் செய்து அந்த பலத்தையதுபவிக்கிறேன். அஹம் என்று ானே தோற்றுகிறேன். அழிவில்லாமைக்குக் காரணமென்னென்னில்; ஜ லம், தீ, வாயு, ஆயுதம், இவைகளினால் நனைக்கவும் எரிக்கவும் வறட் டவும் வெட்டவும் செய்யத்தகாதவன். இவைகள் உள்ளே நுழை ந்து தந்தம் கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும்; ஆத்மா மிகவும் ஸூஷ்ம மாகையால் இதற்குள்ளே ப்ரவேசிக்க அவைகளுக்கு ஸாமர்த்ய மில்லை. ஆலகயாலழிவிடலை, என்று இவ்விதமாக தேக முதலியவை களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாக ஆத்மாவை எப்போதும் த்யா நம் செய்யவேண்டும்.

ஏத்யுத்யுநம் நுநம் ஜாத்யு ஸ்வஜீவ மஸுவிந்யே |

ஸரீ வீய்மி ஸரீஸுநம் ஏதா ஸ்யுஸுவிந்யே || ௧௨.

இத்யாத்மாநம்க்ருடம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மேசமதுசிந்தயேத்|
பரேவ்யோம்சிபரேசாநம்ததாவ்யூஹாநிபேததஃ|| கஉ.

தா-ம்.—இப்படி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்து
பின்பு தனக்கு ஸ்வாமியாய் ப்ரீவைகுண்டத்திலும் திருப்பாற்கடல்
முதலிய வ்யூஹங்களிலும் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் நியாமகனயெ
ழுந்தருளியிருக்கிற பரமாத்மாவை த்யானம் செய்யக்கடவன். கஉ.

லீலா விபூதியை தீயாநீக்கும் விதம்.

लङ्गे मङ्गेऽङ्गान् लोकांश्च तदन्तराक्षरम् ।
तदन्तराक्षरं तदन्तराक्षरं तदन्तराक्षरं ॥ १३.

दङ्गे त्रु नान्वरान् तदन्तराक्षरम् ।
प्रधानं पुरुषं चैव त्रिगुणं त्रैलोक्यम् ॥ १४.

அண்டமண்டகதாந்லோகாந் ததந்தர்கதவிக்ரஹாந|
ததம்சாம்சஸமுஹம்த தந்தர்யாமித்வமாத்மநஃ|| கங.
தசோத்தராநாவரணத் ததத்தஸ்தசராசாரம்|
ப்ரதாநம்புருஷம்சைவ த்ரிகுணம்தத்ரஸம்பவம்|| கச

தா-ம்.—பகவானுடைய விபூதியான ப்ரஹ்மாண்டத்தையும், அ
தினுள்ள ஸத்யலோகம் முதலிய பதினாலுலோகங்களையும், ஆஸ்ரித
ஸம்ரக்ஷணர்த்தமாக அங்கங்கே எழுந்தருளியிருக்கிற அநிருத்தன்
முதலிய அவதாரங்களையும், அவருடைய அம்ச பூதர்களான த்ரு
வன், தந்வத்திரி, ப்ருது, வானுகி, முதலியவர்களையும், அவைகளில்
பரமாத்மா ஆந்தர்யாமியாய் வ்யாபித்திருப்பதையும், ஒன்றைக்காட்
டினு மொன்று பத்துமடங்கு அதிகமாய் அண்டத்துதச் சூழ்ந்திருக்
கிற ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம்,
மஹத், என்கிற ஏழு தத்வங்களையும், அண்டத்திலுள்ள பசு பக்ஷி
முதலிய ஜங்கமங்களையும், மரம் கொடி மலை முதலிய ஸ்தாலரங்களையு
ம், மூலப்ரக்ருதியையும், அதிலுள்ள ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு
என்கிற மூன்று குணங்களையும், அம்மூலப்ரக்ருதியி லழுந்தியிருக்
கிற ஜீவன்களையும் த்யானிக்கக்கடவன்.

நித்யவிபூதியை தீயாநீக்கும் விதம்.

तमसो ज्ञप्त्वरं शुद्धं पिरङ्गय मनमयम् ।
परमो वैष्णवो लोको निष्कृष्टसुखावहम् ॥ १५.

தமஸஸ்தத்பரம்சுத்தம்ஹீரண்மயமநாமயம்|

பரமம் வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்தஸுகாவஹம்|| கரு.

தா-ம்.—மூலப் பரக்குதிக்குமேல் சுத்தஸத்வமயமாய் ஸுவர்ணம் போல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு மிகவழகியதாய் ப்ரளயம் முதலிய உபத்ரவங்களின்றி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் எப்போதும் ஆநந்தத்தை விளைக்குமதான ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தை த்யாகிக்கக்கடவன்.

త్రత్రసంవాహినీం దివ్యాం విరజాం వేదసంభవామ్।

తత్ర శుద్ధం పరం వ్యోమ హృత్త మస్మత్సాహ్వయమ్॥ ౧౬.

నిర్మలం నిత్య మజడ మన స్తసుఖం సుఖమ్!

తత్రస్థితా నృపేకాని స్థానాని సుఖవన్తీచ॥ ౧౭.

తత్ర జానపదగ్రామనగరాణిమహాన్యసి

సర్వే హిరణ్మయా స్త్రుత సర్వే వేదమయా శ్శుభాః॥ ౧౮.

ఆప్రాకృతతయా నిత్యాః పునరావృత్తివర్జితాః।

தத்ரஸம்வாஹிநீம்திவ்யாம்விரஜாம்வேதஸம்பவாம்

ததரசுத்தம்பரம்வ்யோமஹ்மநந்தமம்ருதாஹ்வயம்|| கசுர.

நிர்மலம்நித்யமஜடமநந்தஸுகதம்ஸுகம்|

தத்ரஸ்திதாந்யநேகாநிஸ்தாநாநிஸ—கவந்திச||

தத்ரஜாநபதக்ராமநகராணிமஹரந்த்யபி|

ஸர்வேஹிரண்மயாஸ்தத்ரஸர்வேவேதமயாஸ்சுபாஃ|| கஅ.

அப்ராக்ருததயாநித்யாபுராவ்ருத்திவர்ஜிதா:

தா-ம்.—மூலப் பக்ருதிக்கப்பால் வேதபர்வதத்தில் நின்னு'முண்டாய்ப்பெருகிற வீரனை என்றுபெயரையுடைய ஸ்ரேஷ்டமான நதியை தயாரிக்கக்கடவன். அதற்குமேல் தேஜோமயமாய், அளவில்லாமல் பரந்து மோகஷமென்று சொல்லப்படுகிற பரமாகாசமுண்டு. அதற்கு உத்பத்தி வீராசங்கள் முதலிய தோஷங்கள் கிடையாது. ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய், அங்குள்ளவர்களுக்கு அபரிமிதமான ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாய் அத்யந்த மதுக்ஷலமாயிருக்கும். அங்கு அநேகமான இடங்கள் ஸுகஜகங்களாய் இருக்கின்றன, அங்கு தேசங்

ஹம் ஊர்களுக்கும் பெரிய பட்டணங்களு மிருக்கின்றன. அங்குள்ள புருஷர்கள் எல்லாரும் ஸுவர்ணம்போல் ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாய், எப்போதும் வேதாத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்தமூர்த்திகளாய், பரக்ருதிஸம்பந்த மடியாகவந்த ஜநமரண சூர்யராய், இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் திருமபி வராமல் அங்கே யிருந்து பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் தயாரிக்கக் கடவன்.

கஅ. ௧.

தந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
நாமநாமதமயை திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வై க்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாம நாமதஃ || ௧௭.

தந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வைக்ஷணம் நாமநாமதஃ || ௧௭.

சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வைக்ஷணம் நாமநாமதஃ || ௧௭.
சந்நத்யே நகரம் திவ்யம் வைக்ஷணம் நாமநாமதஃ || ௧௭.

திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாமநாமதஃ || ௧௭.
திவ்யரத்தமயை க்ஷணம் வாக்ஷணம் நாமநாமதஃ || ௧௭.

சக்ரசாபௌகஸங்காசை:ப்ராக்ரைஸ்ஸௌதைஸ்ஸமுச்சரிதம்|
விவஸ்வத்கோடிஸங்காசை ஸ்தேராணைருபசோபிதம்|| ௨௨

ஸுதாகரஸஹஸ்ரபாபை புருஷைருபசோபிதம்|

ஸர்வேசதுர் புஜாஸ்யஸ்தாஸ்ஸவாத்மேச ஸமவிக்ரஹா:|
சங்கசக்ரதராஸ்ஸர்வே ஸர்க்விணை: பீதவாஸஸை|| ௨௩

அநுரஜ்யந்திதேவேசம் பக்த்யாப்ருத்யரணைவை|
ப்ராதருத்யதஸஹஸ்ராம்சுகோடிசதஸம்பரபா: || ௨௪

ஸர்வேலக்ஷண ஸம்பந்நா: பத்மஹஸ்தாஸ்சதுர்புஜா:|
அநிசம்பக்திபிஸ்ப்ரீச மர்ச்சயந்திசகேசவம்|| ௨௫

ஆருடயௌவநாஸ்ஸர்வே நார்யஸ்சபுருஷாஸ்ததா|
மோதந்தேபரமேவ்யோம்நி சாச்வதேப்ரபுகிங்கரா: || ௨௬

கா.ம்.—அந்ததேசத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டமென்று ஒரு பட்டணமுண்டு. அங்கு சந்த்ரகாந்த மணிகளிழைத்த விமாநங்களும், உயர்ந்த ரதங்களினால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களும் ப்ராகாரங்களும், பலவிதமான மணிகளிழைத்து விசித்திரமாய் அநேகமான இந்த்ரதனுஸ்ஸாங்குகள் கூடி ஒற்போலிருக்கிற உட்பிரிகைகளும், ஒரேகாந்தத்தில் கோடி.ஸுலியர்களுதித்தாற்போல் விளங்காநின்றகோபுரானுவரங்களும் சூழ்ந்துவிளங்குகின்றன. அங்குள்ள புருஷர்களெல்லாம் அநேக சந்த்ரவேடொத்த காந்தியுடையவர்களாய், பரமாத்மாவைப் போல் நாலு திருக்கைகளையுடையவர்களாய், சங்கம் சக்ரம் வநமாலே பீதாம்பரங்களை யணித்தவர்களாய், பக்தியுடன் கைங்கர்யம் செய்து பரமாத்மாவை ஆந்திப்பிக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீகளும் அப்போது உதயமான அநேகங்கோடி.ஸுலியர்கள் போன்றகாந்தியையுடையவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணங்களையுமுடையவர்களாய், தாமரைப்பூக்களை நான்கு திருக்கைகளிலுடையவர்களாய், ஸ்ரீய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனை அத்யந்த பக்தியுத்தராய் ஆரதிக்கிறார்கள். ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் எப்போதும் யௌவநத்தையுடையவர்களாய்த் தங்கள் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவுக்குக் கைங்கர்யத்தைச் செய்து கொண்டு ஆநந்தித்திருக்கிறார்கள்.

௨௬௭

मोक्षं चैव परमं वीक्ष्यैव शैवैः प्रभुं विष्णुं ॥

சுக்ஷ்மே ஸ்ரீரம் விஷ்ணு: ப்ராஸாத ஶைவஸ்கூலம் || ௨௭

மணிகாசார ஸ்ரீமதி சதுர்தாஸாஸ்த்ரம் ।

சுந்தரி தாஸாஸ்த்ரம் கருணாபுரீசாஸ்த்ரம் ௨௮.

நாநா ரத்னமயேரித்யே ருபமாஸ்த்ரம் ஸ்ரீமதிசாஸ்த்ரம்

தந்தையேமந்திரம்திவ்யம் ப்ராஸாதசதஸங்குலம்

மணிப்ராசாரஸம்சோபி சதுர்தவாரஸமந்திதம் ௨௭.

சண்டாதித்வாரபாலிஸ்ச குமுதாத்யைஸ்சரக்ஷிதம்,

நாராரத்நமயைர்திவ்யயர் க்ருஹமுத்யைஸ்சோபிதம். ௨௮.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீ வைகுண்டமென்கிற திவ்யசகரத்தின் மத்தியில் அநேக மண்டபங்கள், ரத்நங்களிழைத்தப்ராசாரங்கள் இவைகளோடுகூடியதாய், நாலுகோபுரத்வாரங்களையுடைய கோயிலிருக்கிறது. அந்தக்கோயிலை + சண்டன் முதலிய த்வாரபாலர்களும் + குமுதன் முதலியவர்களும் ரக்ஷிக்கிறார்கள். அதின் நடுவில் அநேகவிதமானரத்நங்களிழைத்த மாளிகைகள் இருக்கின்றன. ௨௮௮.

மத்யே மணிகமயம்திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பஸம்புதம் ௨௯.

நாநாரத்னவிதாஸ்தாஸ்த்ரம் ஸ்ரீமதிசாஸ்த்ரம் ।

விஷ்ணு சந்திர கருணாபுரீசாஸ்த்ரம் ஸ்ரீமதிசாஸ்த்ரம் 3௦

விஷ்ணு ஸ்ரீமதிசாஸ்த்ரம் ஸ்ரீமதிசாஸ்த்ரம் ।

மத்யேமணிமயம்திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பஸம்புதம்

நாராரத்நவிதாஸ்தாஸ்த்ரம் ஸ்சித்திரிதம்ஸுஸுபதம் ௨௯.

திவ்யசந்தசகரபூரை குங்குமாத்யைஸ்சோபிதம்

திவ்யாப்ஸரோகணீர்தித்யை ஸ்வேவிதம்ஸததம்சபை ௨௦.

தா-ம்.—அந்தமாளிகைகளின் மத்தியில் ரத்நங்களினால் கட்டப்பட்டு ஆஸ்சர்யகரமாய், ஆயிரம்கால்களையுடையதாய், அநேகவிதமான மணிகளினால் செய்யப்பட்ட மேற்கட்டுகளினால் விசித்ரமாய், மிகவு மாரத்தஜநகமான மண்டபமிருக்கிறது. அது ஸ்ரேஷ்டமான சந்தனம் பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ முதலிய வாஸனைத்ரவ்யங்களினால் பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஸர்வாலங்கார பூஷிதைகளாய் அழகான அப்ஸர ஸ்த்ரீகள் எப்போதும் வாஸம்பண்ணுகிறார்கள். ௩௦௮.

+ சண்டன், ப்ரசண்டன், பத்ரன், ஸுபத்ரன், ஜயன், விஜயன், தாதா, விதாதா, இவர்களென்மரும் த்வாரபாலர்கள்.

‡ குமுதன், குமுதாஷ்டன், புண்டரீகன், வாமநன் சங்குநன்னன், ஸர்வரேத்ரன், ஸுமுகன், ஸுப்ரதிஷ்டன், இவர்கள் கணபதிகள்.

మధ్యే సింహాసనం దివ్యం ధర్మాద్యై స్సూరి భిర్వృతమ్ ॥ ౩౧.

వేద త్రయ మయండివ్యం సాంగ్గోపాంగ్గ పరిచ్ఛదమ్ ।

తన ద్యేష్టదళం పద మహాక్షర మయంపరమ్॥ 3౨.

అకారః కర్ణికా తత్ర స్వరవ్యంజన సంయుతః ।

மத்யேஸிம்ஹாஸநம்கிவ்யம் தர்மாத்யைஸ்ஸூரிபிர்வ்ருதம்।

வேததர்மமயம் திவ்யம் ஸாங்கோபாங்கபரிச் சதம்|| நடக.

தந்மத்யேஷ்டதளம்பத்ம மஷ்டாகூரமயம்பரம்

அகாசுகர்ணிகாதத்ர ஸ்வரவ்யஞ்ஜநஸம்புத: || ௩௨.

தா-ம்.—அந்தமண்டபத்தின் மத்தியில் மூன்று வேதஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்தாவயவங்குளினும் ஸமஸ்தாலங்காரங்குளினும் பரிபூர்ணமாய், * தர்மம் முதலிய நித்யஸூரிகளினால் சூழப்பட்ட அப்புதமான ஸிம்ஹாஸநமிருக்கிறது. அதின் நடுவில் ஸ்ரீமதக்ஷரஸ்வரூபமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாய் எட்டு இழைகளையுடைய கமலமிருக்கிறது. அதின் நடுவில் அச்ச ஹல்லு இந்த அக்ஷரங்களாகிறதானுகளோடுகூடிய அகரஸ்வரூபமான கர்ணிகை யிருக்கிறது. ௩௨௭.

తస్మిన్ననన్తవర్యజ్ఞే- ఫణారత్న విచిత్రితే ॥ 33.

ధ్యాయేన్నివిష్ట మాత్యేష మీశ్వర్యా జగతశ్చియా ।

అనీవరదశక్త్యామః పద్మపత్రనిభేక్షణమ్ ॥ ౩౪॥

శక్తి నాసం లనదణి సుభూవల్లి యుగాన్వితమ్ ।

ప్రాతరుద్యత్వహాసాంశుప్రాయకుణ్డలశోభితమ్ ॥ 3౫.

సంపూర్ణ చక్రప్రతిమ స్తి తయ క్త శుభాననమ్ ।

మహాహనుం ప్రోన్నతాంసం దీర్ఘబాహుచతుష్టయమ్॥ ౩౬.

మహారస్కం స్నిగ్ధవర్ణం కోమలావయవోజ్వలమ్ ।

సున్నగనీలకేశాన మన్తరాకబరి కృతమ్ || ౩౭.

శజ్జించక గదాఖిష్ట శాశ్వాదైక్యరాయు ధైర్యతమ్ ।

అర్క చిమ్మ సహస్రాభిరీతేన విరాజితమ్ ॥ ౩౮.

* தர்மம், ஜ்ஞாநம், வைராக்யம், ஐஸ்வர்யம், அதர்மம், அஜ்ஞாநம், அவைராக்யம், அவைஸ்வர்யம், இந்த எண்மரும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தின் கால்கள்.

- దివ్యచందనలిప్తాజం పీతవస్త్రం శుభాహ్వయమ్ ||
యువాకుమారం దివ్యాజం శుద్ధసత్వమనోహరమ్ || ౩౯.
- కౌస్తుభోద్భాసితోరస్కం వనమాలావిభూషితమ్ |
కేయూరహరకటకసూపురాద్యై రలఙ్కృతమ్ || ౪౦.
- స్నిగ్ధరక్తారవిదాభపాదహస్తా మ్ముజాన్వితమ్ |
కన్దర్పకోటిలావణ్య జగన్తోహనవిగ్రహమ్ || ౪౧.
- సమానో త్కృష్ట రహితం రూపౌదార్య గుణాదిభిః |
ప్రాతరుద్య త్సహస్రాంశు సదృశా స్వేపతేజసా || ౪౨.
- తస్యైవ సదృశీదేవీ శీలరూపగుణాదిభిః |
సర్వలక్షణసంపన్నా సర్వాభరణభూషితా | ౪౩.
- సుధాబ్ధిఫేనసజ్జాశ దివ్యవస్త్రేణ శోభితా ||
సుస్నిగ్ధనీలమటలకేశభారై స్సుశోభితా || ౪౪.
- చతుర్భుజై ర్విరాజన్తి కేయూరాజ్గద భూషణైః |
హేమపద్మం మాతులుజ్ఞ ఘుద్వహన్తి కరద్వయే || ౪౫.
- ఇతరాభ్యాం వహన్తి సా భర్తృపాదామ్బుజద్వయమ్ |
ఏవంభూమిశ్చ నీళాచ పార్శ్వయోస్సముపస్థితే || ౪౬.
- గృహీతచామరా దివ్యా శృక్త యోఽష్టదశేషుః |
విమలో త్కర్షిణీ జ్ఞానా క్రియా యోగా తథైవచ || ౪౭.
- ప్రహ్వ సత్యా తథేశానా మహిష్య స్సముపస్థితాః |
ఏవంవై కుణ్ఠనాథోసౌ రాజతే పరమేవదే || ౪౮.
- సేవ్యమాన స్సదానిత్యై ర్భుక్తై ర్భోగపరాయణైః |
ఎవం విచిన్తయేన్నిత్యంపరే వ్యో మ్ని మహేశ్వరమ్ || ౪౯.

இந்தீவரதளஸ்யாமம் பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம்|| ந.ச.

ஸ்வக்ஷணநாஸம்ஸந்தக்ஷண ஸுப்நவல்லியுகாந்விதம்|
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்ச ப்ராயகுண்டஸோபிதம்|| ந.நி.

ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிம ஸ்மிதயுக்தசுபாநம்|
மஹாஹநும்ப்ரோந்நதாம்ஸம் தீர்க்கபாஹுசதுஷ்டயம்|| ந.சு.

மஹோரஸ்கம்ஸநிக்தவர்ணம் கோமலாவயவோஜ்வலம்|
ஸுஸ்நிக்தநீலகேசாந்ந மந்தராகபரீக்ருதம்|| ந.எ.

சங்கசக்ரகதாகட்க சார்ங்காத்யைராயுதையுதம்|
அர்க்கபிம்பஸஹஸ்ராப கிரீடேநவிராஜிதம்|| ந.அ.

திவ்யசந்தநலிப்தாங்கம் பீதவஸ்த்ரம் சுபாஹ்வயம்|
யுவாகுமாரம்திவ்யாங்கம் சுத்தஸத்வமநோஹரம்|| ந.க.

கௌஸ்துபோத்பாஸிதோரஸ்கம் வராமாலாவிபூஷிதம்|
கேயூரஹாரகடக நூபுராத்யைரலங்க்ருதம்|| ச.யி.

ஸ்நிக்தரக்தாரவீந்தாப பாதஹஸ்தாம்புஜாந்விதம்|
கந்தர்பகோடிலாவண்ய ஜகந்மோஹநவிக்ரஹம்|| ச.க.

ஸமாமோதக்ருஷ்டாஹிதம் ரூபௌதார்யகுணாதிபி: |
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்ச ஸத்ருசாஸ்வேநதேஜஸா|| ச.உ.

தஸ்யைவஸத்ருசீதேவி சீலரூபகுணாதிபி:|
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வாபரணபூஷிதா|| ச.ந.

ஸுதாப்திபேநஸங்காச திவ்யவஸ்த்ரேணசோபிதா|
ஸுஸ்நிக்தநீலகுடில கேசபாரைஸ்ஸுசோபிதா|| ச.ச.

சதுர்புஜைர்விராஜந்தீ கேயூராங்கதபூஷணை:|
ஹேமபத்மம் மாதுலுங்க முத்வஹந்திகாத்வயே|| ச.ரு.

இதராப்யாம் வஹந்திஸா பர்து: பாதாம்புஜத்வயம்|
ஏவம்பூமிஸ்சநீளாச பார்ச்வயோஸ்ஸமுபஸ்திதே|| ச.சு.

க்ருஹீதசாமராதிவ்யாஸ் ஸக்தயோஷ்டதளேஷுச|
விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியாயோகாததைவச|| ச.எ.

ப்ரஹ்மீஸத்யாததேசாநா மஹிஷ்யஸ்ஸமுபஸ்திதா:|
ஏவம் வைகுண்டநாதோ ஸௌராஜதே பரமேபதே|| ச.அ.

ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா நித்யைர் முக்ஷதர்போகபராயணை!

ஏவம் விசிந்தயேந்நித்யம் பரேவ்யோம்நி மஜேஹஸ்வரம்! சக.

தா-ம்.—அந்தக்கர்ணிகையின் மத்தியில் திருவந்தாழ்வான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் காந்தியினால் விசித்ரமான அழகையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தத் திருவந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேல் தனக்குப்பத்தியான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடன் கூட எழுந்தருளியிருக்கிற ஜகதிஸ்வரான, ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யானம் செய்யக்கூடவன். அந்த ஸர்வேஸ்வரன் தாமரைப்பூவினிதழ்போல் நீண்டழகிய திருக்கண்களையும், அழகிய நீண்டமூக்கையும், அழகிய கபோலத்தையும், கொடிபோன்ற புருவத்தையும், பூர்ணசந்த்ரன் போல் வெளுத்த புன்சிரிப்பையுடைய திருமுகமண்டலத்தையும், நீண்டு பருத்திருக்கிற தாடையையும், உயர்ந்த தோள்களையும், நீண்டநான்கு திருக்கைகளையும், விசாலமாய் உயர்ந்திருக்கிற திருமார்பையும், ம்ருதுவான மற்ற அவபவங்களையுமுடையவராய், ம்ருதுவாய் கறுத்து உள்ளே சொருகப்பட்டிருக்கிற மயிர் முடியையுடையவராய், சங்கம், சக்ரம், கதை, கத்தி, தனுஸ்ஸு, இவைமுதலிய ஆயுதங்களையும், ஆயிரம் பாலஸூர்யர்களுக்கு ஸமாநமான காந்தியையுடைய குண்டலம், ஆயிரம் ஸூர்யர்களோடொத்த கிரீடம், பீதாம் பரம், கௌஸ்துபமணி, வரமாலை, தோள்வளை, முத்துமாலை, கோடா, அரைநூல்மாலை, இவைமுதலிய திருவாபரணங்களையுமணிந்து, உத்தமமான சந்தந்தினால் பரிமளித்துக்கொண்டு யௌவநாவஸ்தையையும் கௌமராவஸ்தையையு முடையதாய், சுத்தஸத்வமயமாய் அத்துதமாய் அழகாய் கரிநெய்தலினிதழ்போல் ஸ்பாமமாய், கோடிமந்தன்போன்ற லாவண்யத்தையுடையதாய் ஜகத்ததமோ ஹிப்பியாரின் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸௌந்தர்யம், ஒள்தர்யம் முதலான குணங்களில் இவருக்கொத்தாரும் மிக்காருமில்லை; இவர் அபரிமிதமான குணங்களையும், பாலஸூர்யன்போன்ற தேஜஸ்வையுமுடையவர், ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் மற்றகுணங்களினாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனோடொத்தவளாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணபரிபூர்ணையாய், ஸமஸ்தமான ஆபரணங்களையும், திருப்பாற்கடல் துரைபோல் வெளுத்து ஸ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற திருப்பரியட்டத்தையுமணிந்து, கறுத்து சுருண்டு அழகியதாயிருக்கிற மயிர்களினாலும், தோள்வளை பாஜீமுதலிய பூஷணங்களணிந்த நான்கு திருக்கைகளினாலும் ஸ்ரேஷ்டமான

சோபையையுடையளாய், ஒரு திருக்கையில் ஸுவர்ணமயமான தாமரஸு புஷ்பத்தையும், மற்றொரு திருக்கையில் வில்வத்தையும் தரித்து, மற்ற இரண்டு திருக்கைகளினுல்தன்பதி யானஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவழக்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவருடன்கூட அந்தத் திருவந் தாழ்வான் மேலே எழுந்தருளியிருக்கிறான். இவ்விதமாகவே பூமிதே வியும் நீளாதேவியும் எம்பெருமானுடைய இரண்டு பக்கங்களினு மெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். மற்ற மஹிஷிகளும் பக்கங்களிலெழுந்த ருளியிருக்கிறார்கள். ஆஸுரகமலத்தில் எட்டு இதழ்களிலும் விமலை, உத்கர்ஷிணி, ஜ்ஞாநை, க்ரியை, யோகை, ப்ரஹ்மீ, ஸத்யை, என்ற எட்டு சக்திகள் நின்று சாமரம் வீசுகின்றார்கள். நித்யரும் முத்தரும் பரமநந்த யுக்தராய் எப்போதும் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்கிறார்கள். இவர்களுையெல்லாம் இவ்விதமாகவே த்யாகம் செய் யக்கடவன்.

சுக.

उत्तैश्वर्यं पुरुषार्थदृष्ट्यै विध्वंस्यैः ॥

ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் சுத்தாப்யாம் ப்ரவிராஜிதா: || ௫௦.

தஸ்யைவவ்யூஹபேதாஸ்ச விபவாரச் சாதிரூபத்தய: |

ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் சுத்தாப்யாம் ப்ரவிராஜிதா: || ௫௦.

தாம்.—அந்தப் பரவாஸுதேவனுடைய (அநிருத்தன் கேசவன் முதலிய) வ்யூஹாவதாரங்களும், (பரசுராமன் முதலிய) ஆவேசாவ தாரங்களும், (மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும், (அழகிய மணவாளன் முதலிய) அர்ச்சாவதாரங்களும் ஸுவர்ணம் போலழகியதாய் நிர்மலமாயிருக்கிற இரண்டு திருக்கைகளையுடைய வர்களாய் அந்தலோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

शङ्खचक्रं दण्डं चक्रं लज्जलम्बुद्वारः |

ஸங்க: சுக்ரகதா கட்க சார்ங்கலாங்கல முத்தரா: |

௫௧.

சங்கசக்ரகதா கட்க சார்ங்கலாங்கல முத்தரா: |

பரித: புருஷாகாரா ரக்ஷந்திஹரி மந்திரம் ||

௫௧.

தாம்.—சங்கம், சக்ரம், கதா, கட்கம், (கத்தி) சார்ங்கம்' தநுஸ்ஸு), கலப்பை, உலக்கை, இந்த ஆபுதங்கள் புருஷஸ்வரூபத்தை பெடுத்த னுக்கொண்டு பகவந் மந்திரத்தைச் சுற்றும் ரக்ஷிக்கிறார்கள்.

வ்யூஹம் முதஸ்ய அவதாரங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தானம்.

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ।

காஸுதேவஸ்ய விமலோ லோகோ வై ஸ்வநஸ்யஃ ॥ ௧௨. ௧௨.

தஸ்யவைகுண்ட நாதஸ்ய ப்ராச்யாம் சுபதரோவிபோஃ।

வாஸுதேவஸ்யவிமலோ லோகோவைச்வநரபரபஃ॥ ௧௨. ௧௨.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுடைய கோயிலுக்குக்கிழக் குத்திக்கில் மங்களகரமாய், சுத்தஸத்வமயமாய், அக்கிபோல் காந் தியையுடைத்தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௧௨. ௧௨.

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ।

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ॥ ௧௩. ௧௩.

தக்ஷிணே தஸ்யவிமலோ திவ்யஸங்கர்ஷணஸ்ய ।

பஸ்சிமே தஸ்யக்ஷயந்து சுபம்ப்ரத்யும்நமந்திரம்॥ ௧௩. ௧௩.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன் கோயிலுக்குத்தெற்குத்திக்கில் சுத் தஸத்வமயமாய் ஆஸ்சர்யகரமான ஸங்கர்ஷணன் கோயில் இருக்கிறது. மேற்குத்திக்கில் சுபகரமாய் கொண்டாடத்தகுந்ததான ப்ரத்யும்நன் கோயில் இருக்கிறது. ௧௩. ௧௩.

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ।

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ॥ ௧௪. ௧௪.

உதீச்யாமநிருத்தஸ்ய லோகஃ கோடிந்து ஸந்திபஃ ।

ஈசாந்யாம் கார்த்திநிலயஆக்ரேய்யாம் லக்ஷ்மிமந்திரம்॥ ௧௪. ௧௪.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன் கோயிலுக்கு வடக்குத்திக்கில் கோ டிசுத்தரேனோடொத்த கார்த்தியையுடையதான அநிருத்தன் கோயிலும், ஈசாந்ய (வடகிழக்கு) மூலையில் (அநிருத்தனுடைய பத்நியான) கார் திதேவியின் கோயிலும், அக்கி (தென்கிழக்கு) மூலையில் (வாஸுதேவ னுடைய பத்நியான) லக்ஷ்மீதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. ௧௪. ௧௪.

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ।

தஸ்யை க்ருணாநாஸ்ய சாஸ்த்ரம் ஸுபதரோவிபோஃ ॥ ௧௫. ௧௫.

ஸாரஸ்வதத்துரைந்ருத்யாம் வாயவ்யாம் திமந்திரம் ।

இதமாவரணம்தஸ்ய ப்ரதமம்பரமஸ்யவை॥ ௧௫. ௧௫.

தா.ம்.—ஹைந்ருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் (ஸங்கர்ஷணனுடைய பத்தியான) ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலும், வாயு (வடமேற்கு) மூலையில் (ப்ரத்யும்னனுடைய பத்தியான) ரதிதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் முதல்ப்ராகாரத்திலிருக்கின்றன.

ருரு.

द्वितीयानरणं तस्य वैकुण्ठस्य शुभोद्भवम्।

अनन्तस्यैवम् अप्यविष्णुस्यैव गङ्गानाम् ॥

५६.

शङ्खपद्मनिर्दिष्टा ह्येता लोका निത്യं सुखप्रदाः।

தனிதீயாவரணம்தஸ்ய வைகுண்டஸ்யசுபோந்ததம்|

அந்தஸ்த்யதாமாக்ய விஷ்வக்ஸேநகஜாநநா||

ருசு.

சங்கபத்மநிதிதார்க்கத்போ லோகாநித்யம்ஸுகபரதா:|

தா.ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மங்களகரமான இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில் அந்தன், ஸ்த்யதாமன், விஷ்வக்ஸேந, கஜாநன், சங்கநிதி, பத்மநிதி, கருத்மான், இவர்களுடைய ஸுககரங்களான கோயில்களிருக்கின்றன.

ருசு. ௨.

तृतीयानरणं तस्य त्रैलोक्यं च मूर्तिभिः।

५७.

தருதீயாவரணம்தஸ்ய த்ரேசவாதிமமூர்த்திபி:|

ருள.

தா.ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மூன்றாவது ப்ராகாரத்தில் த்ரேசவன் முதல் தாமோதரனளவான பன்னிரண்டு திருநாமங்களின் கோயில்களிருக்கின்றன.

ருள.

अर्धपिण्डा द्विहोत्राश्चैव सप्तैव स्तूपैश्चैव।

அதிஷ்டிதாதிவ்யலோகாஸ்ததஸஸங்கர்ஷணதிபி:|

தா.ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் எண்காவது ப்ராகாரத்தில் முதல்ப்ராகாரத்திற்கொன்ன ஸங்கர்ஷணன் முதலியவர்களின் கோயில்களிருக்கின்றன.

ருள. ௨

मुख्यैः कूर्चैश्चैव नारसिंहाक्ष चामुण्डैः।

५८.

बामदक्षैश्च दक्षैश्चैव कृष्णैश्चैव सुतैश्चैव।

दक्षिणैश्चैव ह्यग्नौ चैव சங்குமாவரணே ஸ்திபா: ॥

५९.

அதிஷ்டிதா விஸ்யஸ்தா ஸ்ரீதம் விஷ்ணுதேவ ।

மதஸ்பிகூர்மோவராஹஸ்ச நாரஸிம்ஹோதவாமநஃ || ௧௩. |

ஜாமதகந்யோதாசரதிக்ருஷ்ணஸ்சைவஸுரோஸ்வரஃ |

ததிபக்தோஹயகர்வஃ பஞ்சமாவரணேஸ்திதாஃ || ௧௪. |

அதிஷ்டிதாதிவ்யபலோகா ஸ்ஸததம்விபஸைவஸ்சதைஃ |

தா-ம்.—மதஸ்யம், கூர்மம், வராஹம், நாரஸிம்ஹன், வாமநன், பரசுநாமன், ஸ்ரீராமன், தேவாதிதேவனாக்ருஷ்ணன், ததிபக்தன், ஹயகர்வன்; இந்த வவதாரங்களுடையகோயில்கள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடையகோயிலின் ஐந்தாவதுப்ராகாரத்திலிருக்கின்றன. ௧௩௪.

வீசுவாஸரணஃ ஷஷ்டிநித்யாஸ்தஸ்ய ஸர்வஸிம் || ௧௫. |

ஸ்ரீதேவநஃ ஷஷ்டிநித்யாஸ்தஸ்ய ஸர்வஸிம் ||

ஏவமாவரணபஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி || ௧௬. |

ஸ்ரீவேதேவகணபஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி |

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஐந்துப்ராகாரங்களும், அங்கங்குள்ள ஐந்துவிதமான தேவர்களின் ஸமுஹங்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்கோயிலில் எப்போதும் இருக்கின்றன. ௧௫௨.

ஸ்ரீதேவநாநகேஸுஸ்ய விக்ரமஸ்ய ஸர்வஸிம் || ௧௭. |

ஸ்ரீதேவநாநகேஸுஸ்ய ஸர்வஸிம் ||

அபிரக்யதா ஸர்வஸிம் || ௧௮. |

அநநிஸிம்ஸுஸ்ய ஸர்வஸிம் ||

ஸ்ரீதேவநாநகேஸுஸ்ய ஸர்வஸிம் || ௧௯. |

ஸ்ரீவேதேவகணேஸ்தஸ்யாவைகுண்டஸ்யாவேநாதஸுதாஃ ||

சுத்தஸத்வமயாஸ்ஸர்வே நித்யாநந்தஸுபகரதாஃ || [௧௬. |

அபிராக்ருதாஸ்யஸ்யவாஸ்சவிஷ்ணுசைங்கந்யவர்த்தகாஃ || ௧௭. |

ஆரத்தநிஸீமகுணஸர்வேவேதமயாஸ்யபாஃ ||

ஹிரண்மயநித்யசுத்தாஸஸாமகாரோபசோபிதாஃ || ௧௮. |

தா-ம்.—அந்தந்தப்ராகாரங்களிலுள்ள இதரமான தேவர்களும் முன்னொன்ற வாஸுதேவன் முதலியதேவர்களோடுஸமானமானவிக்கரஹங்களையுடையவர்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்கோயிலை ஸந்தோ

ஷமாய்ரக்ஷிக்கிறார்கள். எல்லோரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமின்றி சுத் தஸத்வஸ்வரூபமான லிக்ரஹத்தை யுடையவர்களாய் ஜநமரணங்க ளில்லாமல் எப்போது மங்குள்ளவர்களுக்கு அபாரமான ஆரத்தத்தை யுண்டிபண்ணுகிறவர்களாய், பகவத்கைங்கரீயத்தைமேல்மேல் அதிக மாகச்செய்கிறார்கள். எல்லோரும் ஸுவர்ணம்போல் ஸௌந்தர்ய முடையவர்களாய் வேதத்தினால் பரமாத்மாவைஸ்தோத்ரம்பண்ணி க்கொண்டு அளவில்லாத ஆரத்தத்தையடைந்து எப்போதும் ஸாம காரம்பண்ணுகிறார்கள்.

சூ.௩.

வீவஸ்வரமந்தாம ஸ்யஹாதிமபிசிந்தயேத் |

ஏவந்துபரமந்தாம வ்யூஹாதிமபிசிந்தயேத் |

தா-ம்.—இவ்விதமாய்ப்ரீவைகுண்டநாதனையும், வ்யூஹம்விபவம் முதலியமுன் சொல்லிய அவதாரங்களையும் அங்குள்ள தேவர்களை யும் த்யாகம்செய்யக்கடவன்.

சூ.௩.

புஷ்டிபூதி ரூபஸு சமஸ்யஸ்யா விசக்ஷண || ௬௪

தஸ்யபாத விபூதேஸ்து ரூபம்ஜேயமநந்தகம் |

தரிபாத்விபூதிருபந்து ஸம்யக்த்யத் வாவிசக்ஷண ||

சூ.௪.

தஸ்யபாத விபூதேஸ்து ரூபம்ஜேயமநந்தகம் |

தா-ம்.—இப்படி பரமபதத்தையும் அங்குள்ள அவதாரங்களையும் அறிந்து த்யாகம்செய்த பின்பு ஸம்ஸாரமண்டலத்திலுள்ள அவதார ஸ்வரூபத்தையும் த்யாதிக்கக்கடவன்.

சூ.௪.

வெகுணீ காரணீ ஜீவ ஜீவீ லக்ஷீ சுஹ்யுதா || ௬௫

ஸஸ்திபரமந்தா ஸ டர்ஷனாந் திவாக்ஸாம் |

வைகுண்டேகாரணேஸ்வேதக்ஷிபே லோகேஸுதாம்புதௌ || சூ.௫.

ஸம்ஸ்திதம் பரமாத்மாதம் தர்சனார்த்தம் திவௌகஸாம் |

தா-ம்.—ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாமுதலிய தேவர்கள் பரமபத த்தைக்கிட்டி அங்குள்ள பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யுறுபவிக்க யோக்ய ர்களல்லாமையால் அவர்கள் ஸேவிக்கும்படி இந்தலீலாவிபூதியிலிரு க்கும் காரண வைகுண்டத்திலும், ஸத்யலோகத்திலும், சுவேதக்ஷிபத் திலும், திருப்பாற்கடலிலும் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமாத்மஸ்வரூபத் தை த்யாகம் செய்க்கடவன்.

சூ.௫.

விபவாவதாரத்யாநழம் அந்ந அவதாரப்பரயோஜநழம்.

லோக சந்தர்ப்பநாநாய வெ பஃச நமோகதம் || ௬௬.

ந்யஸிம்ஹாமவிபவ விந்ரஃநசி சிந்யைத் |

தேவதிர்யஜநுஸ்யாதி விந்ரஃநசி நமோஸ்திதாஃ || ௬௭.

லோகஸம்ரக்ஷணாத்தாய வைபவம் சஸமாகதம் || ௬௮.

ந்ருஸிம்ஹாமவிபவ விக்ரஹாநபிசிந்தயேத் |

தேவதிர்யங்கமதுஷ்யாதி விக்ரஹேஷாஸமாகஸ்திதாஃ || ௬௯.

தாம் — அஸுரர்களால் ஜனங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது அதைப்போக்கி ஜனங்களைக் காக்கக் கருதுக. தேவஜாதி, மதுஷ்ய ஜாதி, பசுஜாதி, இவைகளில் அவதரித்த மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய விபவாவதாரங்களையும், அதில் பூர்ணாவதாரமான நரஸிம்ஹாவதார ராமாவதாரங்களையும் த்யானிக்கக்கூடவன். ௬௯.

அந்நத்யாமித்யாநழம் அந்ந அவதாரத்தின் ஸ்தாநழம்.

ஜ்ஞாந்நய்யு வஸாஹி விஷ்ணுஸ்ஸர்வகதஸ்யவை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாதர் வேஸ்மநீஹஸவிக்ரஹஃ || ௭௦.

ஜ்ஞேயாத்நத்யாம் யவஸ்தாஹி விஷ்ணுஸ்ஸர்வகதஸ்யவை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாதர் வேஸ்மநீஹஸவிக்ரஹஃ || ௭௧.

தாம். — ஸர்வேஸ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கச் செய்தேயும் பக்தாநுகரஹார்த்தமாக பக்தஜனங்களுடைய மார்பின் நடுவிடமிருக்கிற தாமரைமொக்குபோன்ற அவயவத்தில் பெருவிரல் ப்ரமாணம் துவ்யமங்களை விக்ரஹத்தையுடையராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த அந்தர்யாமியான அவதாரத்தையும் த்யானம்செய்யக்கூடவன். ௭௧.

அந்நசாவதாரத்யாநழம் அந்நபரயோஜநழம்.

ஸௌவ்யாயைவ நரேஸா மூர்த்தாய மஃஸந்நிதிஃ |

ந்யூஸாஸந்நரேஸா ஜாதவ்யாந்நுஸாஸி || ௭௨.

ஸௌவ்யாயைவஸர்வேஷா மர்ச்சாயாமபிஸந்திதிஃ |

ஸ்வரூபமீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யாஸ்தக்துணாஅபி || ௭௩.

தாம் — பக்தியோகத்தினால் அந்தர்யாமியை ஸேவிக்கயோக்யவதையில்லாத ப்ரூடஜநங்களுக்கும், ஸௌபமாக ஸேவிக்கும்படி ஸர்வேஸ்வரன்

வரன் அர்ச்சாவதாரம் செய்தருளினான். அந்த அர்ச்சாவதாரத்தையும் ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களையும் தயாரிக்கக்கடவன்.

சு.கூ.

விபூதியோகதீயாநம்.

विभूतिर्योगोऽस्त्विति सूर्योऽपि विभूतिः ।

விபூதியோகஸ்தஸ்யவம் ஜ்ஞாதவ்யஸ் ஸர்வதேஹிபி:

தா-ம்.—ஸர்வேஸ்வரன் எந்தெந்த வஸ்துக்களில் விசேஷ ஸாந்தியம்செய்திருக்கிறானோ? அவைகளையும் தயாரிக்கக்கடவன். சகூற

षड्गुणैः परमैर्व्यभिचाराणां सूर्योऽपि विभूतिः ॥ २०,

प्राप्तुं सूर्योऽपि विभूतिः सूर्योऽपि विभूतिः ।

ஷட்குண: பரமேவ்யோமநி வாஸுதேவஸ்ஸநாதந: || எயி.

வ்யூஹாவஸ்தாஸுதிஸ்ருஷு குணத்வயமதிஷ்டிதம் |

தா-ம்.—பரவாஸுதேவன் ஜ்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸம், என்கிற ஆறுகுணங்களை யுடையவராய் பரமபதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறார். வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணன், அநிருத்தன், ப்ரத்யும்நன், இம்மூவரும் இரண்டிரண்டு குணங்களை யுடையவர்களாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

எயி.உ.

வ்யூஹாவதாரங்களின் வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

प्रपद्यन् सूर्योऽपि विभूतिः सूर्योऽपि विभूतिः ॥ २१.

प्रपद्यन् सूर्योऽपि विभूतिः सूर्योऽपि विभूतिः ।

ப்ரத்யம் நஸ்சாநிருத்தஸ்ச ததாஸங்கர்ஷணோவிபு: || எக.

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திலயாந் சூர்வதே குணபேதத: |

தா-ம்.—வ்யூஹாவதாரங்களான ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் இம்மூவரும் வெவ்வேறு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்தைப்படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், இவைகளைச் செய்கிறார்கள்.

எக.உ

வ்யூஹாவதாரங்களின் குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

विभूतिर्योगोऽस्त्विति सूर्योऽपि विभूतिः ॥ २२.

தேவ்யுதீ நமாவித்ய ஸூர்யுதீப்யபாலயத் ।

ஜானவான் பலவாஃ லோகாந்நித்யபூர்ணோ஽ப்யயி || 23.

வீசம்ஸ்யஸ்தி ஸ்திபலயுஃ கரோதிபகவாந்ஸுரி :

ஐஸ்வர்ய விரியவாந்ஸர்கே ப்ரத்யும்நஃ ப்ரத்யபத்யத || எஉ.

தேஜஸ்குத்தி ஸமாவிஸ்ய ஹ்யநிருத்தேதோப்யபாலயத் |
ஜ்ஞாநவாந் புலவாந்லோகாந் க்ரோஸ்தஸ்ஸங்கர்ஷணோவ்யய || எஈ.

ஏவம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிவயாந் கரோதிபகவாந் ஹரி :

தா-ம்.—ப்ரத்யும்நன், ஐஸ்வர்யம், விரியம், இவ்விரண்டு குணங்
களை யங்கீகரித்து ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். அநிருத்தன், தேஜஸ்ஸு,
சக்தி, இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கிறார். ஸங்கர்ஷ
ணன், ஜ்ஞாநம், பலம் இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து அழிக்க
ப்போகிறார். இப்படி ஸர்வேஸ்வரன் தானே மூன்றவதாரங்களை யெ
டுத்து மூன்றுவ்யாபாரங்களையும் செய்கிறார். எஈஉ.

வுல்கிபத்தாரிதீதம்.

புஷ்டி மீசம் ருத்ரம் யமம் வசு மீவச || 24.

ஸ்ரஸ்ய ஹ தே யஸ்தி யஸ்தி தஸ்தரிபாஸ்ய தே

ப்ரஹ்மாண மீசம்ருத்ரம்ச யமம்வருணமேவச || எச.

ப்ரஸஹ்யஹரதேயஸ்மாத்தஸ்தமாத்த ரிரிதேஹாச்யதே |

தா ம்.—ஹரி என்றால் அழிக்கின்றவன் என்றர்த்தம். ஸ்ரீமந்
நாராயணன் சதுர்முகப்ரஹ்மாவையும், ருத்ரனையும், யமனையும், வரு
ணனையும், இந்திரனையும், ப்ரளய காலத்தில் அழிக்கிறபடியால் ஹ
ரி என்கிறபெயரையுடையவராகிறார். எசஉ.

வீச மூத்ரஸ்யுபம்ச த்நா சித்ரூபமுல்லஸத் || 25.

ஸ்யுப மீசுரஸ்யுபம் ஜாஸ்ய பந்தாந்முஷ்ய தே

ஏவ மாத்மஸ்வரூபம்ச ததா சித்ரூபமுல்லஸத் || எஈ.

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாத்வாபந்தாத்ப்ரமுச்யதே |

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஜீவாத்மாவையும், ஜடமான சரீரத்தையு
ம், ஸர்வரணையுமுள்ளபடி யறிந்தால் இந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நீங்கி
மோக்ஷத்தை யடைவன். எஈஉ.

சுர்ஷோ ஷகவா ஸிஷ்டு: ஷரமூதா ஜகத்பதி:॥

2௬.

அநந்த: புருஷ ஸ்நகீ ஷரம்புஷ்ட ஷிவ: ப்ருஹ:॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய விஷ ஷம்ஸ: ஷரமச்சேதந:॥

2௭.

ஈஸ்வரோபகவாந் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஜகத்பதி:॥

௨௮.

அநந்த: புருஷஸ்காந் பரம்பரஹ்மசிவ: ப்ரபு:॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய விஷத்தம்ஸ: பரமசேதந:॥

௨௯.

தா-ம்.—இனி பரமாத்மாவின்னுடைய குணங்களை அறிகைக்காக அவனுடைய குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறது.—அந்த பரமாத்மா எல்லாவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையின் கீழடக்கிப் பரிபாலனம் பண்ணுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணர். எல்லாவஸ்துக்களினு மெப்போது முள்ளும் வெளியும் வ்யாபித்திருக்கிறார். ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கு மாதாரமானவர். ஜகத்துக்கு ரக்ஷகர். ஸ்வரூபத்திலும் மஹிமையிலும் மளவியலாதவர். ஆஸ்மிதர்களுடைய அஸம்பமான குணத்தையும் பெரிதாகக்கொள்ளுகிறவர். ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஒரே காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பார்க்கிறவர். ஆஸ்மிதர்குணங்களை வருத்தி பண்ணிவைக்கிறவர். மங்களகரமானவர். ஸமர்த்தர். ப்ரஹ்மரூபுக்கு அந்தர்யாமி. தேஜஸ்வியான ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமி. உத்தமமான ஸ்தாநத்தையடைந்தவர். ஜ்ஞாநமுடையவர்களில் ஸ்ரேஷ்டர். ௨௯.

நாராயண ஸ்ரீரக்ஷ: ஷரமஜ்யோதி: ஷரமபதி:॥

மஹேந்த்ரஸஸவிதாருத்ர ஸஸ்தாணுஸ் ஸூர்ய: ப்ரபு:॥

3௦.

நாராயணஸ்ஸர்வகத: பரமஜ்யோதி: பராத்மா:॥

மஹேந்த்ரஸஸவிதாருத்ர ஸஸ்தாணுஸ் ஸூர்ய: ப்ரபு:॥

தா-ம்.—அந்த பரமாத்மா எல்லாருடைய மடையத்தக்கவருமாய் எல்லாரையும் தன்னிடத்திலடைவிப்பித்துக்கொள்ளுகிறவருமானவர். எங்குமுள்ளவர். தேஜஸ்ஸையுடைய அகநி முதலியவர்களுக்கும் தேஜஸ்ஸைக் கொடுத்துப் ப்ரகாசிப்பிக்கப்பண்ணுகிற மஹாதேஜஸ்வி. ஜடங்களைக்காட்டிலும் ஸ்ரேஷ்டமான ஜீவாத்மரூபுக்கும் ஸ்ரேஷ்டமானவர். மஹத்தான ஐஸ்வர்யத்தையுடையவர். எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவர். ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியானவர். எப்போதும் ஸ்திரமாயிருக்கிறவர். ப்ராணிகளை ஸம்மார்க்கத்தில் ப்ரேரணம்செய்கிறவர். ப்ராணிகளை ஆபத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கிறவர். ௩௦.

అగ్ని ర్యమః పతి ర్యజ్ఞో వాయు స్సోమ స్తథా మృతః!

హిరణ్మయ స్సుపరణ్శ్చ తాక్ష్యోణ వేదమయ స్త్రయా॥ ౭౯

அகநிர்வமஃபதிர்யஜ்ஞோ வாயுஸ்ஸாமஸ்ததாம்ருதஃ|

ஹிரண்மயஸ்ஸ-பர்ணஸ் தார்க்க்யோவேதம'பஸ்தாய்|| என்க

தாம்.—அந்த பரமாத்மா உத்தமமான லோகங்களை யடைவிப்
பிக்கிறவர், பாபிகளைத் தண்டிக்கிறவர், ஜநங்களுக்கு அந்நம் முதலி
யவைகளைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவர், ஸமஸ்தயஜ்ஞங்களினாலாமாதி
கத்தருந்தவர். எங்கும் வ்யாபிக்கிறவர், மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறவர்.
அழிவில்லாதவர். காந்தியையுடையவர், ஆஸ்ரிதர் மனோரதங்களைப்
பூரணம் பண்ணுகிறவர். கருக்மானுக் கந்தர்யாமி. வேதங்களினால்
ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறவர். வேதபுருஷனுக்கு அந்தர்யாமியா
யானவர்.

ஏக'

బ్రహ్మణ్యో బ్రహ్మవిద్యహు బ్రహ్మసృతి రేవచ।

మిత్ర స్పృహ స్థా ధర్మశ్శుచి ర్వాచస్పతిః కవిః॥ ౮౦.

ப்ரஹ்மண யோப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மண ஸ்பதுரேவச|

மித்ராஸ்த்யஸ்ததாதர்மஸ்ய-சிவாசஸ்பத: கவி: || அர.

தா.ம.—வைதிக கர்மங்களில் பூஜிக்கத்தக்கவர், வேதத்தின் வாஸ்தவார்த்தத்தை யறிந்தவர். பெரிய ப்ரபாவத்தையுடையவர். சதுர்முகப்ரஹ்மாவுக்கும் ரக்ஷகர். ஜநங்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவர். விகாரமின்றி எப்போது மொருபடியாயிருக்கிறவர். ஜகத்துக்கு ஆதாரமானவர். கபடம் முதலியதோஷங்களில்லாதவர். ஸமஸ்தவாக்குக்களுக்கு மர்த்தமாயிருக்கிறவர். மகஸ்ஸு உருகும்படி சாதுர்யமாய் வார்த்தை சொல்லுகிறவர்.

அ0.

20.

ఎవరూ దీని నామాని వై.డి.కానిజగత్తు తే॥

దేవానామపి నామాని విష్ణు శ్రీశస్యై విభోః॥ ౮౦.

పాచకాని భవస్థైర్య తత్రతత్ర వివక్షయా॥

సారాయణాదినాహుని త్వన్యేషాం కుతచిన్నతు|| ౫౨.

ஏவமாதீநாமாநி வைதுகாநி ஜகத்பதேது|

தேவானா மபிளாமாநி விஷ்ணோஸ்ஸர்சஸ்யவைவிடோஃ|| அக.

வாசநாதிபவந்த்யேவ தக்தரத்ரவ்வகஷ்யா|

நாராயணாதி நாமாதி த்வத்யேஷாம் குத்ராசிந்தத்||

அ.உ.

தா-ம்.—இவைமுதலாக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிற நாமங்களும்; தேவர்களுக்கு வாசகமான இத்தரன் அக்தி முதலிய நாமங்களும்; ஜகத்பதியாய் ஸர்வவ்யாபகனான ஸ்ரியஃபதியையே ப்ரதிபாதிக்கின்றன. ஸ்ரியஃபதிக்குவாசகமாகில் இத்தரன் முதலிய சப்தங்கள் அத்தந்த தேவர்களைச் சொல்லுகிறதெப்படியெனில்; இவரிடத்திலுண்டான குணங்களினைகதேச மவர்களிடத்திலிருக்கிறபடியால் அத்தகுணத்துக்கு வாசகமான சப்தங்களினால் அவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். அதாவது—இத்தரன் என்றால் ஸர்வ்யத்தைபுடையவன் என்ற தம். அத்தபதம் பரிபூர்ணமான ஸர்வ்யத்தையுடைய ஸ்ரியஃபதியையே முக்யமாயும் அப்பமான ஸர்வ்யத்தையுடைய இத்தரனை கௌணமாயும் சொல்லுகிறது. நாராயணன் முதலிய நாமங்கள் ஸ்ரியஃபதியையொழிய வேறு தேவர்களை எவ்விதத்திலும் சொல்ல மாட்டா.

அ.உ.

ஸூகீகா வெஹி ஸூஹா நாமாஸ்யஸ்ய ஸ்வஸி வெ|

ஸஸ்து ஸ்வா நிஷ்டு: ஸர்வமாத்மா ஸ சூசீர:|

சூ.3||

லௌகிகா வைதிகாஸ்யப்தா நாமாஸ்யஸ்ய பவந்திவை|

தஸ்மர்த்து பகவாந்விஷ்ணு: பரமாத்மா ஸர்வமாத்மா||

அ.உ.

தா-ம்.—தேவதத்தன் முதலிய லௌகிகசப்தங்களும், அக்திமுதலிய வைதிக சப்தங்களும் ஸ்ரியஃபதிக்கே வாசகங்களாயிருக்கின்றன. உலகத்தில் தேவதத்தன் முதலிய சப்தங்கள் சரீரத்துக்குப் பெயராயினும் தேவதத்தன் செய்கிறான் அறிகிறான் என்று சொல்லுகையாலே அத்த சரீரத்தையுடைய ஆத்மாவைச் சொல்லுகை அதுபவ ஸித்தமாயிருக்கிறது. அதுபோல் ஆத்மாவைச் சொல்லுகிற அத்த சப்தங்களும் ஆத்மவுக்கு அத்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது. ஆகையால் ஸமஸ்தசப்தங்களுக்கும் வாசகமாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வசியந்தாலான ஸ்ரியஃபதியே பரமாத்மாவாகிறது.

அ.உ.

ஸ்யுபாஸமீஷ்வரபூதஸம் ஜாதவ்யஸிஸ ஸ்மமா:|

ஸ்யுபாஸகூலிஷ்வரஸம் விஜீயஸம் ஸ்மமா:|

சூ.4||

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமாஃ|

ஸ்வரூபகுண ஐஸ்வர்யம் விஜ்ஞேயம்பரமாத்மநஃ|| அசு.

தா.ம்.—ருஷிகளே! இவ்விதமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், குணங்களையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் அறியக்கடவன். அசு.

ஸம்வந்தஸி ஸ்ரீஜீயஜ்யே ஸ்ரீஸ்யமூநிஷ்வராஃ|

ஸம்பந்த ஆத்மகோஜ்ஞேய ஸ்ரீஸ்வரஸ்யமுநிஸ்வராஃ

தா.ம்.—தனக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையும் த்யானிக்கக்கடவன். அசு.

திருவஷ்டாக்ஷரந்தி வார்த்தாநுஸந்தாந கீரமம்.

அகாரவாச்யஸ்யஸிபோ ரேவசேஷஸ்த்வஹம்ஸதா|| அரு.

நசாபிமமகர்த்தாஸ்ய பரவாஸம்யதோஹ்யஹம்|

நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம்|| அசு.

மநாஸ்துபி ஸ்ரீயே ஸ்வா ப்ராபுத்ய வ்ஷணவஃ||

அகாரவாச்யஸ்யஸிபோ ரேவசேஷஸ்த்வஹம்ஸதா|| அரு.

நசாபிமமகர்த்தாஸ்ய பரவாஸம்யதோஹ்யஹம்|

நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம்|| அசு.

மந்தார்த்தம் சிந்தயே தேவம் ப்ராபுத்ய தாய்வைஷணவஃ|

தா.ம்.—திருவஷ்டாக்ஷரம் ஓம் - நம - நாராயண - என்கிற மூன்று பதங்கள் கூடியிருக்கும். அதில் முதல்பதமானப்ரணவம் அ, உ, ம், என்கிற மூன்றக்ஷரங்களோடு கூடியிருக்கும். அ—என்பதற்கு ஸர்வேஸ்வரன்பொருட்டு என்றும், உ—என்பதற்கு அவன் பொருட்டே, வேறொருவனுக்கல்லென்கிற அவதாரணமும், ம—என்பதற்கு ஜீவஹைநான் என்றும் அர்த்தங்கள். ஜடபான இந்த சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறாய்ஜ்ஞாநஸ்வரூபான நான் கைலஜகத்துக்கும் காரணமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே சேஷபூதன்; வேறொருவருக்கும் சேஷபூதனல்லன் என்றுப்ரணவத்தினர்த்தம். இரண்டாவதுபதமான “மே” என்பதை ஆவ்ருத்திசெய்துகொள்ளவும். அதில் ஒன்று நமஃ—என்று ஒருபதமாயும், மற்றொன்று ந—மஃ—என்று இரண்டுபதமாயுமிருக்கும். நமஃ—என்பதற்கு ரக்ஷணம் என்றும், ந—என்பதற்கு என்னுடையது என்றும், ந—என்பதற்கு அன்று

என்றும் அர்த்தங்கள். என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நான்கர்த்தாவ
ன்று (என்னிஷ்டப்படிநான் ஒருகாரியம் செய்யத்தக்கவனல்லன்)
ஈஸ்வரனுக்குப்பரதந்தரனாய் அவன் செய்தபடியே நானிருக்கக்கடவன்
என்று நம்பதத்துக்கு அர்த்தம். மூன்றாவது பதமான நாராயணபத
த்துக்கு ப்ராப்யனென்றும், ப்ராபகனென்னும், அதன் பிறகுள்ள
ஆய—என்கிற சதுர்த்திக்குக்கைங்கர்யமும் அர்த்தங்கள். எனக்கு
ப்ராப்யனாயும் ப்ராபகனாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே எப்பேர்
தும் கைங்கர்யம் செய்யக்கடவேன் என்று நாராயணை - என்பதற்கு
அர்த்தம். ஆக இந்தத்திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் உதயத்தி
லெழுந்திருந்து அநுஸந்திக்கக்கடவன்.

அசுலி

ஐத்யாஜேஷ்வரயோ நாமம் ஜ்ஞாந்ய மந்ரீணம் ஸ்ரீவித் || ௮௨ ||

ஸ்வரூப மாத்மன ஜ்ஞாந்ய தத்வஸ்து திஷ்டிஷ்டயாத்.

இத்யாத்மேஈஸ்வரயோரூபம் ஜ்ஞாத்வாமந்த்ரேணமந்த்ரவித் || அஎ.
ஸ்வரூபமாத்மனோஜ்ஞாத்வா தத்வஸ்துத்திம்சிக்ஷயேத்த்வயாத் |

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையறிந்து,
திருமந்த்ரத்தினால் ஜீவாத்மாவுக்கு சேஷத்வபாரதந்தர்ய கைங்கர்யங்
கள் ஸ்வரூபமென்றும் அறிந்து, த்வயமந்த்ரத்தினால் ஜீவன்செய்யவே
ண்டும் வ்யாபாரத்தை அநுஷ்டிக்கக்கடவன்.

ஸர்வேதயிதா நித்யா ஸர்வதா ஜகதாசுரியா || ௮௩ ||

நித்யாநபாயநி விஸ்டே ர்ஜஸ்தாஸீஷகாரிணீ |

தயா சீந ச்ரீயா ஸார்ட்ம கௌவாந்ஃசரமேஷ்வரஃ || ௮௪ ||

சரணம் தஸ்ய சரணே ப்ரஜாமயமா மகிஷ்யநஃ |

சுரியாசீநாய ஹரயே ஸ்வமிநே ஸரமாத்மநீ || ௮௫ ||

ஸ்வமினிக்ஷாநுரூபேண சேஷஸ்திம் கரீமயமாஃ |

ஐநம் த்யயார்ட்ம ஸஜீவஸ்ய ஸ்ரீகருணிதஸ்துயம் || ௮௬ ||

ஊபாயதா வாஸ்யஸ்ய த்மேவ சரணம் ப்ரஜேதீ |

ஸர்வேசதயிதாநித்யா ஸர்வதாஜகதாஸர்யமா || அஅ.

நித்யாநபாயநி விஷ்டேணர் ஜகத்மாதோபகாரிணீ |

தயாஸீ ஈஸ்வரியாஸார்த்தம் குணவாஃபரமேஈஸ்வரஃ || அக.

ஸரணம் தஸ்ய சரணௌ வ்ரஜாம் யஹமகிஞ்சநஃ |

ஸ்ரியாஸீநாய ஹரேயே ஸ்வாமிநே பரமாத்மநே || சு.0.

ஸ்வாமிசித்தா துரூப்யேண சேஷவ்ருத்திம்கரோம் யஹம் |

இத்தம்த்வயார்த்தம் ஸஞ்சித்த்ய ஸ்வகர்மாதிசனுஷ்டயம் || சு.க.

உபாயபாவாத்ஸந்த்யஜ்ய தமேவசரணம் வ்ரஜேத் |

தாம்.—நான் இத்தனைகாலம் அஜ்ஞாநத்தினால் பகவத்பசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரங்களைச் செய்து இப்போது பகவானை க்கிட்டிச் சரணம்புகில், அவன் ஸ்வதந்த்ராய ப்ரபுவாகையால் பாபியான வெண்ணைத்தண்டிப்பெனன்று பயப்படவேண்டி, புத்ரன்குற்றங்களைக்கண்டு பிதாவெறுக்கப்புகில் அருகிருந்த மாதாவானவள் அப்பிழைகளைப் பொறுப்பிடுத்துப்பிதாஸைக்கொண்டு புத்ரனைக் கழிப்பிக்குமாபோலே உலகத்துக்கெல்லாம் மாதாவாய் ஸகலஜகத்துக்கு மாஸ்ரயணியையாயிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, ஸர்வேஸ்வரன்தன் சொல்வழிவரும்படி அவனுக்கு அத்தந்த மிஷ்டமான நாயகியாய் எப்போது மலின்பக்கத்திலிருந்து நம்பிழைகளைப் பொறுப்பிடுத்து ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலாஸ்ரயிப்பிக்கிறான். ஆகையால் ஸர்வேஸ்வரனை ஸுலபமாகவாஸ்ரயிக்கலாம். அந்த ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸமேதனாய், ஆஸ்ரிதர்தோஷங்களைக்குணமாகக்கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யம் முதலிய குணங்களை யுடையவனு ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளை வேறொருபாய மில்லாத நான் உபாயமாகப்பற்றுகிறேன். இது முதல்வாக்யத்தினர்த்தம். இனி இரண்டாம் வாக்யத்தினர்த்தம் சொல்லுகிறது—ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸமேதனாய், நமக்குஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் பொருட்டு அவன் திருவுள்ளத்துக்குகப்பான கைங்கர்யத்தைச் செய்யக்கடவேண். இவ்விதமாகத்வயத்தினர்த்தத்தை யதுஸந்தித்து, கர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, ப்ரபத்தியாகிய இந்த நாலையும் தன்னுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கு உபாயமென்று நினையாமல் ஸர்வேஸ்வரனையே உபாயமாகப் பற்றக்கடவன்.

சுகதி,

ॐ रक्षय्य द्युश्नु सनुष्टैर्वरमुत्तमः ||

॥ २ ||

प्राश्नुयान् सत्तमं सौख्यं कृत्वा यथाविधि |

ब्रह्मल्य पादो मन्ताः सन्तापः सन्तापः सन्तापः || ३ ||

கர்மக்ருத்யாத்யசக்தஸ்து ஸந்துஷ்டஸ்ய பரமாத்மநஃ || சு.2.

ப்ராதருத்தாயஸத்தம் சௌசம்க்ருத்வாயதாவிதி |

ப்ரக்ஷாந்யபாதௌ ஹஸ்தௌச பஸ்சாதாசமநப்சரேத் || சு.3.

அத்.]

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்திரம்.

சூ.க

தா-ம்.—பகவத்கைங்கர்ய ரூபமாகக் கர்மயோகம் முதலியனவ
களை அதுஷ்டிக் கச்சத்தியில்லாதவன், பரமாத்மப்ரீத்யர்த்தமாக மேல்
சொல்லப்போகிற நித்யகர்மங்களை யதுஷ்டிக் கக்கடவன். அதாவது
உதயுத்திலெழுந்திருந்து தேகபாசையை நிவ்ருத்தி பண்ணிக்கொ
ண்டு செளசத்தைக் கர்மமாகச் செய்துகொண்டு கைகால்களை யலம்
பிப் பின்பு ஆசமநம் செய்யவேண்டியது. கூரு.

சுசுஸ்யுநம் ப்ருக்யுத த ஸ்தஹ்வஸ்பூர்யகம் |

க்யுத்யுநுமஷ்டாஸ்யுநம் உர்யுந் பித்யுதேவதா || ௪௦ ||

ஸகாபீநம் ஹ்வஸ்து வஸ்துயுதேவதா |

ஸுப்யுதேவதா வஸ்துயுதேவதா || ௪௧ ||

ததன்ஸநாநம்ப்ரகூர்யுத தந்ததாவநபூர்வகம் |

க்ருத்வாகமர்ஷணஸநாநம் தர்பயர்பித்ருதேவதா || கூச.

ஸகௌபீநம்தௌதவஸ்தரம் வஸ்துவாசோத்தரீயகம் |

ஈப்ரயாஸவம்ருதாஸமயகூர்தவ புண்ட்ராணிதாரயேத் || கூரு.

தா-ம்.—பின்பு கந்ததாவநம் செய்து ஸநாநம் பண்ணி, * அகமர்
ஷணமென்கிற மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஸநாநம் பண்ணி, தேவபித்ருதர்
பணத்வைச் செய்து, கௌபீநம், வெண்வஸ்தரம், உத்தரீயம், இவை
களை யுடுத்து, வெண்மருத்திகையினால் ப்ரகாசமாக ஊர்தவபுண்ட்ர
த்தை யணியக்கடவன். கூரு.

ஸுப்யுதேவதா வஸ்துயுதேவதா |

ஈஸ்யுதேவதா வஸ்துயுதேவதா || ௪௨ ||

ஹரிம் ஹிரண்மயம் தபாத்வா க்ருத்வா ஸவப்ரதக்ஷிணம் |

கூஸுமாஷுதஸமயுக்த மர்க்யம்தஸுமகிவேதயேத் || கூச.

பவித்ரபாணிஸ்யுததாத்மா ஸந்த்யாம்கூர்யுதவிதாநதா |

உபஸ்தாயசஸாவித்ரயா ரவிமண்டலமத்யகம் || கூரு.

ஹரிம் ஹிரண்மயம் தபாத்வா க்ருத்வா ஸவப்ரதக்ஷிணம் |

கூஸுமாஷுதஸமயுக்த மர்க்யம்தஸுமகிவேதயேத் || கூச.

தா-ம்.—இரண்டு விஸ்வாமித்ரப் புல்லினால் பவித்ரம் செய்து
அதைப் பவித்ரவிரலிலணிந்து சூத்ரர் முதலியவர்களைத் தொடாமல்
பரிசுத்தனாயிருந்து, அவாவர்கள் க்ருஹ்யஸூத்ரவிதிப்படி ஸந்த்யா

* அபவித்ர பவித்ரோவா ஸர்வாஹஸ்தாம் கதோபிவா ! யஸ்ஸமரோத்
புண்டரீகாஷ்டம் ஸபாஹ்பாப்யந்தரஸ்யுதாசி? என்பது.

வந்தமெய்து, ஸாவித்ரீ மந்தரத்தினால் ஸூரியமண்டலத்தில் ஸூர்யமயமான விக்ரஹத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனை த்யாகம்பண்ணிப் ப்ரதக்ஷிணம்செய்து, புஷ்பம் அக்ஷதைகளோடு கூடிய ஜலத்தையெடுத்துப் பரமாத்மாவை யுத்தேசித்து அர்க்யம் கொடுக்கவேண்டியது. ௯௭.

ஐஸ்வர்ய நக்ஷத்ரம் கர்ஷ்ய சம்ஸுதந் சம்யதேந்திரியம் |

சுத்யை சாநா வாசமஸ்ய ஸுஜாமஸ்துல மாவிரேத் || ௯௮ ||

சுத்யைவாக்வாக்ருஹமகத்வாஸம்ஸதுவாஸம்யதேந்திரியம் |

ப்ரக்ஷாஸ்யபாதாவாசம்ய பூஜாமண்டலமாவிசேத் || ௯௯.

தா-ம்.—பின்பு காயத்திரியை ஜபித்துப் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்ரம்செய்து மெஸ்கரித்து க்ருஹத்திற்குச்சென்று ஜிதேந்திரியனாயிருந்து கைகால்களையலம்பி ஆசமம்செய்து பகவதாராதம் செய்யும் ஸ்தானத்தில் (பெருமாள் ஸந்நிதியில்) ப்ரவேசிக்கக்கடவன். ௯௯.

ஸுஸத்ருதம் ஸுபம் ரம்யம் ஧ூபதிபாதிசோபிதம் |

விதானை: புஷ்பமாலாபூஜை ஸ்ரவத ஸ்ரவத ஸ்ரவத || ௧௦௦ ||

ஸுஸத்ருதம்சுபம்ரம்யம் தூபதிபாதிசோபிதம் |

விதானை: புஷ்பமாலாத்யைஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம் || ௧௦௧.

தா-ம்.—பின்பு அந்தஸந்நிதியைப் குப்பையில்லாமல் சோதித்து ஜலத்தினாலலம்பி மங்களகரமாய் மழகாய் மிருக்கும்படி கோலமிட்டுத் திருவிளக்கேற்றிப் பரிமளங்கமழும்படி தூபம்சேர்த்து மேல்கட்டுகளினாலும் புஷ்பங்களினாலுமலங்கரிக்கக்கடவன். ௧௦௧.

த்ருத ஸுஸுத ஸுப ஧ூப ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய |

ஸுஸுத ஸுப ஧ூப ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய || ௧௦௨ ||

த்ருத ஸுஸுத ஸுப ஧ூப ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய |

ஸுஸுத ஸுப ஧ூப ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய || ௧௦௩ ||

த்ருத ஸுஸுத ஸுப ஧ூப ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய ரம்ய |

தத்ரஹேமஸுசோபாத்யம் ரம்யாம் பரமஹேமம் |

ஸம்யகாஸ்திரியபர்யங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுகாவஹம் || ௧௦௪.

தர்மாதிரிசர்ச்சயேத்தத்ர வேத்யாம்பீடபதாத்மகாந் |

அகிரணைஸ்துளஸீபுஷ்பம் ஸ்ஸமந்தாதுபசோபிதே || ௧௦௫.

தஸ்மிந்நிவேஸ்யலக்ஷ்மீசம் ரமாஜுஷ்டம்ப்ரபூஜயேத்|

தா-ம்.—அங்கு ஸ்வர்ணமயமாய், உயர்ந்த வஸ்த்ரங்களையுடையதாய், பார்வைக்கும் மஸஸுக்கும் ஆந்தஜனகமாய் விசித்ரமான ஆஸநமிட்டு அதில் பகவானெழுந்தருளியிருக்கும் ஸிம்ஹாஸநத்தைக் கால்கள் போல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற தர்மன்முதலியவர்களை அர்ச்சித்து, துளஸிகளும் புஷ்பங்களும் நான்கு பக்கத்திலுமிறைந்து அழகியதாபிருக்கிற ஸிம்ஹாஸநத்தின் மேல் லக்ஷ்மீஸமேதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராதம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. க௦௧௧.

ஊவஸ்ய சநே சம்யுக்ஷேக்ஷணாயநே பிவா || ௧௦௨||

ஸ்ரணாயாமத்ரயம்க்ருத்வா பஸ்சாந்யாஸமாசரேத்|

உபவிஸ்யாஸநேஸம்யக் கௌசேகார்ஷ்ணயநேபிவா|| ௧௦௨.
ப்ராணயாமத்ரயம்க்ருத்வா பஸ்சாந்யாஸமாசரேத்|
தா-ம்.—பின்புதான் தர்பாஸநத்திலாவது க்ருஷ்ணஜிநத்திலாவது உட்கார்ந்து மூன்று ப்ராணயாமங்களைச் செய்து அநந்தரம் த்வயமந்தரத்தினால் அங்கந்யாஸகந்யாஸங்களைச் செய்யக்கடவன். ௧௦௨௨.

ஷட் பதாங்குளீஹஸ்தே ஷடங்கேஷு ததைவச| ௧௦௩||

மூஷ்டிபாலே நேத்ரயோஷ் சநாஸிகாஸ்வணநே|

பூஜயோஷ்ருத்ப்ரதேசேச ஸ்தநயோர்நாபிமண்டலே|| ௧௦௪||

பூஜேவ ஜஹநே கல்யாணரோஷ் சநாஸிகாஸ்வணநே|

மூஷ்டிபாலே நேத்ரயோஷ் சநாஸிகாஸ்வணநே|| ௧௦௫||

ஷட் பதாங்குளீஹஸ்தே ஷடங்கேஷு ததைவச| ௧௦௬.

மூர்த்திபாலேநேத்ரயோஸ்ச நாஸிகாஸ்வணநே|

பூஜயோஷ்ருத்ப்ரதேசேச ஸ்தநயோர்நாபிமண்டலே|| ௧௦௭.

ப்ருஷ்டேசஜகநேகட்யோஸ்தர்வோர்ஜாந்வோஸ்பாதயோ:

மந்த்ரரத்நாக்ஷராண்யத்ர கர்பே. ணங்கேஷு விந்யஸேத்|| ௧௦௮.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ.—சரணம்.—ப்ரபத்யே,—ஸ்ரீமதே,—நாராயணம்.—நம:—என்கிற ஆறுபதங்களினால் க்ரமமாக இரண்டு கைகளிலுமுள்ள (௧)பெருவிரல், (௨)ஆள்காட்டிவிரல்,

(ங்)நடுவிரல்,(ச)மோதிரவிரல்,(ரு)சின்னவிரல்,(சு)உள்ளங்கை புற
ங்கைகள், இவைகளில் கரங்காஸத்தைபும்,(க)ஹ்ருதயம்,(உ)சிரஸ்
ஸம்,(ங்)குடமி,(சு)கண்,(ரு)புஜம்,(க)தண்ணைச்சுற்றும் ஆகிய
இந்த விடங்களில் அங்கங்யாஸத்தையும்செய்து, த்வயமந்த்ரத்திலு
ள்ள இருப்பத்தைந்து அக்ஷரங்களை (க)சிரஸ்ஸம்,(உ)நெற்றிக்கட்டு,
(ங்-ச) இரண்டு கண்கள்,(ரு-சு) இரண்டு மூக்குகள்,(எ-அ)இரண்டு
காதுகள்,(க)வாய்,(க௦-கக) இரண்டு புஜங்கள்,(கஉ)மார்பு,(+ங்-
கச) இரண்டு ஸ்தனங்கள்,(கரு)கொப்பூழ்,(கசு)முதுகு,(கஎ)இடு
ப்புக்குமுன்பாகம்,(கஅ-சக) இரண்டு இடுப்புகள்,(உ௦-உக) இர
ண்டு துடைகள்,(உஉ-உங்) இரண்டு முழங்கால்கள்,(உச-உரு) இர
ண்டு பாதங்கள்,ஆகிய இருபத்தைந்து இடங்களிலும் க்ரமமாக ந்யா
ஸம் செய்யவேண்டியது. கபரு

ஷக்ஷிபரிஷவாந்யாஸம் தந்நக்ஷைரூபவிந்யஸேத் |
பரே வ்யோமநிஸ்திதம் தேவாம் ப்ரீபூமிப்யாஞ்சநிளயாம் || ௧௦௬.
தத்ராவாஹ்யபரம்வ்யோம ஸவிமாநம்ஸமண்டபம் |
பீடஞ்சநாகபர்யங்கம் தத்ரஸீதம்ஸுரியாஸஹம் || ௧௦௭.
சதுர்புஜம்ஸந்தராங்கம் சங்கசக்ரகதாதரம் |
வாமாங்கஸ்தஸுரியோபேத மர்ச்சயேகச்யுதம்புது || ௧௦௮.
ஆவாஹ்யமுத்ரயாஸம்யகாஸநஞ்சநிவேதயேத் |

பஞ்சோபநிஷதாம்ந்யாஸம் தந்மந்த்ராரூபவிந்யஸேத் |
பரேவ்யோமநிஸ்திதம் தேவாம் ப்ரீபூமிப்யாஞ்சநிளயாம் || ௧௦௯.
தத்ராவாஹ்யபரம்வ்யோம ஸவிமாநம்ஸமண்டபம் |
பீடஞ்சநாகபர்யங்கம் தத்ரஸீதம்ஸுரியாஸஹம் || ௧௧௦.
சதுர்புஜம்ஸந்தராங்கம் சங்கசக்ரகதாதரம் |
வாமாங்கஸ்தஸுரியோபேத மர்ச்சயேகச்யுதம்புது || ௧௧௧.
ஆவாஹ்யமுத்ரயாஸம்யகாஸநஞ்சநிவேதயேத் |

தாம்.—பஞ்சோபநிஷதம்ந்த்ரங்களினால் பஞ்சோபநிஷத்துக்க
ளுடைய ந்யாஸத்தை பகவத்கீர்த்திஹத்திற்செய்து,பரமபதத்தில் ப்ரீ
பூமிநீளாதேவீஸமேதனும் நிரவதிகளெளந்தர்யபுத்தனாய் திருவந்
தாழ்வான் மேல்வீற்றிற்குக்கும் ப்ரீமந்தாராயணனை, திருவநந்தாழ்வா
ன், திவ்யஸம்ஹாஸநம், திருமாமணிமண்டபம், திவ்யவிமாநம், பரம

பதம், இவைகளுடன்கூட அந்த திவ்யமங்கள் விக்ரஹத்திலாவாஹம் செய்து, நான்குதிருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமோதகீ என்கிற கதை, ஆகிய இந்த திவ்யபுதங்கள், ஸுந்தரமான திவ்யமங்கள் விக்ரஹம் இவைகளையுடையவராய், இடதுமடியிலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை யுடையவரான ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்குத் திருவாராதகம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது முத்தலின் முத்தரையினு லாவாஹம் செய்து பின்பு ஆஸநம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

கௌ.அ.உ.

(பஞ்சோப நிஷத்துக்களாவன—பரமேஷ்டி, புருஷன், வீரவம், நிவ்ருத்தம், ஸர்வம் என்று பெயரையுடைய பகவானுடைய ஐந்து சக்திகள், பஞ்சோப நிஷத்மந்த்ரங்களாவன—ஷௌம் நம: பராயபரமேஷ்டயாத்மனே வாஸுதேவாய நம:, யாம் நம: பராயபுருஷாத்மனே ஸங்கர்ஷணாய நம: ராம் நம: பராயவீரவாத்மனே பரத்யும் நாய நம:, வாம் நம: பராய நிவ்ருத்தாத்மனே அநிருத்தாய நம:, லாம் நம: பராயஸர்வாத்மனே ஸ்ரீமதேநாராயணாய நம: என்பவைகள், ஆவாஹாரீ, ஸ்தாபிரீ, ஸந்திதாபிரீ, முதலியவைகளும், சக்ரமுத்தர, சங்க முத்தர முதலியவைகளும் முத்தரகள். இவைகளின் ஸ்வரூபம் ஒருவர் தேரில் காட்டித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாகையால் இங்கு எழுதப்படவில்லை).

అర్చయిత్వాగురూన్ సర్వాన్ వీరస్యోత్తరపార్శ్వతః || ౧౦౯ ||

హరి మஹర్చయే త్వజ్ఞాదర్శితాద్వயాదిభి ర్మరః |

அர்ச்சயித்வாகுருநஸர்வாக் பீடஸ்யோத்தரபார்ஸ்வத: || ௧௦௯,

ஹரிமயர்ச்சயேத்பர்ஸா தர்க்யபாத்யாதிபிர்நவ: |

தா-ம்.—திவ்யஸம்ஹாஸனத்துக்கு இடதுபக்கத்தில் பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஆஸநம் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதகம் செய்து, பின்பு அர்க்யம் பாத்யம் முதலியவைகளுடன் ஸ்ரீமந்தாராயணனை யாராதிக்கக்கூடவன்.

கௌ.அ.

స్వహమే పూరయే త్కు-న్యం గన్ధపుష్పయితామ్బుసా || ౧౧౦ ||

సంపూర్య తస్య తోయేన ధన్యుపాత్రాణి పశ్యచ |

ఏలా చన్దనకర్పూరకోష్ఠాన్ పాత్రேషு విస్య సేత్ || ౧౧౧ ||

ஸ்வவாமேபூரயேத்கும்பம் கந்தபுஷ்பபுதாம்புகா|| கக௦.

ஸம்பூர்யதஸ்யதோயேந லகுபாத்ரானிபஞ்சச|
ஏலாசந்தகர்பூர கோஷ்டாந்பாத்ரேஷுவிந்யஸேத்|| கக௧.

தா-ம்.—தன்னுடைய இடதுபக்கத்தில் பரிசுத்தமான தீர்த்தம் நிறைத்தகும்பத்தைவைத்து அதில் சந்தனம் புஷ்பம் முதலான வாஸனைத்ரவபங்களைச்சேர்த்து, அந்த தீர்த்தத்தினால் ஐந்து வட்டிகளை நிறைத்து அவைகளில் ஏலக்காய், சந்தனம், பச்சைக்கற்பூரம், கோஷ்டிமாஞ்சி, இவைகளைச் சேர்க்கவேண்டியது. கக௧.

அಥ வா துஷ்ணீஃ த்ரம் தத்யா மஸ்த்ரே ஸுபுஜயேத் |

அர்ஃயம் பாத்த்யம் தத்யா மஸ்த்ரே ஸுபுஜயேத் || ௧௦௨ ||

அதவா துளஸீபத்ரம் தத்வாமந்த்ரேணபூஜயேத் |
அர்க்யம்பாத்த்யம் தத்யா மஸ்த்ரே ஸுபுஜயேத் ||

தா-ம்.—அந்தவாஸனைத்ரவ்யங்களில்லாவிடில் துளஸீதளத்தைச் சேர்க்கவும், பின்பு அந்த பாத்ரங்களைத் தவயத்தினால் மந்தரித்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினால் அர்க்யம், பாத்த்யம், ஆசமனம், இவைகளை மந்த்ரத்தைச்சொல்லி பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. கக௨.

தத்யா த்ரபுபசாரந்துஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம்ததா |

தத்யா த்ரபுபசாரந்துஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம்ததா |

தா-ம்.—தந்தாவனம், ஸ்நாகம்; முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரங்களிலும் அர்க்யபாத்ய ஆசமனங்களும், ஒரு விடுபுஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக் கைகூப்பவேண்டியது. கக௨.௨.

நிவேஸ்ய ஸ்நாகபீடேத தைலாப்யஞ்சகபூர்வகம் || ௧௦3 ||

ஸ்நாகபயேம்மந்த்ராத்நேந ஸூக்தைந் விஷ்ணுப்ரகாசகை |

உத்வர்தநம்சந்தநாத்யை: க்ருத்வா ஸ்நாகப்யசுபைர்ஜலை: || ௧௦௪ ||

நிவேஸ்ய ஸ்நாகபீடேத தைலாப்யஞ்சகபூர்வகம் ||

நிவேஸ்ய ஸ்நாகபீடேத தைலாப்யஞ்சகபூர்வகம் || கக௩.

ஸ்நாகபயேம்மந்த்ராத்நேந ஸூக்தைந் விஷ்ணுப்ரகாசகை |

உத்வர்தநம்சந்தநாத்யை: க்ருத்வா ஸ்நாகப்யசுபைர்ஜலை: || கக௪.

தீபைப்நீராஜயித்வாது தத்யாதாசமனோதகம்|

தா-ம்.—பின்பு திருமஞ்சுர வேதிகையில் எழுந்தருளப்பண்ணி
தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்தநம் நெல்லிக்காய் முதலானவைக
ளால் திருமேனியைச் சோதித்து, வாஸநை சேர்த்தஜலத்தினால் ஸ்ரீ
மநாராயணனுடைய ப்ரபாவத்தைச்சொல்லுகிற புருஷஸூக்தம்
முதலிய மந்த்ரங்களையும் த்வயத்தையு மனுஸ்தித்துக்கொண்டு திரு
மஞ்சுரம்செய்து கடைசியில் மங்களாரத்தியும் ஆசமனமும் ஸமர்ப்
பிக்கக்கடவன்.

ககசு௮.

வஸ்த்ரம்சுபதரம்தத்வா ததைவாசமநீயகம்|| ௧௧௮||

தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௮||

வஸ்த்ரம்சுபதரம்தத்வா ததைவாசமநீயகம்||

கக௯.

தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௮||

தா-ம்.—அந்தரம் திருப்பரியட்டம் ஸமர்ப்பித்து, ஆசமநீயம்
ஸமர்ப்பித்து. உபவீதம் ஸமர்ப்பித்து, மதுபர்கம்கண்டருளப்பண்ண
வேண்டும்.

கக௯௮.

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௯||

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௯||

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௯||

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் ||

கக௯௯.

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் ||

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் ||

கக௯௯.

தா-ம்.—திருவாபரணம், பரிமளம்சேர்த்த சந்தநம், பரிமளமு
டைய அநேகவிதமான புஷ்பமாலைகள், தூபம், தீபம், இவைகளை
ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாதம், பாயஸம், திருப்பணியாரம் முதலானவை
களையும், பழம் அடைக்காய்களையும் அமுதுசெய்யப் பண்ணவேண்
டியது.

கக௯௯.

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் ||

புஷ்பை ர ச்யலக்ஷ்ய ருத்னம் தத்யாதாசமநீயகம் ||

பரிணீயநமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வாஸ்துதிபிரேவச|

தீபைநீராஜகம்க்ருத்வா ஸுமநோஞ்ஜஸிநார்சயேத்|| ககஅ.

தா-ம்.—பின்பு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, நிதந்தாமுதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அர்த்தாநுஸந்தானத்துடன் அநுஸந்தித்து மங்களாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, இரண்டுசைககளிலும் புஷ்டங் களை எடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககஅ.

ஸர்வக்ஷுரீசர்வாஹ் மஹேஸ்வரே நம: ||

ஸ்ரீமதஸ்தோத்ரம் ஸமயகாராதநம்ஹரே || ௧௦௬||

ஸர்வாங்குர்வீதோபசாரந் மந்த்ராத்நேநதேசிக||

ஸ்ரீமதஸ்தோத்ரேண ஸமயகாராதநம்ஹரே || ககக

தா-ம்.—பகவதாராதத்தில் திருமந்த்ரத்தினாலவது, த்வயத் தினாலவது ஸமஸ்தோபசாரங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககக.

வஸந்திதாஸமயாஹ் மஹேஸ்வரே நம: ||

ஸர்வாஹ் மஹேஸ்வரே நம: || ௧௦௭||

ஸர்வாஹ் மஹேஸ்வரே நம: ||

ஏவம்த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத்விதிவத்தரி||

அர்ச்சாயாயத்யபாவஸ்ஸ்யாத்ந்ருதயேஸ்தண்டிலேபிவா|| ௧௦௮.

அர்ச்சயேம்மஸாத்யாத்வா ஹரிம்ஸமயகாராதமா||

தா-ம் —இவ்விதிமாய் உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் இம் மூன்றுகாலங்களிலும் அர்ச்சாவிக்ரஹத்தில் ஸ்ரீமநாராயணனை ஆரதிக்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக்ரஹமில்லாவிடில் மநஸ்ஸில் த்யானம் செய்யக்கடவன். அல்லது, புல்முதலியவைபயில்லாத ப்ரதேசத்தில் விக்ரஹத்தை யெழுதி அதில்பகவானை த்யானம் செய்யக்கடவன். ௧௦௮

ஸர்வாஹ் மஹேஸ்வரே நம: ||

ஸர்வாஹ் மஹேஸ்வரே நம: ||

அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா சதமஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா || ௧௦௯.

அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா சதமஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா ||

தா.ம்.—திருவாராதநம் செய்தபின் ஆயிரத்தெட்டுத்தரமாவது
 ஹம்ஹெட்டுத் தரமாவது, இருபத்தைட்டுத்தரமாவது, த்வயமந்த்ரத்
 ஹைஜபம்செய்யக்கடவன். கஉக௭.

த்யயாஷ்ய ரதீஃ மந்த்ரீ ந ஸ்ரீ ஸர்வ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ॥ ௧௨௨ ॥

யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்திமவாப்துயாத் ॥ ௧௨3 ॥

த்யயார்த்தஹிதம் விஸ்வ மூர்த்தி: பரிவர்த்தயேத் ।

த்வயாத் பரதரோமந்த்ரோ கர்ஸ்திஸர்வப்ரதோந்ருணம் ॥ கஉ௨.

யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்திமவாப்துயாத் ॥

த்வயார்த்தஹிதம் விஸ்வ மூர்த்தி: பரிவர்த்தயேத் ॥ கஉ௩.

தா.ம்.—அபேக்ஷிதங்களைக்கொடுக்கிற மந்த்ரங்களில் த்வயமே
 ஸ்ரீஷ்டமான மந்த்ரம். இதை அர்த்தாநுஸந்தான மின்னிக்கே சொ
 ன்னபோதிலும் எல்லாமேரோதங்களையும் பூர்த்திபண்ணிவைக்கும்.
 இதைக்காட்டிலு முயர்ந்தமந்த்ரம் கிடையாது. ப்ராஹ்மணன் இதை
 முக்கியமாய் அர்த்தத்துடன் ஜபிக்கக்கடவன். அப்படி ஜபம்செய்யா
 விடில் அவனுடன் கூடவுட்கார்தல், பேசுதல், முதலானவை செய்
 யக் கூடாது. கஉ௪.

ஐதீஸ்ரீ ஸர்வரஸ்யதா பூதரஸ்யஸ்தீ விஷ்ணுபரமத ரூபாஸ்தீ

விஸ்வநித்யாபரமதஸ்ய ஸர்வ மஹாபக்யாயி:

ஈவது அந்நியாயம் முற்றிற்று.

௭ - வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

டோலோநீஸவவரீணநம்.

ஸ்ரீஸர்வரஸ்யதா.

நித்யம் ஸாயாஹ்நஸமயே டோலாயாம் பூஜயேத்தரிம் ॥

சதுஸ்தம்பாயாம் த்வயாம் சதுர்தாமவிபூஷிதாம் ॥ ௧ ॥

த்யயார்த்தஹிதம் விஸ்வ மூர்த்தி: பரிவர்த்தயேத் ।

நித்யம் ஸாயாஹ்நஸமயே டோலாயாம் பூஜயேத்தரிம் ॥

சதுஸ்தம்பாயாம் த்வயாம் சதுர்தாமவிபூஷிதாம் ॥ க

நித்யம் ஸாயாஹ்நஸமயே டோலாயாம் பூஜயேத்தரிம் ॥

தா.ம்.—ப்ரதிநிதம் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீ மந்தாராயணனை ஊஞ்
 ஜலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. அதற்

கர்க ஊஞ்சலை நாலுபக்கத்திலும் நாலுகால்கள் நிறுத்தி பக்கங்களில் நான்கு சங்கிலிகள் கட்டித் தொங்கவிட்டு ஸுவர்ணம், வெள்ளி, ரத்னம், முத்து, புஷ்பம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட மாலைகளினால் லலங்கரித்து, உயர்ந்த வஸ்த்ரங்கள் விரித்து அழகியதாசு ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கஉ.

ஸ்ரமேஷு சதுரீ ஸீதா சமாவாஹ்ய ப்ரபாஜயேத் || ௨ ||

இலிஹஸ்புராணாநி வேதாந்நாநி ததா ட்விஜாஃ ।

தாமாந்யாவாஹ்யேத் ஸ்யாஃ சிவிகாயாம் ட்விஜீத் தமாஃ || 3 ||

தததஸ்தாந்நவதேயம் நாகராஜ மஹீஸரி ।

பாடேஷு சதுரீ மஸ்தாந் ஸாவிரீந் துத்வஜேத் தா || ௪ ||

ப்ரணவஞ்சபதாகாயாம் சத்ரேஷுவ்யாஹ் நுதீஸ்ததா ।

தோரணேஷு ஸ்வாந்ஸர்வாந் வ்யஜநேஷு ததைவசா || ௫ ||

இத்யேவம்வாஹ்மயீர்வித்யாம் டோலாயாம் பூஜயேச்சபாம் ।

லக்ஷ்மயாஸஹசயாநம்வை தஸ்யாம்தேவம்ப்ரபூஜயேத் || ௬ ||

ஸ்தம்பேஷு சதுரோவேதாந் ஸமாவாஹ்யப்ரபூஜயேத் || ௭ ||

இதிஹாஸபுராணாநிவேதாந் காரிததாத்விஜாஃ ।

தாமாந்யாவாஹ்யேத்தஸ்யாம் சிபிகாயாம் த்விஜோத்தமாஃ || ௮ ||

தததஸ்தாந்நவதேயம் நாகராஜமதோபரி ।

பாதேஷு சதுரோமந்த்ராந் ஸாவிரீந் துத்வஜேத் தா || ௯ ||

ப்ரணவஞ்சபதாகாயாம் சத்ரேஷுவ்யாஹ் நுதீஸ்ததா ।

தோரணேஷு ஸ்வாந்ஸர்வாந் வ்யஜநேஷு ததைவசா || ௧௦ ||

இத்யேவம்வாஹ்மயீர்வித்யாம் டோலாயாம் பூஜயேச்சபாம் ।

லக்ஷ்மயாஸஹசயாநம்வை தஸ்யாம்தேவம்ப்ரபூஜயேத் || ௧௧ ||

தா-ம்.—அந்த ஊஞ்சலில் நான்குபக்கங்களில் நான்குவேதங்க ளையும், ஸ்ரீ ராமாயணம் முதலிய இதிஹாஸங்கள், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்கள், மீமாம்ஸைமுதலிய சாஸ்த்ரங்கள், வ்யாகரணம் முதலிய வேதாங்கங்கள், இவைகளை நான்கு சங்கிலிகளிலும், ஆவாஹநம்செய்து ஊஞ்சலுக்குக்கீழ் கருத்மானையும், நாலு கம்பங்

களுக்கும் நடுவில் ஆதிசேஷனையும், நாலு கால்களில் நாலு வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களையும், த்வஜத்தில் ஸாவித்ரியையும், மேல்கற்றும் கட்டியிருக்கிற டக்கயங்களில் ப்ரணவத்தையும், குடைகளில் வ்யாஹ்ருதிகளையும், தோரணங்களிலும் விசிறிகளிலும் ஸமஸ்ததேவதைகளையும், ஆவாஹநம்செய்து, இப்படி வித்யாஸ்வரூபமாய், மங்களக்ரமான தேவதையை ஊஞ்சலிலாராதித்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதநம் செய்யக்கடவன்,

கூ.

గణైః పుష్పైశ్చ వివిధైః ఫలైర్భక్త్యైః సహాయనైః ।

ధూపైర్ద్ధీపైశ్చ తామூర్வై ర్యథాశక్తి చ పూజయేత్ ॥ 2॥

கந்தை:புஷ்பைஸ்சவிவிதைர் பலைர் பக்த்யைஸ்ஸபாயனை:

தூபைர்தீபைஸ்சதாம்பூலைர்யதாசக்திசபூஜயேத் ॥ ௭.

தா-ம்.—ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப்பண்ணினபின்பு சந்தநம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், பாயஸம், திருப்பணியாரம், பழம், தாம்பூலம், இவைகளினாலாராதநம் செய்யவேண்டும்.

௭.

చామరైస్తలవృక్షైః ర్గీతవాదిత్రసర్వనైః ।

పూజాం కృత్యా యథాశక్తిః పశ్చాద్దోలాం ప్రదోలయేత్ ॥ ౩॥

சாமரைஸ்தாலவ்ருந்தாத்நயர் கீதவாதித்ரஸ்தநை:

பூஜாம்க்ருத்வாயதாசக்தி பஸ்சாட்டோலாம்ப்ரடோலயேத் ॥ ௮.

தா-ம்.—சாமரம் திருவாலவட்டங்களை வீசுதல், காரம் செய்தல், வீணைமுதலியவைகளைக் கேட்பித்தல், நர்த்தநம் செய்தல், இவைகளினால் தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி ஆராதநம் செய்து அந்நதாம் ஊஞ்சலைச்சலிப்பிக்கவேண்டியது,

௮.

వేదై శ్చతుర్భ్యః ప్రథమం వేదాశ్చై స్తదన స్తరమ్ ।

సూక్తై శ్చ బ్రాహ్మணస్పత్యైః పురాణై రైష్వవై శ్శుభైః ॥ ౪॥

గాపయిత్యా ప్రబலீశ்చ சை ட்டோலாச்ச ட்டோலயேத் ।

திரயம் ஸ்ரவ்யதூதாம் த்ரூ ட்டோலா விஷேத: ॥ ௧௦॥

வேதைஸ்சதுர்பிப்ரதாம் வேதாங்கைஸ்ததநத்தாம்

ஸூக்தைஸ்சப்ராஹ்மணஸ்பத்யை: புராணைர்வைஷ்ணவசக்தை: ।

காபயித்வாப்ரபந்தைஸ்சசரை டோலாஞ்சடோலயேத்|
ஸ்திரியம்ஸ்வவங்க்ருதாம் தத்ராரோப்ய டோலாம்விசேஷதஃ|| ௧௦.

தா-ம்.—ஊஞ்சலாடும்போது முதலில் நான்கு வேதங்களையும், அநந்தரம் வேதாங்கங்களையும், உபநிஷத்துக்களையும், ஸூத்ரவிசுப்ராணங்களையும், திவ்யப்பரபந்தங்களையும் காரம்செய்வித்து மெள்ளமெள்ள ஊஞ்சலைச் சலிப்பிக்கவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை அவஸ்யமாய் எழுந்தருளப்பண்ணவேணும். க௦.

ஹீலாமுஷ்யவீநித்யம் ப்ரதிமாஸமதாபிவா|

மாஸம்ஸம்வத்ஸரம் வாஸ்யாந்திமித்தேஷ-விசேஷதஃ|| ௧௧||

டோலாமேஹாத்ஸவோநித்யம் ப்ரதிமாஸமதாபிவா|
மாஸம்ஸம்வத்ஸரம் வாஸ்யாந்திமித்தேஷ-விசேஷதஃ|| ௧௧.
தா-ம்.—டோலோத்ஸவம் திரந்தோறும் செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிடில் மாஸத்துக்கொருதரமாவது வருஷத்தி லொருதரமாவது செய்யவேண்டும். விசேஷத்திநங்களில் உதாசக்தி டோலோத்ஸவம் அவஸ்யம் செய்யவேண்டும். க௧.

பஹ்யநாபிமதா ஹீலா விஷ்ணுதேவஸ்யசாரங்கிணஃ|

அஸ்தாபித்யுஸ்தா ஹீலாஸ்யுத்ஸவத்ஸரம்|| ௧௨||

அத்யந்தாபிமதாடோலா விஷ்ணுதேவஸ்யசாரங்கிணஃ|
ஆஷாடாதிசதுர்மாஸாந் டோலாஸ்யாத்ப்ரதிவத்ஸரம்|| ௧௨.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்கு டோலோத்ஸவம் மிகவுயிஷ்ட மாயிருக்கும். ஆகையால் ஆஷாடம், ஸ்ராவணம், பாத்ரபதம், ஆஸ்வயுஜம், இந்த நாலு மாஸங்களிலும் ப்ரதிவருஷம் டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். க௨.

விஷ்ணுபஹ்யநாபிமதா ஹீலா விஷ்ணுதேவஸ்யசாரங்கிணஃ|

புஷ்யாஸ்யுத்ஸவத்ஸரம்|| ௧௩||

புஷ்யாஸ்யுத்ஸவத்ஸரம்|| ௧௩||

நிவேஸ்யசபசம்பாயாம் டோலாயாம்விதிவத்புத்|

ருக்காவஸஸாமகாநநஸ்யஜுஃபாண்டஃப்ரபந்தஃ|| ௧௩.

புண்ணையர்மகோஹரைஸ்ஸ்தோத்ரார டோலாபூஜாம்ஸமாசுரேத்|

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்தின் மஹிஸமயையறிந்த புருஷன் மருதுவான திருப்பள்ளியையுடைய ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி க்ராமமாக ருக்யஜுஸ் ஸாமவேதங்களினாலும், திவ்யப்ரபந்தங்களினாலும், மனதுக்கின்பமாய் பகவதநுகர்ஹத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்கிற ஸ்தோத்ரங்களினாலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யக் கடவன்.

கரு.உ.

தர்யநா டீஸ டீலாயாம் த்ரயானாநஸ்ய சாரிணஃ || ௧௪||

ஸர்வபந்விநிஸ்துதா ஸா யாநி ஸரம் ஸதம் |

தர்சநாதேவடோலாயாம் த்ரயீநாதஸ்யசார்ங்கினஃ || ௧௫.

ஸர்வபந்தவிநிர்முத்தா நராயாந்திபரம்பதம்|

தா-ம்.—ஸகல வேதத்தின் ஸாரார்த்தமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷத்தையடைவார்கள்.

கரு.உ.

டீலாயாம் தர்யநம் விஸ்டீ ர் ஸாஸ்தகநாசநம் || ௧௬||

ஹாயமே ஹாயுதா த்யுணம் ஸர்வகாமஸுபதம் |

டோலாயாம் தர்சநம் விஷ்டேணர் மஹாபாதகநாசநம்|| ௧௭.

ஹயமேதாயுதாத்புண்யம் ஸர்வகாமபலபரதம்|

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவனுக்கு ப்ரஹ்மஹத்யைமுதலிய பெரிய பாபங்களும் நசிக்கும். பதினாயிர மஸ்வமேதத்தினுலுண்டான புண்யத்தைக்காட்டிலும் அதி கபுண்யமுண்டாகும். இச்சித்தவையெல்லாம் ஸித்திக்கும். கரு.உ.

டீலாமஸாஸ்தவம் கர்யாதீ ஸக்ய வ்ய யோ ட்யுஜீ த்ரமஃ|| ௧௮.

கலகீடம் ஸமுத்யுத்ய ஸ ரகீப்ய தீ ஸ்வம் ஸதம் |

டோலாமஹோத்ஸவம்குர்யாத்ஸக்ருத்வாயோத்விஜோத்தமாஃ|| ௧௯.

குலகோடிம்ஸமுத்ருத்ய ஸகச்சேத்வவஷ்ணவம்பதம்|

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! எவனொருவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஒருக்காலாகிலும் டோலோத்ஸவத்தைச் செய்கிறானோ? அவன்தன் குலத்திற்பிறந்தார்களாய் மோக்ஷத்தையடையாமல் கீழ்மலோகங்களி லிருக்கிற எல்லாரையும் மோக்ஷத்தையடைவிப்பித்துத் தானும்மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

கரு.உ.

జన్మే వాసుదేవస్య రాఘవస్య విశేషతః || ౧౭||

మహాత్మ్యం ప్రకర్వీతం డోలాయాం వినివేశ్య తే ।

జన్మార్జేక్షవాஸ-தேவஸ்ய ராகவஸ்யவிசேஷதః|| ௧௭.

மஹோத்ஸவம்ப்ரகர்வீத டோலாயாம் விநிவேஸ்யதௌ|

தா-ம்.—ஸ்ரீஜயந்தி, ஸ்ரீராமநவமி, இந்த உத்ஸவங்களில் கண்ணன், சக்ரவர்த்தித்திருமகன், இவர்களுக்கு டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். ௧௭.

ఉత్సవే డూహారే క్షేత్రే డోలాం పశ్యతి భక్తిమాన్ || ౧౮||

స మహాపాతకై ర్మోరే ర్ముక్త్యதే నాత్ర సౌఖ్యః ।

உத்ஸவையோஹரேகேஷத்ரே டோலாம்பஸ்யதிபக்திமாந்|| ௧௮.

ஸமஹாபாதகரீகோரைர் முச்யதேநாத்ரஸம்சயః|

தா-ம்.—ஒருவன் பக்தியுடையவனாய் ஸ்ரீரங்கம்முதலிய தீவ்ய தேசங்களிற் சென்று டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தானாகில் அவனுடைய ஸமஸ்த பாபங்களும் நசிக்கும். இதில் ஸம்சயமில்லை. ௧௮.

సర్వై కామా నవాప్నోతి పదం ప్రాప్నోత్యసంశయమ్ || ౧౯||

ஸர்வாங்காமாநவாப்நோதி பதம்ப்ராப்நோத்யஸம்சயம்|| ௧௯.

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன் ஸகல மனோரதங்களையும்டைந்து கடையிசில் மோக்ஷத்தையடைவான். இதில் ஸம்சயமில்லை. ௧௯.

యత్ర యత్ర స్థితా డోలా దేవస్య పరమాత్ సః ।

తత్ర దేవగణా స్సర్వే బ్రహ్మబ్రహ్మరొగముః || ౨౦||

గాయத்ரி సామగానేన విమానస్థా శ్చభక్తిః ।

யத்ரயத்ரஸ்திதாடோலா தேவஸ்யபரமாத்மநః|

தத்ரதேவகணஸஸர்வேப்ரஹ்மருத்ராபுரோகமாரః|| ௨௦.

காயத்திஸாமகானேந விமான்ஸ்தாஸ்பக்திதః|

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு எந்தெந்த வீடங்களில் டோலோத்ஸவம் நடக்கிறதோ? அங்கெல்லாம் ப்ரஹ்மா,ருத்ரன் முதலிய தேவர்கள் விமான்களிலேறிவந்து பக்தியுடன் ஸாமகாரம் பண்ணி ஸ்துதிசெய்கிறார்கள்.

தா-ம்.—பராசரபகவான் சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! பகவானுக்கு நித்யமாகச் செய்யவேண்டும் திருவாராதநக்ரமத்தைப் பரக்கச் சொன்னேன். இனி, விசேஷத்திநங்களிற் செய்யவேண்டிய திருவாராதநக்ரமத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் கேளுங்கள். இவ்வண்ணமே வஸிஷ்டர் முதலிய ருஷிகளும் முற்காலத்தி லுபதேசித்திருக்கிறார்கள்.

ఉపోష్యే కాదశీం సమ్యక్ష్వాదశ్యా మరుణోదయే|

஁ப்ரீஸ்யநம் நரஃ க்யூஷ்ய புஜயே ந்நுஸாடநம்|| ௨||

உபோஷ்யகாதசீம்ஸம்யக் த்வாதஸ்யாமருணோதயே|

தா த்ரீஸநாமநாக்ருத்வாபூஜயேந்மதுஸூதநம்|| ௨..

தா-ம்.—ஏகாதசியன்றைக்கு ஒன்றும் புஜியாமலுபவாஸம்செய்து த்வாதசியன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் தலைக்கு நெல்லிக்காய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்து பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு த்திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். ௨.

ஓமலே ஸுலசீவத்ரே ஸ்ரட்யமஜ்ஜரிசம்யுதே|

அர்ப்யை ந்ந்ரதேந த்விஜ்ஜதரதம் ஹரிம்|| 3||

கோமலைஸ்துலஸீபத்னார் ஹ்ருத்யமஞ்ஜரிஸம்யுததே|

அர்ச்சயேந்மந்நரத்நேநத்வஷ்டோத்தராததம்ஹரிம்||

தா-ம்.—அத்திருவாராதத்தில், அழகியதாயிருக்கிற கதிர்களை யுடைய ம்ருதுவான திருத்துழாயினிதழ்களைக்கொண்டு த்வயமந்த்ரத்தினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டியது. ௩.

மஹாஜ்ஜகூடசம்யுக்தம் ஸாமஸாந்நம்ஸமர்ப்யஸே|

தேநைவ ஜஹுயாதகநௌ மந்த்ரேணைவதுபக்திமாந்|| ௪||

மத்வாஜ்யகுடஸம்யுக்தம் பாயஸாந்நம்ஸமர்ப்பயேத்|

தேவைவஜஹுயாதகநௌ மந்த்ரேணைவதுபக்திமாந்|| ௪.

தா-ம்.—பின்பு, தேன், பால், வெல்லம் சேர்த்துச் செய்தப்ரஸாதத்தை யமுதுசெய்யப்பண்ணி, அந்தப்ரஸாதத்தினாலேயே த்வயமந்த்ரத்தைச் சொல்லி வெகுபக்தியுடன் தன் சக்திக்குத்தக்கபடி அகநியில் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ௪.

பெஷ்வா நோஜயே ஸ்வரூபம் ஸ்வயம் புஷ்டீக வு ச்சு|

புரணாத்நவணம் க்யூஷ்ய யாஸத ஸ்மயம் ரவீ|| ௫||

ரஃத்ரீ மஹோத்யவம் கர்யா தீதவாதிஸ்ஸந்நை ||

சந்யஃ ப்ரஸந்நோ ஸ்ரீகவாஃ ப்ரீணதி புருஷஃ த்ருமஃ || ௨ ||

தஹா நஹுத்யதி த்ரீஷோ யஜ்ஞவாந்நவாதிபி ||

.வ்யாபிஷாஸநா தந்ய திஸ்ஸந்நஃ ப்ரீதிசரம் ந து || ௨ ||

வைஷ்ணவாந் போஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம்புஞ்ஜீதவைததஃ |

புராணஸ்ரவணம்க்ருத்வா யாவதஸ்தமயம்ரவே || ௩ ||

ராத்ரௌமஹோத்ஸவம் குர்யாத் தீதவாதிதாநிஸ்வநை |

ஸத்யஃ ப்ரஸந்நோபகவாந் ப்ரீணதிபுருஷோத்தமஃ || ௪ ||

ததாநதுஷ்யதிஸ்ரீசோ யஜ்ஞதாநவ்ரதாதிபி |

த்வாதசீபூஜநாதந்யத்வீஷ்டேணஃ ப்ரீதிகரம்நது || ௫ ||

தா-ம்.—பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணி வைத்து அதன்பின் அச்சேஷத்தைத் தான்புஜிக்கக்கடவன், அநந்தரம், ஸூர்யனஸ்தமிக்குமளவு முறங்காமலிருந்து புராணம் வாசிக்குமிடத்திற்குச் சென்று புராணகதைகளைக்கேட்டிருந்து, அன்றிராத்திரி வீணை மத்தளம் முதலிய மங்கள் வாத்தியங்களை முழக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெகு சீகரத்தில் அவனிடத்திலருள்புரிவன். யஜ்ஞம், தாநம், வ்ரதம் முதலிய எதைச்செய்தாலும் அதெல்லாம் த்வாதசியில் கீழ்ச்சொன்னபடி செய்ததிருவாராதந்ததைப்போல் ஸ்ரீபதிக்குப் பரியமாகமாட்டா.

67.

துலஸீபூஜநாச்சைவ ததாபாகவதார்ச்சநாத் |

மந்வாசேதஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத் || ௨ ||

அஸ்யமேதஸந்நய ஸ்ரீபலம் ப்ராப்திநிஸ்சிதம் |

துலஸீபூஜநாச்சைவ ததாபாகவதார்ச்சநாத் |

மந்தவாரேதஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத் || ௩ ||

அஸ்வமேதஸஹஸ்ரஸ்ய பலம்ப்ராப்திநிஸ்சிதம் |

தா-ம்.—திருத்துழாயையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுையு மாராதித்தாலும், நரஸிம்ஹ சதுர்த்தசியில் அதுவும் சனிக்கிழமையோடு கூடிய நரஸிம்ஹசதுர்த்தசியில் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீநரஸிம்ஹனுக்குத்திருவாராதநம் செய்தாலும் ஆயிரமஸ்வமேதங்களின் பலத்தையடைக்கடவன். இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமில்லை நிஸ்சயம்.

அ.தி.

కోదణ్డనే రహా నిత్యం ప్రత్యూషేన్నానమాచరేత్॥ ౯॥

తత్రార్చయే జగన్నాథం ధూపదీపనివేదనైః ।

అర్చయిత్వాఽచ్యుతం భక్త్యానభూయో జన్తభాగ్యవేత్ ॥౧౦॥

கோதண்டஸ்தேரவௌநித்யம் ப்ரத்யுஷேஸ்காமாசரேத்|| சு,

ததாரார்ச்சயேஜ்ஜகந்நாதம் தூபதீபநிவேதனம்

அர்ச்சயித்வாச் புதம்பக்த்யா ந பூயோஜம்மபாக்பவேத்||

தா-ம்.—மார்கழிமாஸத்தில் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து ஸ்நானம்செய்து ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்கு பந்தியுடன் சூபதீபங்கள் ஸ மர்ப்பித்து கைவேத்யம் கண்டருளப்பண்ணி, தினந்தோறும் திருவா ராதனம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்கிறவன் திரும்பி ஸம்ஸாரத் திற் பிறக்கமாட்டான். .. கடு.

సద్భాగం స్నాత్యా విధానేన తపోమాస్యరుణోదయే ।

పూజయే న్నాథవీపుష్పై రపూపాది నివేదయేత్॥ ౧౧॥

అర్చయిత్వా విధానేన సర్వాక్ కామాః సమశ్నుతే।

తపస్యేచోడితే భానో న్నా త్యా నద్యాం విధానతః ॥ ౧౨॥

మాధవీకుసుమై ర్నిత్య మర్చయే న్రాధవః బుధః ।

కృపరం గుడముద్దాన్నం శర్కరాఢ్యం నివేదయేత్ ॥ ౧౩॥

తీలై శృ మధుసంయుక్తై ర్భూహుయాత్మై రుషేణహి

పరిత్రుప్యే జగనాథ శ్చియా సహ జనార్దనః॥ ౧౪॥

நத்யாம்ஸ்காத்வாவிதானே தபோமாஸ்யருணோதயே

பூதமேம்மாதவீபுஷ்பை சபூபாதிநிவேதயேத்|| கக.

அர்ச்சுயித்வாவிதானே ஸர்வாங்காமான்ஸமஸ்ருதே |

தபஸ்யேசோதிதேபாஸௌ ஸ்நாத்வாரத்யாம்விதாநதஃ|| கஉ.

மாதவி குஸுமமர்ந்தித்ய மர்ச்சயேந்மாதவம்புத:

க்ருஸரம்குடமுத்காங்கம் சர்க்கராடயம் நிவேதயேத்|| கங.

தலைச்சமது ஸம்யக்ஸ்தர் ஜுஹுபாத்தபௌ ருஷண ஹரி

பரிசுஷ்டியெஜ்ஜகந்நா,தம்ஸ்நியாஸஹஜநார்,தந:॥

பிரிவாஸரம் ப்ரகூர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் |

பூர்ணேமஹோத்ஸவோமயே குர்வீதாவப்ருதம்சபம் || ௧௮

வெள்ளவாஃ ஹீஜயே ச்ஞக்யா தக்ஷிணாபி ரர்யயேத் |

தரீவாஸரம்ப்ரகூர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் |

பூர்ணேமஹோத்ஸவோமயே குர்வீதாவப்ருதம்சபம் || ௧௮

வைஷ்ணவாஃபோஜயேச்சகத்த்யா தக்ஷிணாதிபிரர்ச்சயேத் |

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன ஜபஹோமங்களையும் உத்ஸவத்தையும் முன்று நாள் நடத்திப்பின்பு அவப்ருதம் என்கிற மங்களஸ்தாநம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம்செய்து தன்சக்திக்குத் தகுந்தபடி தக்ஷிணைகொடுத்துத்ருப்தியடைவிக்கவேண்டியது. ௧௮.

நஹீமாஸே நபஸ்யேவ க்யஸ்டாப்யமாயம் ததேவ ச || ௧௯

ப்ரஹ்மஸம்ஸுதா புந்யா ஸாஜய ந்தி கீ ர்துதா |

ஊர்ஷ்ய தஸ்யம் தீவீசஃ புஜ்ய ஜாகரணாபி || ௨௦

கூடார்டிரகம்சக்ருஸர மபூபாநிநிவேதயேத் |

ப்ராதுக்ருயாதவப்ருதம் ஹோமம்குர்வீதவைஷ்ணவம் || ௨௧

வெள்ளவாஃ ஹீஜயே ச்ஞக்யா தக்ஷிணாபி ஸ்ரஹீஷயேத் |

விஷ்ணுச்சால ச்ஞக்யம் ஹீஜயேத் ஹீஜயேத் |

நபோமாஸேபேஸ்யேச க்ருஷ்ணாஷ்டம்யாம்ததைவச ||

ப்ரஹ்மர்க்ஷஸம்யுதாபுண்யா ஸாஜயந்திநிசீர்த்திதா |

உபோஷ்யதஸ்யம்தேவேசஃ பூஜ்யோஜாகரணாதிபி || ௨௦.

குடார்த்ரகம்சக்ருஸர மபூபாநிநிவேதயேத் |

ப்ராதுக்ருயாதவப்ருதம் ஹோமம்குர்வீதவைஷ்ணவம் || ௨௧.

வைஷ்ணவாஃபோஜயேச்சகத்த்யா தக்ஷிணாபிப்ரதோஷயேத் |

விஷ்ணும்சாலங்க்ருதம்பக்த்யாடோலாயாம்விநிவேசயேத் || ௨௨

தா-ம்.—ஸ்ராவணமாஸத்திலாவது பாத்ரபதமாஸத்திலாவது ஸூரியன் ஸிம்ஹராசியில் ப்ரவேசித்திருக்கும்போது (ஆவணிமாஸத்தில்) க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீ ரோஹிணிகூடிய தினத்திற்கு ஸ்ரீஜயந்தியென்றுபெயர். அத்தினத்தில் உபவாஸம்செய்து ராத்ரி விழித்தி

ருந்து சுக்கு வெல்லம், எள்ளுருண்டை, அப்பம் முதலிய திருப்பணி யாரங்களைக் க்ருஷ்ணரூபவதரித்த ஸ்ரீமத் நாராயணனுக்கு அமுது செய்யப்பண்ணி மறுநாள் விடிந்தபின் அவப்ருதமென்கிற மங்களஸ் நாமம்செய்து ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு விஷயமான மந்த்ரங்களிலுல் ஹோ மம் பண்ணி, பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம் செய்து தன்சக்திக்குத்தகுந்தபடி தக்பிணைகொடுத்துத் த்ருப்தியடைவித்து, ஸாயங்காலம் கண்ணனுக்குத் திருவாரணம் புஷ்பம் முதலியவைஸ மர்ப்பித்து ஊஞ்சலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உத்ஸவம் செய்யக்கூட வன்.

உஉ.

ద్వాదశ్యం వైష్ణవரేఖ సభస్యే స్నానమాచరేత్ |

సద్యాం తీର୍థే తటాకేవా పూజయే ద్విధిపద్ధతిమ్ || ౨౩||

వాసుసం పూజయే చ్చక్ర్యా దధ్యన్నంచ నిவேదయేత్ |

தேசை வ ஐசாயா தர்மோ வైஷ்வாஹோஜயேத் || ௨௪||

த்வாதச்யாம் வைஷ்ணவரேக்ஷைது நபஸ்யேஸ்நாநமாசரேத் |

நத்யாம்தீர்த்தேதடாகேவா பூஜயேத்விதிவத்தரிம் || ௨௩.

வாமநம்பூஜயேச்சகத்யா தத்யந்தம்சரிவேதயேத் |

தேசைவஹோஹாமாதக்ரௌவைஷ்ணவார்போஜயேத்ததஃ || ௨௪.

தர-ம்.—பாத்ரபதமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் திருவோண பக்ஷ த்ரத்தோடுகூடிய த்வாதசியன்றைக்கு (வாமநத்வாதசியன்றைக்கு) ஆறுகளிலாவது புண்யபுஷ்கரிணிகளிலாவது ஸ்நாநம்செய்து வாம நனுக்குத் திருவாராதம் செய்து தத்யோதநம் அமுதுசெய்யப்பண்ணிப் பின்பத்தப்ராஸாதத்தினால் ஹோமம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுக்குத் ததீயாராதம் செய்யவேண்டியது.

௨௪.

ద్వాదश्यां కృష్ణపక్షే. తు తపోదూసి విధానతః |

క్రోడరూపం హరిం సమ్యక్ పూజయే త్పురుషోత్తమమ్ || ౨౫ ||

తత్రా ప்ய వభுతேం కృత్వా బ్రాహ్మண ஸ்யோஜயேద్வபுதஃ |

జపహோమాదికం తత్ర హ్య ந స్తఫலదం విదుః || ௨௬||

த்வாதச்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்து தபோமாலிவிதாததஃ |

க்ரோடரூபம்ஹரிம்ஸம்யக் பூஜயேத்புருஷோத்தமம் || ௨௫.

தத்ராப்யவப்ருதம்க்ருத்வா ப்ராஹ்மணுர்போஜயேத்புதஃ |

ஜபஹோமாதிகம்தத்ரஹ்மயந்தபலதம்விதுஃ ||

௨௬.

தா-ம்.—மொசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்வாதசியன்றைக்கு ஸ்ரீவரா ஹநயநாருக்கு உத்ஸவம்செய்து அவப்ருதஸ்நாநம்செய்து பின்பு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம் செய்யவேண்டியது. அந்நாளில் ஜபம்ஹோமம் முதலியவை எதுசெய்தாலும் அவை அளவில் லாதபலத்தைக் கொடுக்கும்.

உகூ.

வైஷ்ணவ்யம் பார்வமூஸ்யம் து ஸ்ரீமதே விமலே ஸத்

ஹாத்ரிஸ்யம் ஸரஃ க்யூத்ய க்யூத்யத்யே ஹவேத்ரதஃ || ௨௨||

ரத்ரே ஸ்ரீமத்யுபாஸ்யே மரப்யே ஸ்ரீமத்யுபாஸ்யே

தத்யுபாஸ்யே ஸ்யுபாஸ்யே ஸ்யுபாஸ்யே ஸ்யுபாஸ்யே || ௨௩||

விவேத்ய வ்யுபாஸ்யே ஹவேத்ரதஃ ஸ்யுபாஸ்யே || ௨௪||

ஸ்யுபாஸ்யே ஹவேத்ரதஃ ஸ்யுபாஸ்யே ஸ்யுபாஸ்யே || ௨௫||

ஸவசாக்யம்பெளர்ணமாஸ்யாந்து ப்ரபாதேவிமலேஸதி|

தாத்ரிஸநாமநாக்ருத்வா க்ருதக்ருத்யோபவேத்ததஃ|| ௨௬.

ரக்ஷைஸஸரோருஹர்தேவ மர்ச்சசேயம்மதுஸூதகம்|

தத்யம்மபாயஸம்ஸ்பீதம் ஹ்ருத்யைஸ்குதபலேஸஸஹ|| ௨௭.

சிவேத்யவைஷ்ணவாந்பக்த்யா போஜயேத்யோபதோத்விஜஃ||

ஸாஹஸ்ரவாரஷிகம்பூஜாம் லபதேநாத்ரஸம்சயஃ|

உகூ.

தா-ம்.—வைசாகமமாஸம் பெளர்ணமியன்றைக்கு விடியற்காலத

தில் நெல்லிக்காய் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய்து செந்தாமரைப் பூக்களை

க்கொண்டுவிட்டு ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, திருக்கன்ன

லமுது, தத்யோதகம், ருசியுள்ள மாம்பழங்கள், இவைகளை ஸம்ருத்

தியாக அழுது செய்யப்பண்ணிப் பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை பக்தியு

டனமுதுசெய்விக்கக்கடவன். இந்நாளிலிவ்விதமாக பகவானையும்

பாகவதர்களுையு மாராதித்தால் ஆயிரம் வருஷமாகச் செய்தவாராத

நத்தின்பலத்தையடைந்து ஸமஸ்தமான யஜ்ஞயாகாதிகளையும் செய்

தவனாகக் கடவன். இதில்ஸம்சயமில்லை.

உகூ.

ஸ்யுபாஸ்யே ஹவேத்ரதஃ ஸ்யுபாஸ்யே ஸ்யுபாஸ்யே || ௨௬||

சயநேபோதநேசைவ ப்ருஹதுத்ஸவமாசரேத்

தா-ம்.—சயநஏகாதசி (ஆஷாடசுக்லேகாதசி) யிலும் போதந ஏ

காதசி(கார்த்திகசுக்லஏகாதசி)யிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப்பெரிய

உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்.

உகூ.

புத்த்யஜம் புதிமூஸம் வா புதிபக்ஷ மஹாபி வா || 3௦||

கூத்யவம் விதிநா குரூய த்வுரரஹ்ஸ்டிவ்யத்யை ||

புரத்யபத்தம்புரதிமாஸம்வாப்ரதிபக்ஷமதாபிவா|| ௩௦.

உத்தஸவம்விதிநாகுர்யாத் புரராஷ்ட்ராத்விவ்ருத்தத்யை||

தாம்.—வருஷமாஸ பக்ஷங்களில் செய்யவேண்டிய உத்தஸவத்
ஸாதத் தவறாமற் செய்யக்கடவன். ௩௦.

இதி ப்ரீசராசரஸ்துதா புத்தரஹ்ஸ்டி விதிஸு ஸரம ஧ர்த்தாஸ்த்ரீ

நై விஹிதீத்ஸவர்த்தஸநாம

அப்யமோ஽ஹ்யாய:

அ-வது அந்யாயம் முற்றியது.

கூ-வது அந்யாயம்.

மேஹா த்ஸவவர்த்தம்.

ப்ரீசராசர கூவா.

மஹிதீத்ஸவ விதிவக்ஷ்ய வாஸுதேவஸ்ய சாஹிண: |

ஸவராஹ்ஸம் ஸப்தராஹ்ஸம் பஞ்சராஹ்ஸம் மஹாபிவா || ௩௧||

புராஹ்ஸம் வா புருஷீத யதாசுக்திவ்யத்யை: |

மேஹாத்ஸவவிதிமவக்ஷ்யே வரஸுதேவஸ்யசாஹிண: |

நவராத்தரம்ஸப்தராத்தரம் பஞ்சராத்தரமதாபிவா|| ௩௧.

தாராத்தரம்வாப்ரகூர்வீதயதாசக்தித்விஜோத்தமா: |

தாம்.—ஸ்ரீபராசரபகவான் சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே: ப்ரீமற்
நாராயணனுக்குப் ப்ரஹ்மோத்ஸவமென்கிறமேஹாத்ஸவம் செய்யவே
ண்டும் விதியைச்சொல்லுகிறேன். மேஹாத்ஸவமென்கிறபுருஷீதம்
ன்பது—ஒன்பது நாளாவது, ஏழுநாளாவது, ஐந்துநாளாவது, முன்
றுநாளாவது தன்சக்திக்கருணமாகச்செய்வதாம். ௩௧.

அதாஸுதேஹிதீத்ஸவ மஹாபிவா || ௩௨||

ஸ்வரஹ்ஸம்வாபுராஹ்ஸம் வாஸுதேவஸ்ய சாஹிண: |

ஸ்வரஹ்ஸம்வாபுராஹ்ஸம் வாஸுதேவஸ்ய சாஹிண: || 3௨||

ஆதெளசுபேஹிகர்த்தவ்ய மங்குரார்ப்பணமாதராத்|| ௨.

ஸ்வர்ணராஜததாமராதி பாஸிகாஸுபாகல்பயேத்|

ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வந்து சராவேஷ்வவ்ரணேஷுவா|| ௩.

தா-ம்.—உத்ஸவத்திற்கு முதலநாள் சுபலக்ஷத்தில், டொன்னி
னாவது, வெள்ளியினாவது, செம்பினாவது, அல்லது மண்ணி
னாவது செய்யப்பட்ட பாஸிகையிலாவது, பிளவில்லாத மடக்கிலா
வது மணநிறைத்து அதில், ஸ்வஸ்திவாசநமென்கிற மந்தரத்தைச்
சொல்லி அங்குரார்ப்பணம் (நவதாந்யங்களைக் கலந்து தெளித்தல்)
செய்யவேண்டும். ௩

புத் ஸ்னாப்ய விஹஸேன பூசயே தத்யுதம் ॥ ௪॥

௧௧: புஷ்பேஷு ஸுபாப்யே ருஷ்டேஷு விஷ்டேஷு ॥ ௪॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௫॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௬॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௭॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௮॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௯॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௦॥

புஷ்பேஷு விஷ்டேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௧॥

பாரதஸ்ஸாத்வாவிதானே பூஜயேதத்யுதம் ॥ ௧௨॥

கந்தை: புஷ்பேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௩॥

பாரத்யுதம் ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௪॥

பாரத்யுதம் ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௫॥

மந்தரத்வயேநபுஷ்பாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௬॥

ருத்விஜோவரயேத்யுதம் ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௭॥

விபரந்த்வாதசஸங்க்யாகாந் வ்யாபகார்த்தவிதஸ்ஸுபாப்யேஷு ॥ ௧௮॥

சத்வாராய்சதுரோவேதார்ததாஸுபிக்தசதுஷ்டயம் ॥ ௧௯॥

சதுர்மந்தராய்ச்சத்வாரோ ஜபேப்யுகாமசோத்விஜா: ॥ ௨௦॥

தா-ம்.—உத்ஸவத்தன்னைக்கு விடியற்காலத்தில் விதிப்படி ஸ்
நாகம் செய்து, பகவத்ஸந்நிதியிற்சென்று, சந்தரம், புஷ்பம், தூபம்,
தீபங்களை ஸமர்ப்பித்து, பலவிதமான பரஸாதங்களை அழுதுசெய்யப்

பண்ணிப் பின்பு, புருஷஸூக்தத்தின் பதினாறுக்குக்களையும் ப்ரணவத்தோடு சேர்த்த கேசவன் முதலிய பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சொல்லி புஷ்பங்களினு லர்ச்சனைசெய்து அநந்தரம் த்வயமந்தரத்தினால் னூற்றெட்டு அர்ச்சனைசெய்யவேண்டியது. பின்பு, ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களைச் செவ்வையாயறிந்த பன்னிரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நுத்விக்குகளாக வரிக்கவேண்டியது; அவர்களில் நால்வர் நான்குவேதங்களையும், நால்வர் நான்கு ஸூக்தங்களையும், மற்ற நால்வர் நான்கு மந்தரங்களையும் ஜபிக்கக்கடவர்கள்.

எழி.

ஹோமமஸ்ய மூஸாந்ய ஜபயா த்வயமந்தரம் || ௮ ||

மஹாப்ய கௌஸ்யே க்ருத்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ய || ௯ ||

புருஷஸூக்தே ப்ரணவாந்யே ரத்திநி || ௧௦ ||

ததாஸு ப்ரகாஸாய மஹாப்ய மஹாப்ய மஹாப்ய || ௧௧ ||

சதுர்ப்பு ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே || ௧௨ ||

புஷ்யே ப்ரணவாந்யே மஹாப்ய மஹாப்ய || ௧௩ ||

ஹோமமண்டபமாஸாத்ய ஜஹாபாத்பாயஸமந்ததம் || ௧௪ ||

மத்வாஜயகுடஸமயுக்த மக்ஞௌலக்ஷணஸமயுக்தே |

ப்ரத்யுருசமவைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை ப்ரணவாத்வயரத்தரிதம் || ௧௫ ||

ததாஸு ப்ரகாஸாய மஹாப்ய மஹாப்ய மஹாப்ய || ௧௬ ||

சதுர்ப்பு ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே || ௧௭ ||

புஷ்யே ப்ரணவாந்யே மஹாப்ய மஹாப்ய || ௧௮ ||

தாம்.—பின்பு பாகசூக்தங்குவந்து பாவினூற்செய்தப்ரஸாதத்

தில் தேன் நெய் வெல்லங்களைக்கலந்து அந்தப்ரஸாதத்தை விநிப்ரகாரமாகப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிற அக்நியில் புருஷஸூக்த ஸ்ரீ ஸூக்த பூஸூக்த நாராயணஸூக்த விஷ்ணுஸூக்தங்களின் ருக்குக்களினால் ஒவ்வொருதரமும், திருமந்தரத்தினாலும் திருத்வாதசாக்ஷரியினாலும் ஷடக்ஷரியினாலும் த்வயத்தினாலும் தனித்தனியே னூற்றெட்டுத்தரமும், விஷ்ணுகாயதரியினாலும் ப்ரணவம் முன்னாக ஹோமம்செய்து அதன்பின்செய்ய வேண்டிய பாஸிகாராதநம் முதலியவைகளைச் செய்யக்கடவன்.

க.உ.

ததாஸு ப்ரகாஸாய மஹாப்ய மஹாப்ய மஹாப்ய || ௧௯ ||

சதுர்ப்பு ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே ருஷ்யே || ௨௦ ||

புஷ்யே ப்ரணவாந்யே மஹாப்ய மஹாப்ய || ௨௧ ||

ஸ்வஹ்ருதே ஸ்மாயுக்ஞம் நானர்த்த விஹிதம் ।

தஸ்மிந்ஸுபாஸநே ரமே மூதுஷ்ணபரிச்சுதே ॥ ௧௩॥

விவேச்ய தேவ மூதுஷ்ணபரிச்சுதே ஸ்மாயுக்ஞம் ।

ததஸ்ஸ்யந்தநமாஸாத்ய சதுர்பிஸ்தேதாரணேரயுதம்॥ கங்,

சத்ரத்வஜுபதாசாத்யை ஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்।

ஹயைர்லக்ஷணஸம்யுக்தை ஸ்ஸர்வதாமவிபூஷிதைः॥ கஉ.,

ஸ்வலங்க்ருததஸ்ஸமாயுக்தம் நானாரத்நவிபூஷிதம்।

தஸ்மிந்சபாஸநேரமயே ம்ருதுஸம்லக்ஷணபரிச்சுதே॥ கங்,

நிவேப்யதேவமர்க்யாத்யை ருபசாரைஸ்ஸமர்ச்சயேத்।

தா-ம்.—பிறகு, நான்கு வாசல்களிடிலும், குடைகொட்டிக்கய
ம் முதலிய வைகள் கட்டியும், பலவிதமான ரத்நங்களிழைத்தும், க
டிவாளம் முதலியவைக ளிட்டு சேணம் முதலிய வைகளினாலலங்க
ரிக்கப்பட்டிருக்கிற உத்தமலக்ஷணங்களை யுடைய நான்குகுதிரைகள்
கட்டியுமிருக்கிற திருத்தேரின் பேரில் ம்ருதுவாய் இணைந்தழகியதா
யிருக்கிற ஆஸநமிட்டு அங்கு ஸ்ரீமநாராயணனை யெழுந்தருளப்ப
ண்ணி அர்க்யம் பாத்யம் முதலிய உபசாரங்களினாலாராதம் செய்ய
க்கடவன். கங்.உ.

அஜீதேவீம் ஸமஹ்ருத்ய புரதஃ பதகேஷ்வரம் ॥ ௧௪॥

புஷ்பலோகராஜாநம் புஜயே ஷ்ஞ்சிஸ்யம் ।

பரித ஷ்ஞ்சகராதி ஹேதீ ரஹ்ருதே ॥ ௧௫॥

அங்கேதேவீம்ஸமப்யர்ச்சய புரதஃபதகேஸ்வரம்॥ கசு,

ப்ருஷ்டதோநாகராஜாநம் பூஜயேச்சக்திஸம்யுதம்।

பரிதஸ்ஸங்கசக்ராதி ஹேதீரப்யர்ச்சயேத்ததஃ॥ கரு.

தா-ம்.—பின்பந்த ஸ்ரீமநாராயணனுடைய மடியில் ஸ்ரீமஹா
லக்ஷ்மியையும், முன்னே கருடனையும், பின்னே திருவந்தாழ்வானை
யும், சுற்றும் சங்கம் சக்ரம் முதலிய திவ்யாயுதங்களையும் ஆராதிக்க
க்கடவன்.

சுஜாதிசாந் ஸ்ரீரஜேஷு ஹ்ருதேஷு குமுகாதிசாந் ।

ரஹ்ருதேஷு ஹேதேஷு ததஜாநிவ சாபரே ॥ ௧௬॥

சேலிவாஸ புநாணாநி ஸரதஃ பரிபூஜயேத் ।

சாமுரேஷு ச ஸ்நாஸி விமலாப்யஸ்து சூரிஃ || ௧௨||

சாமுரேஷு ச ஸ்நாஸி ௬ டாருகம் நைவயஸ்தரி |

விமலேசா தபத்ரேச ஸ்நாஸார்யா சமர்ப்யைத் || ௧௩||

ஸ்நாஸுரேஷு வேதாஸ்ய சாவித்ரி டர்ப்யைத் ததா |

விமலேசா தபத்ரேச சந்த்ரஸூரியோளஸமர்ச்சயேத் || ௧௪||

சண்டாதிதாம் ஸ்தேதாரணேஷு தவஜேஷு குமுதாதிதாம் |

ததசக்திரேஷுவேதாம்ஸ்ச ததங்காநிசகூபரே || ௧௫||

ஸேதிஹாஸபுராணாநி ஸர்வதஃபரிபூஜயேத் |

சாமரேஷு சசந்தாம்ஸி விமலாத்யஷ்டசக்திபிஃ || ௧௬||

ஹயேஷு சதுரோமந்த்ராம் தாருகம்சைவயந்தரி |

விமலேசாதபத்ரேச சந்த்ரஸூரியோளஸமர்ச்சயேத் || ௧௭||

ஸர்வயோக்த்ரேஷுவேதாம்ஸ்ச ஸாவித்ரிமந்தர்ப்பணேததா |

ஏவம்ஸ்யந்தமப்யர்ச்ச்ய தஸ்மிந்தேவம்ஸமர்ச்சயேத் || ௧௮||

தா-ம்.—அத்திருத்தேரில் நான் குவாசல்களிலும் சண்டன் முத

லிய எட்டுத்வாரபாலர்களையும், கொடிகளில் குமுதன் முதலியகணு
திபர்களையும், நான்கு சக்தர்களில் நான்கு வேதங்களையும், ஏர்க்கா
லில் சிக்ஷாமுதலிய வேதாங்கங்களையும், சுற்றும் ஸ்ரீராமாயணம் மு
தலிய இதிலாஸங்களையும், ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்க
ளையும், சாமரங்களில் காயத்ரி முதலிய சந்தஸ்ஸங்கங்களையும், குதிரை
களில் திருவஷ்டாக்காரம் முதலியநான்குமந்தர்களையும், ஸாரதியில்
தாருகளையும். குடையில் சந்த்ரஸூரியர்களையும், கடிவாளங்களில்
வேதங்களையும் கண்ணாடியில் ஸாவித்ரிமந்தரத்தையும், ஆவாஹநம்
செய்து அவைகளுக்காராதம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பத்திருத்தேரி
லெழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதம் ஸமர்
ப்பிக்கவேண்டியது.

கக.

யுப்யக்ஷ ருஷுரேஷு ௬ ஸக்திபிஃ || ௧௯||

வாப்யஹாஸம் ஸூத்ரிதே புரதஃ காரயேத் ததா || ௨௦||

புஷ்யஸ்தே ருஷுரேஷு ருப்யிஃ பரிஃரயைத் |

ஸ்நாஸுரேஷு சந்த்ரஸூரியோளஸமர்ச்சயேத் || ௨௧||

சூரேஷு ௬ ஸக்திபிஃ || ௨௨||

ருத்விக்கணஸ்சதுர்வேதாந் ப்ரபடந்பரிதோவ்ரஜேத்|
வாத்யகோஷம்ந்ருத்தகீதேபுரத: காரயேத்ததா|| ௨௦.

புண்யஸ்தோத்ராரம்நோரம்யைர் வந்திபிபரிகீர்த்தயேத்|
ஸர்வதஃபுரமார்க்கேஷாசோதநம்ஸேசநம்ஜலை:|| ௨௧.

தோரணைஸ்சபதாகாத்யை ரலங்காரம்சபாவஹை:|

தா-ம்.—திருத்தேரைச்சுற்றிருத்விக்குக்கள் வேதங்களை ப்ராராயணம்செய்துகொண்டு கூடப்போகவேண்டியது. முன்னேபேரீ முத்தலிய மங்களவாத்யங்கள் முழங்கவேண்டியது. பாடவேண்டியது. தேவதாஸிகள் நர்த்தநம்செய்யவேண்டியது. ஸ்துதிபாடகர்கள் மனமிசையும்படி விருதுகளைச் சொல்லிஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டியது. விதிகளைச் சுத்தப்படுத்தி ஜலம்தெளிக்கவேண்டியது வழிகளில் தோரணங்களும் கொடிகளும்கட்டவேண்டியது. ௨௧ஜ.

ఉత్సవే వాసుదేవస్య వీధ్యా స్స మూర్జనే కృతే || ౨౨||

ఉచ్చిష్ట కేళభస్மாస్థி స్పృஷ్యా న సాన మాచరేత్ |

ఉత్సవే వాసుదేవస్య స్పృஷ్యాస్పృష్టిన విద్యతే || ౨౩||

ఉత్సవే వాసుదేవస్య యస్సాస్థి స్పర్శశబ్దయా |

స్వరస్థాః పితరస్తస్య పతన్తి నరకే క్షణాత్ || ౨౪||

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய வீத்யாஸ்ஸம்மாஜநேக்ருதே|| ௨௨.

உச்சிஷ்டகேசபஸ்மாஸ்தி ஸ்ப்ருஷ்வாநஸநாநமாசரேத்|

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டிநவித்யதே|| ௨௩.

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய யஸ்ஸநாதிஸ்பர்சசங்கயா|

ஸ்வர்க்கஸ்தா:பிதரஸ்தஸ்ய பதந்திராகேக்ஷணத்|| ௨௪.

தா-ம்.—ஸ்தீமந்ராராயணனுடைய உத்ஸவத்தில் விதியைச் சுத்தம்செய்தபின்னு எச்சில் மயிர் சரம்பல் எலும்புமுதலிய அசுத்தபதார்த்தங்களைத் தீண்டினாலும் ஸ்நாநம்செய்யக்கூடாது. பகவானுடைய உத்ஸவத்திலவைகளைத்தீண்டினால் தோஷம் கிடையாது. எவனொருவனாவைகளைத்தீண்டி அதினால் தோஷமுண்டென்று நினைத்து ஸ்நாநம்செய்கிறானோ! அவனுடையபித்ருக்கள் தேவலோகத்திலிருந்து உடனே நரகத்தில் விழுவார்கள். ௨௪.

ఉత్సవం వాసుదేవస్య యో ననేవేత దుర్మతిః |

యగణోటిసహస్రం న పచ్యతే నరకాగ్నినా || ౨౫||

தஸ்ய த்ஸ்ய ப்ரயத்னேந ஐக்ஞா நிவேத ப்ரேக்ஷஃ ।

உதஸ்வம்வாஸுதேவஸ்ய யோநஸேவேததூர்மதிஃ|

யுகதேகாடிஸ ஹஸ்ரம்ஸ பச்யதேநாகாக்நிரா||

உரு.

தஸ்மா த்ஸர்வப்ரயத்னேந பக்த்யாஸேவேதவைஷ்ணவஃ|

தா-ம்.—பெருமாள் திருவீதி புறப்பாடாகும்போது எவனெருவன் தூர்ப்புகத்தியினால் கூடச்செல்லாமலிருக்கிறானோ! அவனே நேகம் கோடியுகங்களில் நாகத்தில் விழுந்து தீயினால் வெந்துகொண்டிருப்பன்; ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் வெகுபக்தியுடன் மற்றக்காரியங்களை விட்டுப் புறப்பாட்டிற் கூடச்செல்லக்கடவன்.

உருற.

ஹரிஹாதி சுருத்தாஸ்ய ப்ரகீரந் குஸுமாஹதா || ௨௧||

அலக்ஷ்யதாஸு ரம்யாஸு ரஹ்யாஸு விமலாஸு ||

வாதித்ரந ருநைரநைஃ பரிணீய ஜநார்தநம் ||

௨௨||

வஹபி ரீதவாதித்ரே ரீதம் ரம்ய நிவேதயேத் ||

தீபை ரீராஜநம் க்யத்யா த்யா த்யாபூஜநம் || ௨௩||

ஹரித்ராதிஸு கந்தாம்ஸ ப்ரகீரந்ருஸுமாஹதா ||

௨௪.

அலக்ருதாஸு ரம்யாஸு ரத்யாஸு விமலாஸு ||

வாதித்ரநர்த்தநர்த்தகாரைஃ பரிணீய ஜநார்த்தநம் ||

௨௫.

பஹுபிரீதிவாதித்ரநர்த்தேவம் ரம்யநிவேதயேத் ||

திபைரீராஜநம் ருத்வா தத்யாதர்க்யாதிபூஜநம் ||

௨௬.

தா-ம்.—மஞ்ளன்பொடி புஷ்பம்முதலிய பரிமள வஸ்துக்களையும்குடிசைமுதலிய மங்களகரமான வஸ்துக்களையும் சுத்தமாய்ப்பெருக்கி நீர்தொளித்திருக்கிற வீதிகளிலலங்காரமாக இறைத்து அவ்வீதிகளில் மங்களவாத்யம்முத்து, பாட்டுப்பாடி, நர்த்தம்செய்துகொண்டு ஸ்ரீமநாராயணனுக்குப் புறப்பாடுசெய்து தூப்பின்பொரு மண்டபத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி மங்களவாத்யம்முழுக்கி மங்கள ஆரத்தி ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்திக்காப்பு செய்யவேண்டியது.

அபிஷேகம் ததஃ குரூ த்நத்யேயேஷு வாநித்யைஃ ||

ஸம்வேக்ஷ்ய ஸுக்ஷ்ணநை ர்ஹுஸ்கம் நிவேதயேத் ||

௨௭||

ஸுஹஸநை நிவேத்யா த புஜயே துஸகாரத்யைஃ ||

நைவேத்யை ர்ஹுஸ்கம் ர்ஹுஸ்கம் நிவேதயேத் ||

௨௮||

కర్పూరేణచ తామూర్జలం దత్వాచామం నివేదయేత్ ।

ఆశిషో వాచనం కుర్యాత్కుసుమాక్షతసంఘ్చయైః ॥ 30॥

ఋత్విజాం వేదపారేన సామగ్గానై శ్శుభాహ్వాయైః ।

పశ్చాత్తు పుష్పపర్వజ్ఞే శాయయిత్యా రమాజుషమ్ ॥ ౩౨॥

మజ్జిమ నికాయము కుర్యా త్పూజ్యస్తోత్రైః । ర్శనోహరైః ।

తతఃప్రదక్షిణంకృత్వా నమస్కృత్య జన్మార్ధనమ్ ॥ 33॥

వైష్ణవానోజయే తృశ్చ త్పాయసాన్నం సశర్కరమ్ ।

அபிஷேகம்தத: சூர்யாத் கந்ததோயஸ்சவாஸிதை: |

ஸ்ரீமத்வேஷ்டியஸாஹக்லவஸநைர் மதுபர்க்கமநிவேதயேத்|| ௨௯.

சுபாஸநேநிவேஸ்யாத பூஜயேதுபசாரகை:

நைவேத்யைர்விவிதைர்பக்தைய:பாநகைஸ்சஸ-சீதலை:॥ ௩௦.

கர்ப்புரேணசதாம்பூலம் தத்வாசரமம்நிவேதயேத்

அரசிஷ்வரவாசகம் குர்யாத் குஸுமாகுதஸஞ்சயை || நடக.

(ருத்விஜாம்வேதபாடேந ஸாமகாநைஸ்ஸாபாஹ்வயை:)

புத்தகம் படிப்பதற்கு சரியான நேரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் பஸ் சாத்தியப்பெரியங்கே சாயித்வாரமாவும்|| ௩௨.

மங்களாசாஸனம்குர்யாத் புண்யஸ்தோத்ரார்மனோஹரை:

ததுப்ரதக்ஷிணம்க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்யஜ்ஞார்த்ததநம்|| நட.

வைஷ்ணவாந்ஹோ ஜயேத்பஸ்சாத் பாயஸாந்நம்ஸசர்க்கரம்)

தா-ம்.—பின்பு பரிமளம் சேர்த்தசந்தநதீர்த்தத்தினால் திருமஞ்

சகம்செய்து வெண்வஸ்தாத்தைச் சாத்தி மதுபர்க்கம் கண்டருளப்ப

ண்ணி அருந்தரம் வேறு ஸிம்ஹாஸனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்

க்யம் முதலியவைகள் ஸமர்ப்பித்துப் பலவிதமானப் பரஸாதங்களும் தி

ருப்பணியா ரங்கனும் திருக்கன்னலமுது மமுது செய்யப்பண்ணி, பச்

சைக்கர்ப்பூரம் முதலிய வாஸநை வஸ்துக்கள் கலந்துதாம்பூலம் ஸமர்

ப்பித்து ஆசமநம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பு ருத்விக்குகள் புஷ்பம் துளஸி

அகழ்வுதகனைக் கைகளிற் கொண்டு வேதங்களைச் சொல்லி இந்தப் பரீட்சை

ப்போதும் செல்லவேண்டுமென்றுப் பார்த்தித்துப் பின்பு ஸ்ரீமந்நாரா

யணனைப் பூம்பள்ளியில் பள்ளிகொள்ளச்செய்த இன் பமான்ஸ்தோத்

ரங்களைச் சொல்லி மங்களாசாஸனம்செய்து பிறகு பரதகூழிணம்செய்

து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அருந்தமம் பால் சர்க்கரைசேர்த்த ப்ரஸா

தத்தினால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யழுதுசெய்யப்பண்ணிவைக்க வேண்

மு.ய.தி.

五五〇。

ஐதீத்யம் ததா ராத்ரீ கர்வீத ஸுசுபாஷமா || 38 ||

வசம் ப்ரதிநிதம் கர்வா த்யவதீதா சமாபநம் |

அந்நை சாவபூதம் கர்வா த்யுத்யதீதீ மஸோஹரே || 39 ||

ப்ரபதே திவ்யஸூக்தாநி பாஷமாநி ர்யுதீதத: |

விஷ்ணு ரௌஷணை ஸ்நாநம் ஸ்நாநம் தத்ர பக்தித: || 40 ||

தர்வயித்யா பித்யா நைவாந் ஸர்வாநாமாந் ஸமஸுதே |

தீபித்யாநித்யா த்யாநி த்யாநி த்யாநி த்யாநி || 41 ||

தத்ர ஸ்நாநம் வித்யாநி த்யாநி த்யாநி த்யாநி த்யாநி |

பக்தோத்ஸவம் ததாராத்ரேள குர்வீத ஸுசுபாஷமா || ௪௨ ||

ஏவம்ப்ரதிநிதம் குர்வாத் யாவத்தி க்ஷாஸமாபநம் |

அந்தேசாவப்ருதம் குர்வாத் புண்யதோயேமநோஹரே || ௪௩ ||

ப்ரபதேத்விஷ்ணுஸ-வித்தாநி பாவமாநீர்விஸேஷத: |

விசிஷ்டைர்வைஷ்ணவைஸ்ஸார்த்தம் ஸ்நாதவ்யம் தத்ர பக்தித: || ௪௪ ||

தர்ப்பயித்வா பித்யந்தேவாந் ஸர்வாந்காமாந்ஸமஸுதே || ௪௫ ||

கோடிஜம்மாநிதாத்ரபாத் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா || ௪௬ ||

தத்ர ஸ்நாத்வாவித்யாநேந முச்யதேநாத்ரஸம்சய: |

தா-ம்.—அவ்விதமாகவே ஆழ்வா ராசார்யர்களுக்கும் ராத்ரியில் மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமாகத் தான் ஸங்கத் பித்த (௩ - ௫ - ௭ - ௯) நாள்வரையில் தினந்தோறு முத்ஸவம் செய்து கடைசிராளில் புஷ்கரிணி ஆறுமுதலிய புண்யதீர்த்தத்தில் பகவந்மா ஹாத்ம்யப்ரதிபாதகங்களாயிருக்கிற புருஷஸூக்தம் முதலியவைகளை யும் பவமாநஸூக்தங்களையும் சொல்லி அவப்ருதமென்கிற மங்களஸ் நாநம் (தீர்த்தவாரி) செய்வித்துப் பின்பந்ததீர்த்தத்தில் பாகவதர்க ளோடு கூடத் தான் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டியது. அத்தீர்த்தத்தில் தேவபித்தருந்ர்ப்பணங்களைச் செய்தால் ஸமஸ்தமே ரோகங்களையும் டையக்கடவன். அகேஜம்மங்களில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்தபாபங்களெல்லாம் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்தால் நீங்கிவிடுமெ னுதில் ஸம்சயமில்லை.

௪.௭.௩.

தத: ப்ரவீஜாயதநம் தீவம் துலஸிகாஸுமே || 3௪ ||

பூபயித்யா வித்யாநி தீவம் தீவம் தீவம் தீவம் |

தீவம் தீவம் தீவம் தீவம் தீவம் தீவம் தீவம் || 3௫ ||

ததஃப்ரவேஸ்யாயதநம் தேவம்துளஸிகாஸுமே|| ௩௮.

பூஜயித்வாவிதானே வேதோபநிஷதம்படேத்|

லைஷ்ணவாந்போஜயேத்பக்த்யா சாஸிஷோவாசநம்சரேத்|| ௩௯||

தா-ம்.—தீர்த்தவாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் தோயிலுக்
கெழுந்தருளப்பண்ணி துளஸிகளிஞலும் புஷ்பங்களிஞலும் அர்ச்ச
னைசெய்து வேதங்களிற்கடைசியான உபநிஷத்துக்களைப்பாராயண
ம் (சாத்துமுறை) செய்யவேண்டியது. பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களு
க்குத்ததியாராதநம்செய்து ஆசீர்வசநம் (அதுகாஹம்) சொல்லவே
ண்டியது.

௩௯.

வீசம் மஹோத்ஸவம் குரூயத் பூமிமாஸம் யநாவிதி !

புஷ்பம்வஸ்தவம் வாபி நிஜக்ஷயஸுநரதஃ ||

௪௦||

ஏவம்மஹோத்ஸவம்குர்யாத் ப்ரதிமாஸம்யதாவிதி|

ப்ரதிஸம்வத்ஸாம்வாபி நிஜசக்த்யதுஸாரதஃ||

௪௦.

தா-ம்.—இவ்விதமான மஹோத்ஸவமென்கிற ப்ரஹ்மோத்ஸவத்
தை மாதத்திற்கொருதரமாவது அதற்குச் சக்தியில்லையாகில் வருஷ
த்திற் கொருதரமாவது செய்யவேண்டும்.

௪௦.

ஏயஸே ஸோதஸே விஷ்ணுர்யஸநாஹ் விஷேஷஃ !

புஷ்பம் மஹோத்ஸவம் குரூயத் பூமிமாஸம் யநாவிதி || ௪௧||

சயநேபோதநேவிஷ்ணோர் வஸந்தாதௌவிசேஷதஃ|

ப்ரத்யப்தமுத்ஸவம்குர்யாத் சாஸ்த்ரமார்த்தகேணவைஷ்ணவஃ|| ௪௨.

தா-ம்.—சயந ஏகாதசியிலும் போதநஏகாதசியிலும் வஸந்தருது
விலும் சாஸ்த்ரத்திற்கொல்லியவிதிப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வரு
ஷந்தோறு முத்ஸவம் செய்யவேண்டியது.

௪௧.

புஷ்பம் பூமிமாஸம் யநாவிதி || ௪௩ ||

புஷ்பம் பூமிமாஸம் யநாவிதி || ௪௪ ||

பஞ்சராத்த்ரவிதானே ததாஸவகாநஸேநவா|

ஸம்ருத்யக்தேநாதவாகுர்யாத் க்ரியாலோபம்நகாரயேத்|| ௪௫.

தா-ம்.—ஸாக்ஷாத் பகவானருளிச்செய்த பஞ்சராத்த்ர சாஸ்த்ர
த்தின்விதிப்படியாவது, விகநஸ மஹாமுனிவர் சொன்னவைகாநஸ
சாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது, தர்மசாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது
கீழ்ச்சொன்ன நித்யஸைமித்திக மஹோத்ஸவங்களை விடாமற் செய்ய
வேண்டியது.

௪௫.

வீசம் సంపూజయే దేవం యావజ్జీవం ద్విజోత్తమాః ।

నిత్యైమి త్రికోక్షేన యథావిధ్యుక్తమార్గతః ॥ ౪౩॥

ஏவும்ஸம்பூஜயேத்தேவம் யாவஜ்ஜீவம்த்விஜோத்தமாః।

నిత్యఁఁమిత్రికోక్షేన యథావిత్తిక్తమార్గక్తతః॥ ౪౩.౦

தா-ம்.—ருஷிகளே ! நித்யநைமித்திகவிதிகளிற் சொல்லியபடி தான் பிழைத்திருக்கும்படியும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிக்க வேண்டியது. ౪౩.௦

శ్రోతస్తాగమోక్తానాం కుర్యా దత్యుత్తమాః క్రియాః ।

ఉపదిష్టం యథాజ్ఞానం తస్మై కుర్వీత శాస్త్రతః ॥ ౪౪॥

ஸ்ரோதஸம்மார்த்தாக மோக்தாநாம் குர்யாதத்யுத்தமாஃக்ரியாః।

உபதிஷ்டம் யதாஜ்ஞாநம் தந்த்ரம்குர்வீத சாஸ்த்ரதః॥ ౪౪.౦

தா-ம்.—ருஷிகளே ! வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் பாஞ்சராத்ரத்திலும் சொல்லப்பட்ட ஸாத்விககர்மங்களைச் செய்து அவைகளிற் சொல்லியபடி ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வரூபங்களை யறிந்து அந்தப் பரமாத்மாவின் விடத்தில் பக்தி செய்யக்கடவன். ౪౪.௦

ఇతి శ్రీపరాశర సృష్టతా వుత్తరఖణ్డే విశిష్టపరమ ధర్మశాస్త్రే)

విష్ణుమహాత్మవ విధివర్ణనం నామ సవమోఽధ్యాయః.

சு-வது அந்யாயம் முற்றிற்று.

க - வது அந்யாயம்.

பாகவதரதநவதி.

శ్రీపరాశరఉవాచ.

తదీయారాధనం పుణ్యం వక్ష్యామి మునిసత్తమాః ।

యదస్యేషణమాత్రేణ సర్వబన్ధా ద్వి ముచ్యతే ॥ ౧॥

నాతః పరతరం పుణ్యం త్రిషులోకేషు విద్యతే ।

సర్వకామప్రదం నృణా మత్యస్త ప్రీతిదం హరేః ॥ ౨॥

తస్மா త్వரతరం శ్రேయో நாஸி సత్యா బ్రவீமி ஸ ।

ததீயாராதநம் புண்யம் வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா: |
 யதக்வேஷணமாத்ரேண ஸர்வபந்தாத்விமுச்யதே | க.
 நாதபாதரம்புண்யம் த்ரிஷுலோகேஷுவிச்யதே |
 ஸர்வகாமப்ரதம்ந்ருண மத்யந்தப்ரீதிதமஹரே: || உ.
 தஸ்மாத்பாதரம் ஸ்ரேயோ நாஸ்திஸத்யம்ப்ரஹ்மிவ: |

ஸ்ரீபராசரபகவான்சொல்லுகிறீர்.

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! இனித்ததீயாராதத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அதைக்கேட்டாலும் புண்யமுண்டு. இதையாராய்ந்தவன் திரும்பிஸம்ஸாரத்தை யடையான். இதைக் காட்டிலும் உத்தமமான கர்மம் மூன்றுலகங்களிலும் கிடையாது. அதெப்படியென்றால்—இது நினைத்ததையெல்லாம் கொடுக்கும். ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவும் த்ருபதியடைவர். ஆகையால் இதைக்காட்டிலுமுயர்ந்த தொன்றுமில்லை. நானுங்களுக்குண்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

உ0.

ஐக்ஷ்ணுஜ நம: ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ॥ 3 ||

ஸர்வபந்தாந்விமுச்யதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ॥ 4 ||

ஸக்ருத்பாகவதார்ச்சாயா: கலாம்நாஹநிஷோடசிம் ॥ 5 ||

பக்தபூஜநமாஹாத்மயம் ஸ்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா: || 6 ||

ஸாஹஸ்ரவார்ஷிக்பூஜா விஷ்ணோர்பகவதோத்விஜா: |

ஸக்ருத்பாகவதார்ச்சாயா: கலாம்நாஹநிஷோடசிம் || 7 ||

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே! பாகவதாராதத்தின் மாஹாத்மயத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஆயிரம் வருஷமாகச்செய்த பகவதாராதமும் ஒருக்கால்செய்த பாகவதாராதத்தின் பதினாறிலொருபங்கோடும் ஸமநமாகமாட்டாது. (பகவதாராதத்தைக்காட்டிலும் பாகவதாராதம் மிகவும் சிறந்தது.)

ஸக்ருத்பூஜநமாஹாத்மயம் ஸ்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா: || 8 ||

ஸர்வபந்தாந்விமுச்யதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ॥ 9 ||

ஸக்ருத்பாகவதார்ச்சாயா: கலாம்நாஹநிஷோடசிம் ॥ 10 ||

ஸாஹஸ்ரவார்ஷிக்பூஜா விஷ்ணோர்பகவதோத்விஜா: |

ஸக்ருத்பாகவதார்ச்சாயா: கலாம்நாஹநிஷோடசிம் || 11 ||

ததீயபூஜாஹ்ருஷ்டேத ததீவாவக்ஷ்யாமி சிஸ்சிதம் |

தா-ம்.—பாகவதர்களை யொருநகால் பூஜித்தால் அவன் எவ்வளவு பாடியாயினும் ஸமஸ்தபாபங்களில் நின்றுமீள்கி மோகசுத்தையடை யக்கடவன். ருஷிகளே ! முன்பொருக்கால் பகவான், பாகவதாராத சத்தினுல்த்ருப்தியடைந்து அப்போதுஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைப்பார்த்தொ ருவார்த்தையை ஸித்தாந்தமாகச் சொன்னார், அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். (நி.)

మత్స్యీణామా చ్చతగుణం మద్భక్తస్య తు వన్దనమ్॥ ౬॥

మన్నె వేద్యా చ్చతగుణం మచ్చ కస్య తు భోజనమ్ ।

மத்ப்ரணமாச் சதகுணம் மத்பக்தஸ்ய துவந்தநம் || சா

மந்ஸுவேத்யாச்சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுபோஜநம்|

தா-ம்.—எனக்கு நமஸ்காரம் செய்வது கைவேத்யம் ஸமர்ப்பிப்பதைக்காட்டிலும் என்பக்தனுக்கு நமஸ்காரம் செய்வதும் போஜனம் செய்விப்பதும் நூறுமடங்கு அதிகம் என்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறாராகையால் பாகவதாராதனம் மிகவும் சிறந்தது. சூ.உ.

యథా తుష్టి దేవే శో మహా భాగవతార్చనాత్ ॥ 2॥

తథా న తుష్కత్రిణీణాం విధివ త్స్వార్చనాదపి ।

யதாதுஷ்யதிதேவேசோ மஹாபாகவதார்ச்சநாத்|| ௭,

ததாநதுஷ்பதிஸ்ரீசோ விதிவத்ஸ்வார்ச்சநாதபி|

தா-ம்.—பாகவதர்களை யாராதிப்பதினால் ஸ்ரீமங்கராயணன் த்ருப்தியடைவதுபோல் தன்னையாராதித்ததினாலு மவ்வளவுத்ருப்திய டையமரட்டான். எ.உ.

యాన్ పశ్చిమహాభాగాః కృపయా పావినో పి చ ॥ ౮॥

తే విశుద్ధాః ప్రయాన్త్యేవ శాశ్వతం భగవత్పదమ్ ।

மாந்பயம்யந்திமஹாபாகா: க்ருபயாபாபிநோபிச|| ௮.

தேவிசுத்தாஃப்ரயாந்த்யேவ ஸாஸ்வதம் பகவத்பதம்

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரையுள்புரிந்து பார்க்கிறார்களோ? அவர்கள் பாபிகளாயினும் இவர்கள்கடாகூத்தினால் பரிசுத்தர்களாய் ஆழிவில்லாத ஸீவைகுண்டத்தை யடைவார்கள். அ.ஹ.

மஹாபாகவதலக்ஷணம்.

అర్థపఞ్చకతత్వజ్ఞాః పఞ్చ సంస్కార సంస్కృతాః ॥ ౯॥

అకారత్రయ సంపన్న మహాభాగవతో స్తుతాః ।

அர்த்தபஞ்சகதவஜ்ஞா பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதாஃ|| கௌ-
ஆகாரதர்மஸம்பந்தா மஹாபாகவதாஸம்ஸ்க்ருதாஃ|

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரென்றால், ஸ்வ(ஜீவ) ஸ்வரூபம்
பர (பரமாத்ம்) ஸ்வரூபம், உபாய (சித்தோபாயமான ஈஸ்வர) ஸ்வ
ரூபம், விரோதி (தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள முயலுகை, பிற
ர்க்கடிமைப்பட்டிருக்கைமுதலியவைகளின்) ஸ்வரூபம், பல் (ப்ராப்
யமான கைங்கர்யத்தின்) ஸ்வரூபம், இவைகளை யதார்த்தமாயறிந்த
தும், தாபம், (ஸமாஸ்ரயணம்), புண்ட்ரம் (பகவத்பாதாக்ருதியாக
திருமண் காப்பையணிதல்), நாமம் (பகவானுடையவும் பாகவதர்க
ளுடையவும் திருநாமத்தைத் தானிட்டிக்கொள்ளல்), மந்த்ரம் (திரு
மந்த்ரவ்ய சரமஸ்ஸோகங்களை ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தாற்பெ
றுதல்), யாகம் (பகவத்பாகவதராதம்), ஆகிய இந்தபஞ்சஸம்ஸ்கா
ரங்களையடைந்தும், அந்யார்ஹசேஷத்தவம் (பிறர்க்கடிய என்னிக்
கே ஈஸ்வரனுக்கடிமைப்பட்டிருத்தல்), அந்யசரணத்தவம் (பிறரை
த்தஞ்சமாக நினையாதே ஈஸ்வரனைத்தஞ்சமாக நினைத்திருத்தல்), அ
ந்யபோக்யத்தவம் (தன்னைப்பிறருகந்தருபவிக்கையன்றிக்கே ஈஸ்வ
ரனுகந்தருபவிக்கும் படியிருக்கை), ஆகிய மூன்று ஆகாரங்களினால்
நிறைந்து மிருக்கிறவர்கள் மஹாபாகவதர்களென்று பெரியோர்கள்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். கௌ.

ममृङ्गवृक्षाय त्रिपञ्च विमलं शुभम्॥ १०॥

தீபநிலம் மங்கலம் த்ரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபதம்சபம்||

மஹாபாகவதாயத்ர வஸந்தி விமலாஸ்ஸம்பாஃ| கௌ.

ததஸ்தலம் மங்களம்ப்ரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபதம்சபம்||

தா-ம்.—காமம்க்ரோதம் முதலியதோஷங்களில்லாமல்ஸத்வகு
ணத்தையே பாதாமாகவுடைய மஹாபாகவதர்க ளெவ்விடத்தில்
வாஸம்செய்கிறார்களோ? அவ்விடம் ஸ்ரீவைகுண்டம்போல் மங்கள
கரமாயிருக்கும். கௌ.

ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாதகுளியின்மஹிமை.

यस्य मूर्ध्नि स्थितं नमो देव्यै वाङ्मयै रजः शुभम्॥ ११॥

గణాదిసర్వభీకాని తావత్త్విష్ట స్త్య సంశయమ్ ।

யஸ்யமூர்த்நிஸ்திதம் நமவத் வைஷ்ணவாங்கிரஜஸ்ஸம்பம்|| கௌ.

கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநிதாவத்திஷ்டந்த்யஸம்சபம்|

தா-ம்.—எவனுடைய சிரஸ்ஸில் எதுவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தூளியிருக்கிறதோ? அந்தசிரஸ்ஸி லதுவரையில் கங்கைமுதலிய ஸகலபுண்யதீர்த்தங்களும் வாஸம்செய்யும் இதில்ஸம்சயமில்லை. ககஉ.

ஸ்ரீபாததீர்த்தமஷிமை.

ப്രായశ്ചിத்த மடம் గుహ్యం మహాపాతகிநా மபி || ౧౨||

వైష్ణవాఙ్గీ జలా పుణ్యం భక్త్యా సం ప్రాశ్యதే యది ।

ப்ராயஸ்சித்தமிதம் குஹ்யம் மஹாபாதகிநாமபி || கஉ.

வைஷ்ணவாங்கிரிஜலம் புண்யம் பக்த்யாஸம்ப்ராஸ்யதேயதி|

தா-ம்.—ப்ரஹ்மஹித்யை, ஸுராபாநம் முதலிய மஹாபாபங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை பக்தியுடன் ஸ்ஹீகரித்தால் அப்பாபங்களுக்கிலுவே ப்ராயஸ்சித்தமாகும். (ஸமஸ்தபாபங்களும் நீங்கும்). இதுபரமஹித்யம் ஒருவர்க்கும் வெளியிடக்கூடாது. கஉஉ.

தளிகைப் ப்ரஸாதத்தின் மஹிமை.

కోటిజ్ఞాపరితంపాపం జ్ఞానతోఽజ్ఞానతోఽపి వా || ౧౩||

సద్యః ప్రాశ్యతే నృణాం వైష్ణవోఽఘృష్టభోజనాత్ ।

கோடிஜ்ஞாபரிதம்பாபம் ஜ்ஞானதோஜ்ஞானதோபிவா || கஉ.
ஸத்ய: ப்ரணஸ்யதேந்ருணாம் வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களமுதுசெய்து மிகுந்த தளிகைப் ப்ரஸாதத்தை ஸ்ஹீகரித்தால் அநேக ஜன்மங்களி லறிந்து மறியாமலும் செய்த ஸகலபாபங்களும் சிக்ரத்தில் நசித்துப்போம். கஉஉ.

మహాభాగవతా యే తే వైష్ణవా ద్విజసత్తమాః || ౧౪||

అన్యే త్వవైష్ణవాః ప్రోక్తా రజసా తమసావృతాః ।

மஹாபாகவதாயேதே வைஷ்ணவாத்விஜஸத்தமா: || கசு.
அந்யேத்வவைஷ்ணவா: ப்ரோக்தா ரஜஸாதமஸாவ்ருதா:|

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன மஹாபாகவதஸகூணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோ? அவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேலிட்டவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகமாட்டார்கள். கசுஉ.

நாதஃ ஸரதரம் தீர்தம் பௌவாஜீ ஜலா ஸுதாதி || ௧௩||

தேனா பாதஜலம் ஸுதம் ரகாஸி புநாதி ஹி |

நாதபரதரம் தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாச்சபாத் || கரு.

தேஷாம்பாத ஜலம் சுத்தம் கங்காமபிபுநாதிஹி

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸீபாததீர்த்தத்தைக் காடிலும் மேன்மையான தீர்த்தம் கிடையாது. ஏனென்றால், எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் கோதாவரி கங்கை பெரிய தீர்த்தமெனப்படும். அக் கோதாவரி கங்கையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸீபாத தீர்த்தத்தினால் பரிசுத்தமாயிற்று. கரு.

சாஸ்து ரஹுநாஸ்ய விஸுதா ருதமீ நதி || ௧௪||

பௌவீஸாஸ தீர்தேன ஸுதா ஸுதவாரிணா |

சாபாத்து ராகுநாதஸ்ய விமுக்தா கௌதமீரதி || கசு.

வைஷ்ணவீஸ்வரதீர்த்தேன ஸங்கதா சுத்தவாரிணா

தா-ம்.—அதெப்படியென்றால், கோதாவரிநதியைச் சக்ரவர் தீர்த்தத்திருமகன், வீஸ்வரதத்துக்குயோக்யதை யற்றுப்போகக்கடவர யென்று சபிக்கப் பின்பு அந்நதியானது விஷ்ணுபக்தியையுடைய ம ஹாபாகவகையான ஓருஸ்திரீ ஸ்வராமசெய்த புண்யதீர்த்தத்தோடு சேர்ந்து அச்சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் தன்னிட த்தில் ஸ்வராமசெய்ய யோக்யதை பெற்றது. கசு.

ரகாஸாஸுதாஸேதி ஸுஷ்டா சீதா மஹாஸ்தா || ௧௫||

ந ஸகாஸ ததா ஸுதம் ருதமீ தமஸாஸுதா |

தேன ஸுதா ததா ரகா ராஹுவே மஹாஸ்தா || ௧௬||

ந சம்ஸி ச டுருதே ஜாஸ்ய ஃ மஹ ஜாஸிம் |

அத்யபுர்த்தி ஸ்வீஸ்தம் நஸுதவ்யா பவிஷ்யி || ௧௭||

வவம் ஸுதா பவதகா ராஹுவே மஹாஸ்தா |

புரஸுத்ய மூனீஸ்ஸரூஸ் ராஹுவம் சரணம் ரகா || ௧௮||

கூதாஜலிபுதா தீனா துஸ்தாஸ ரஹுஸந்தம் |

சுபயா ஸாஹ தீபே ஸ ருதமீம் சரணம் ரகா || ௧௯||

சுபரிஸ்னா நபுஜ்யேந நஜதா ஸுத்யவரிணா ।

முக்தா நோதாபரிஜ்ஜே மம சாபா த்யவிஷ்யசி || ௨௨||

ஐத்யுக்யா தநுஸாக்யப்ய சபாந்யாநேவிதம் ஐலம் ।

நாதம்யா நஜதம்சுத்ரே லோகாநாம் ஹிதகாம்யாயா || ௨௩||

ததஸ்ப்ரப்யதி லோகேஹிதா நாதமீ ஸுத்யதாம் ரதா ।

தீர்ஹா மாக்யதாஸ்கே வெஸ்யாநீரநஜமாநீ || ௨௪||

தஸ்தாநு வெஸ்யாநாஸ்யாநாஸ்யாநி ஐகத்ரயம் ।

தேஸாநாஸ்யாநி தகம் த்ரேஸ்தீரநாஸ்யாநம் ந நஸ்யா || ௨௫||

ரகஸாபஹ்ருதாவேதி ப்ருஷ்டாஸீதா மஹாத்மநா || ௧௭.

நசராகததாவக்தம் கௌதமீதமஸாவ்ருதா |

தேநசப்தாததாவக்தா ராகவேணமஹாத்மநா || ௧௮.

நசம்ஸஸிசுதார்புத்தே ஜ்ஞாத்வாபிமமஜாநகம் |

அத்யப்ரப்ருதி ஸர்வைஸத்வம் நஸ்யாத்வாபிவிஷ்யாநி || ௧௯.

ஏலம்சப்தாபவத்கங்கா ராகவேண மஹாத்மநா |

புரஸ்க்ருத்யமுநீந்ஸர்வார் ராகவம் சரணம்கதா || ௨௦.

க்ருதாந்ஜலிபுடா தீநா நுஷ்டா வாகுநந்தகம் |

க்ருபயாப்ராஹ்நேவேசோ கௌதமீம் சரணம்கதாம் || ௨௧.

சபரீஸ்யாதபுண்யேந ஸங்கதா சுத்தவாரிணா |

முத்தாகோதாவரீ கங்கே மமசாபாந்பவிஷ்யஸி || ௨௨.

இத்யுத்த்வாதநுஷாக்ருஷ்ய சபர்யானேவிதம்ஜலம் |

கௌதமீயாஸங்கதமசக்ரே லோகாநாம் ஹிதகாம்யாயா || ௨௩.

தத்யப்ரப்ருதிலோகேஸ்திந் கௌதமீ சுத்ததாம்கதா |

தீர்த்தநாமக்யதாலோகே வைஷ்ணவ்யாஸ்தீர்த்தஸங்கமாநி || ௨௪.

நஸ்யாத்நுஷைஷ்ணவாஹ்யுஜ்யாநா பாவயந்திஜகத்தரயம் |

தேஷாந்பாதேதாதகம் ச்ரேஷ்ட தீர்த்தபூதம்நஸம்சயா || ௨௫.

தாம்.—அக்கதையை விவரித்துச் சொல்லுகிறது.—ஸீதாபிரா

ட்டியை இராவணனெடுத்துக்கொண்டு போனபின் சக்ரவர்த்தித்திரு

மகன் வந்துபார்த்து பிராட்டியைக்காணாமல், கோதாவரியே! ஜாகி

காணவில்லை; இராக்கதனெவனாவது எடுத்துக்கொண்டுபோனது;

இன்னுமெங்கேயாவது டோயிருக்கிறதா சொல்லென்று கேட்க

கோதாவரி, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குப்பயந்து ஸீதாபிராட்டியை;

இராவணனெடுத்துக்கொண்டுபோன ஸங்கதியைச்சொல்லவில்லை. பின்பு இராகவன், புத்தியில்லாத கோதாவரியே! ஸீதையின் ஸங்கதியை யறிந்தும் நீயெனக்குச்சொல்லவில்லை யாகையால் இது முதல் ஜனங்களுக்கு ஸ்நாநம்செய்ய யோக்யதையற்றவளாய்ப் போகக்கடவாய் என்று சபங்கொடுத்தார். பின்பு கோதாவரி ருஷிகளை மூன்றிடங்கொண்டுபோய் இராகவனைச் சரணமடைந்து கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தாள். பின்பு சரணமடைந்த கோதாவரியின் விஷயத்தில் இராகவனருள்புரிந்து, கோதாவரியே! சபரி நீராடின தீர்த்தத்தோடு நீசேர்ந்தால் உனக்கு என்னுடையசாபம் விட்டுப்போகுமென்று சொல்லி தன் வில்லின்றுனியிறுக்கீழ் சபரி நீராடின தீர்த்தத்தை கோதாவரியோடு சேர்த்துவிட்டார். அதுமுதல் கோதாவரி எல்லாதீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமாய் விளங்குகிறாள். ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாருக்கும் பூஜயர்களாயிருந்து மூன்றுலகங்களையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரேஷ்டமான தீர்த்தமென்பதில் ஒருஸம்சயமும் கிடையாது. ௨௫.

இஸ்ரீஹ்ரீ ஸீதீச ஸ்ரீநாம ஸ்ரீஸ்த்ரயை ।

வெண்கலி ஜலேந்திர ஸீதீஷாந் ஸ்ரீஸ்த்ரயை ॥ ௨௬॥

தில்லுகோட்யோர்த்தகோடிச தீர்த்தராமபுவநத்ரயே |
வைஷ்ணவாங்கிரிஜலேபுண்யே கோடிபாகேநோஸமா: ௨௭.

தா-ம.-- மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தின் கோடிபாகத்தில் ஒருபாகத்தோடு ஸமரங்களுமாகமாட்டா. ௨௭.

ஸ்க்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவதேக்ருத்ஸம் ।

அக்ஸ்பகோடிபிதாபரித்ருப்தாநஸம்சய: ॥ ௨௮॥

ஸக்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவதேக்ருத்ஸம் |
ஆகஸ்பகோடிபிதாபரித்ருப்தாநஸம்சய: ॥ ௨௮.

தா-ம்.-- ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன்க்ருஹத்திலாராதித்தால் அநேககல்பகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருப்தியடைவார்கள் இதில் ஸம்சயமில்லை. ௨௮.

ஸ்க்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவதேக்ருத்ஸம் ।

அக்ஸ்பகோடிபிதாபரித்ருப்தாநஸம்சய: ॥ ௨௯॥

ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்டிராராதநீபலம்|

ஸக்ருத்வைஷ்ணவபூஜாயாம் லபதேதரத்ரஸம்சயம்|| ௨௮.

தா-ம்.— அறுபதினாயிரம் வருஷம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதனம் செய்து அடையவேண்டும் பலத்தை ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனை யாராதித்தவனடைகிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை. ௨௮.

தேஸ்தா த்ஸர்வப்ரயத்நேந வைஷ்ணவாரஞ்ச்சயேத்புதா|

தா-ம்.— ஆகையால் புத்திமானானவன் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பூஜிக்கக்கடவன். ௨௮௮.

வైஷ்ணவா நாகதாஸுத்வா ஹ்ஜானோஃஹி வైஷ்ணவஃ || ௨௯||

தருதமுத்தாய ஹ்ஜேன ப்ரத்யுதச்சே த்ஸுராவீதஃ |

சிரஸ்யஜலி மாஹாய கச்சே த்யாவத்து தர்ஷனம்|| 30||

த்யுப்யாஸத்யோ மஹாஹாந் ப்ரணமே த்ஜைவ த்யுவி |

நிஃப்ய சரதோ மூர்த்தி ப்ரணமே ச்ய பூநஃபூநஃ|| 31||

ப்ரவேசயித்யாஸ்யக்யஹம் பாதா ப்ரதூஷயே த்யுயம் |

அசாந்தா நாஸநே ஸ்லக்ஷ்ணே ரமே நம்ய ஜ்ஜீவேதேத்|| 32||

காசேயம் விஸ்தரம் தத்யா பாத்யாஸ்யதீந் நமர்ஷயேத் |

கந்ததஸ்யரயுக்தாஃ ப்ரியவாஹி நமர்ஷயேத் || 33||

பா தாப்ரதூஷயே த்யுத்ரே பவித்ரே கந்தவாரிண |

அஹ்ய மாசமனம் தத்யா கந்தபுஷ்பே நமர்ஷயேத்|| 34||

மஹாபரதம் ததோ தத்யா சாஸ்திரமாஹே வైஷ்ணவஃ |

அசாந்தாந் பூசயே த்யுத்யாஸ்யதீந் நமர்ஷயேத் || 35||

புலேஷு விவிதైர்ஹ்யுத்யே நாமூர்த்தே நமர்ஷயேத் |

தத்திரம் ப்ராசயே த்யுத்யாஸ்யதீந் நமர்ஷயேத்|| 36||

ஹ்ஜயே தந்ந பாநாத்யே ஸ்யுத்யாஸ்யதீந் நமர்ஷயேத் |

சாயயித்யாஸ்யதீந் நமர்ஷயேத் || 37||

ப்ரஸ்திதேஷு க்யுஷு தேஷு சாநீமாஸ்த மநுநதேத் |

ப்ரணமூர்த்த விஸ்துரதே நமர்ஷயேத் || 38||

டால் தான் எல்லாக்காரியங்களையும் விட்டு முடிந்து வெகுநேரத்
தோஷத்துடன் சீக்ரமாய் அவர்களுக்குக் கொடுக்கொண்டு போகக்கூடா
வன், போம்போது அவர் தன் கண்ணுக்குக் காணும்வரையில் தலை
மேல்-கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டுபோய் அம்மஹாபாகவதர்களைப்பா
ர்த்த வுடனே தரையில்விழுந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டன் ஸமர்ப்
பித்துப்பின்பு ஸமீபத்திற்சென்று அடிக்கடி அவர்கள் திருவடி
களைத் தன் சிரஸில்வைத்துக்கொண்டு தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவ
ர்களைத்தன் அகத்துக்கெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து தானே
அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி அவர்களாசமநம் செய்தபின் மூன்று
வாய் ஸந்தரமான ஓராஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யபாத்யா
சமநீயங்களை ஸமர்ப்பித்துப், பின்பு அவர்களை ஸேவித்த ஆநந்தத்தினு
ல் தழுதழுத்த குரலுடனவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்துப், பி
றகு ஓர் பாத்ரத்திலவர்கள் திருவடிகளைப் பரிமளம்சேர்த்த ஜலத்
தை விட்டுவிளக்கி அர்க்யம் ஆசமநம் சந்தநம் புஷ்பம் இவைகளைஸ
மர்ப்பித்துப் பின்பு மதுபர்க்கழும் ஆசமநீபமும் ஸமர்ப்பித்துப் பல
விதமான பழங்கள் பக்ஷபங்களை யமுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்துத்
தாம்பூலம் திருப்பரியட்டம் பூஷணம் ஸமவரணம் முதலியவைகளை
யும் ஸமர்ப்பித்துப்பின்பந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைத் தன்பத்துக்களோ
டுகூட ஸ்விகரிக்கக்கூடவன், பிறகும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தீர்த்த
ப்ரஸாத முதலியவைகளை பக்தியுடனழுதுசெய்யப்பண்ணிவைத்து
மென்மையான பள்ளியில்சயநம்செய்வித்துத் திருவடிகளை மெள்ளப்
பிடிக்கக்கூடவன். அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் புதப்பட்டுப்போனால் தா
னவர்களுடன் அவ்வுரொஸ்ஸைவரைக்கும்சென்று அங்குதெண்டன் ஸ
மர்ப்பித்து அவர்களிடத்தி லுறங்கொடுபெற்று இவர்கள் விட்டுப்போ
கிறார்களே என்று துக்கத்துடன் அங்கே சற்றுநின்று அவர்கள்ம
றையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து மறைந்தபின் அத்திக்
கைகளைக்கித் தெண்டனிட்டுத் திரும்பி, தன்னகத்திற்குவந்து அவர்
கள் பிரிவுபொருமல் அவர்களையே அடிக்கடி கீனைத்துக்கொண்டு
துக்கத்தினால் அந்த ஸமயம் போஜநம் செய்யாம லிருக்கக்கூடவ
ன். இவ்விதமாகவே தான் பிழைத்திருக்கும் வரையில் மஹாபாகவ
தர்களை பக்தியுடனாரதிக்கக்கூடவன், அதினால் ஸ்ரீமஹாராயணனிவ
ஸிட்டுத்தி லுள்ளபுரிவன்.

ஷடம் ரஹஸ்யம் ஸரணம் நமோ வ ஜ்யேஸ்தம் ஸர்வஜ்ஞிணா

ஷடசாஸ்த்ரம் ஸர்வாஸ்த்ரம் சேஷம் நமோ வ ஜ்யேஸ்தம் ஸர்வஜ்ஞிணா ॥ ८-१॥

இதம்ரஹஸ்யம்பரமம் நைவாக்யேயம்மஹர்ஷிபிஃ |

பவதாம்வைமயாப்ரோக்த மேதத்வைஷ்ணவமுத்தமம் || ச௨.

தா-ம்.—ஸர்வோத்தமமான இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மமானது பரமரஹஸ்யம்; ஒருவர்க்கும் சொல்லக்கூடாது. இதைநாணுங்களுக்குச் சொன்னேன். மற்றருஷிகள் சொல்லார்கள். ச௨.

நாஸ்ய ஸுனிவரத்ரேஷு ஹரிஸம்ஸ்யணம் ||

நாஸ்ய ஸுனிவரத்ரேஷு ஹரிஸம்ஸ்யணம் || ௪3||

நாஸ்யம்முநிவரஸ்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம் ||

நாஸ்யம்முநிவரஸ்ரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம் || ச௩.

தா-ம்.—வாரீர் மஹர்ஷிகளே! ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாஸ்யிக் கையே மதுஷ்யர் ஸத்தகதியடைகைக்கு ஹேது;வேறென்று ஹேதுவாக மாட்டாது. மஹர்ஷிகளே! வேறென்று ஸத்தகதிக்கு ஹேதுவாக மாட்டாது. (கேட்கிறவர்களுக்குத் தன்வார்த்தையில் த்ருடமாக. ந ம்பிக்கைக்காகவும் இதுவே உண்மையென் றவர்களுக்கறிவிக்கைக்காகவும் இரண்டுகரம் ஸ்ரீபராசரபகவா னருளிச்செய்தார்.) ச௩.

வீசம் ஸாஸ்த்ரேஷு க்ரம் ஸாஸ்த்ரேஷு மஹர்ஷயஃ |

ஸர்வ வர்ஷா ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்தகம் || ௪௪||

ஏவம்பராசரேணோத்தம சாஸ்த்ரம்ஸ்ருத்தவாமஹர்ஷயஃ |

ஸர்வஏவாபவந்ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்தகம் || ச௪.

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்த்ரத்தை ருஷிகள் கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திசெய்தார்கள். ச௪.

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸ்யஸுகிரோவயம் |

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸ்யஸுகிரோவயம் || ௪௫||

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸ்யஸுகிரோவயம் |

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸ்யஸுகிரோவயம் || ச௫.

தா-ம்.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாரஸம்ருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாமி! தேவரீருடைய அநுகர்மத்தினால் நாங்கள் நிலபெற்றோம், பரமஸுகத்தை யடைந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்பொன்றுமில்லை. எங்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீர் கைங்கர்யமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது. ச௫.

வீரீநி பரமஸாஸ்த்ரம் ஸாஸ்த்ரம் மோக்யஸுபீஷ்டிபிஃ |

ஸர்வ ஸத்யம் புந ஸத்யம் ஸம்ஸாரோதாரணஸ்யணம் || ௪௬||

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம்

ஏதத்திபரமம் சாஸ்த்ரம் ஸ்ராவ்யம் மோக்ஷமபிஸ்யஸ்ய|
ஸத்யம்ஸத்யம் புநஸஸத்யம் ஸம்ஸாரோத் தாரணம்ந்ருணம்|| சக
தீர்த்ததேதந்முநிஸ்ரேஷ்ட ஹரிஸுபம் த்வயோத்த்ருதம்|

தா-ம்.—தேவரீரருளின இந்த பரமதர்ம சாஸ்த்ரமானது முழு
க்ஷூக்களுக்கு அவஸ்யம் கேட்கக்கடவதாயிருக்கிறது. வாரீர்ஸ்வா
மியே! ஜனங்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்தி வைக்கும்படியான
ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிற இந்த தீர்த்தத்தை தேவரீரேப் பகாசிப்பித்தரு
ளிறு. இது உண்மைதான் உண்மைதான் உண்மைதான். சகௌ.

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம் || ௪௨||

நாஸ்த்யஸ்ய த்யஸரீக்ஷுஹ் த்வயமாஸ்யஸ்யஸ்யரம்

த்வமேவபகவாந் பரஹ்மந் ஸாக்ஷாத்பாகவதோத்தமம்|| ச௭.
ஹஸ்த்யந்யத்பவரோகக்நம் த்வத்ஸமாஸ்யஸ்யஸ்யரம்|

தா-ம்.—ஸ்வாமியே! எங்களுக்குப் பூஜ்யரான தேவரீர்தான்
ஸாக்ஷாந்மஹாபாகவதோத்தமர். தேவரீரையாஸ்ரயித்தால் இஸ்ஸ
ம்ஸாரமாகிற பெருநோய்திரும். இந்நோய்க்கு வேறு மருந்துகி
டையாது. ச௭.௨.

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம் || ௪௩||

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம் || ௪௪||

சக்திஸூத்ரமிதிஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்யமஹர்ஷய|| ச௮.
ஸ்வக்ருஹாணிபுநர்கத்வா யதோக்தம்ஹரிமர்ச்சயந்|

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளில்விதமாக ஸ்ரீபராசரபகவானே ஸ்துதித்து
நமஸ்காரம்செய்து பின்பு தாங்களிருக்குமிடம் சென்று ஸ்ரீபராசர
பகவான் சொல்லியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாராதித்தார்கள். ச௮.௨.

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம் || ௪௫||

தீர்த்தமேத ஸ்ருதிஷ்டு ஹரிஸம் ஸ்ருதிஷ்டுதம் || ௪௬||

அநந்யசரணபூத்வா கலௌஸம்பூஜ்யகேசவம்|| ச௯.
பவபந்தவிநிர்முக்தாஸ் ஸர்வேஹரிபதம்யயு|

தா-ம்.—அந்த ருஷிகள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே நமக்குத்தஞ்ச
மென்றெண்ணி அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் செவ்வையாயாராதித்து
இக்கலியுகத்தில் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டுநீங்கினும்குண்டத்தையடை
ந்தார்கள். ச௯.௨

వత త్వరాశరం శ్రుత్వా శుద్ధసత్వం సు నిర్మలమ్ ॥ ౫౦॥

విశిష్టం పరమంధర్మ శాస్త్రం పరమవైదికమ్ ।

శ్రుత్యాతు పరమైకాన్తీ భూత్యాసిద్ధిం పరాం వ్రజేత్॥ ౫౧॥

ஏதப்பராசரம்ஸ்ருத்வா சுத்தஸத்வம்ஸ-நிர்மலம்||

விஸிஷ்டம்பரமத்தர்ம சாஸ்த்ரம்பரமவைதிகம்)

ஸ்ரீநாத்வாதுபரமைகாந்தீ பூத்வாஸித்திம்பராம்வரஜேத்ரி ௫௧.

தா-ம.—ஸதவகுணம் தலையெடுத்தபோது அருளிச்செய்ததா
கையால் சுத்தஸத்வமாயும், ஒருவரைத்தாழ்மைமாகச் சொல்லக்கரு
திச் சொல்லிற்றல்லாமையால் ஈர்ஷ்யை அஸூயைமுதலிய தோஷ
ங்கள்ற்றதாயும், புலஸ்த்ய வஸிஷ்டமஹர்ஷிகளுடைய வரப்ரஸாதத்
தினால் ஸகலதத்வார்த்தங்களையும்றிந்து தெளிந்தமனமுடைய ஸ்ரீப
ராசரபகவான் ஜநங்களின் நன்மைக்காகச்சொல்லிற்றுகையால் வக்
த்ருவைலக்ஷணயத்தால்வந்தமேன்மையையுடையதாயும், மோகக்ஷா
பயோகியான பரமதர்மத்தைச் சொல்லிற்றுகையால் விஷயவைலக்ஷ
ணயத்தால்வந்த மேன்மையையுடையதாயும், ப்ரமாணங்களில் ஸ்
ரேஷ்டதமமான வேதத்துக்கு விரோதமின்றிக்கே அதுக்கொத்திரு
க்கிற தர்மத்தைச்சொல்லிற்றுகையால் பரமவைதிகமாயுமிருக்கிற
ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த இந்ததர்மசாஸ்த்ரத்தைக்கேட்கிற
வன் பரமைகார்தியாய்க் கடைசியில் ஸ்வைகுண்டத்தையடையக்
கூடவன்.

நித.

ఇతి శ్రీపరాశరస్మతా వృత్తరత్నావళి విశిష్టపరమ

దశమ బ్రహ్మవాదన తర్వాత

హా త్యవర్ణనం నామదశ

ಮೊ೭ಧ್ಯಾಯಃ.

ஸ்ரீபராசரஸம்நுத்யுத்தரகண்டம்

விசிஷ்டபரமதர்ம சாஸ்த்ரம்

முடிந்தது.

ശ്രീ:

